KONSOLIDERAD VERSION
AV
FÖRDRAGET OM EUROPEISKA UNIONEN

INGRESS

HANS MAJESTÄT BELGARNAS KONUNG, HENNES MAJESTÄT DROTTNINGEN AV DANMARK, FÖRBUNDSREPUBLIKEN TYSKLANDS PRESIDENT, IRLANDS PRESIDENT, HELLENSKA REPUBLIKENS PRESIDENT, HANS MAJESTÄT KONUNGEN AV SPANIEN, FRANSKA REPUBLIKENS PRESIDENT, ITALIENSKA REPUBLIKENS PRESIDENT, HANS KUNGLIGA HÖGHET STORHERTIGEN AV LUXEMBURG, HENNES MAJESTÄT DROTTNINGEN AV NEDERLÄNDERNA, PORTUGISISKA REPUBLIKENS PRESIDENT, HENNES MAJESTÄT DROTTNINGEN AV FÖRENADE KONUNGARIKET STORBRITANNIEN OCH NORDIRLAND, ([1])

SOM ÄR BESLUTNA att övergå till en ny fas i den europeiska integrationsprocess som inleddes med upprättandet av Europeiska gemenskaperna,

SOM HAR INSPIRERATS av Europas kulturella, religiösa och humanistiska arv, ur vilket de universella värden har utvecklats som utgörs av människans okränkbara och oförytterliga rättigheter liksom frihet, demokrati, jämlikhet och rättsstaten,

SOM ERINRAR OM den historiska betydelsen av att delningen av den europeiska kontinenten har upphört och behovet av att skapa en fast grundval för uppbyggnaden av det framtida Europa,

SOM BEKRÄFTAR den vikt som de fäster vid principerna om frihet, demokrati och respekt för de mänskliga rättigheterna och de grundläggande friheterna samt vid rättsstatsprincipen,

SOM BEKRÄFTAR den vikt som de fäster vid de grundläggande sociala rättigheterna såsom dessa fastställs i den europeiska sociala stadgan, som undertecknades i Turin den 18 oktober 1961, och i 1989 års gemenskapsstadga om arbetstagares grundläggande sociala rättigheter,

SOM ÖNSKAR stärka solidariteten mellan sina folk samtidigt som de respekterar deras historia, kultur och traditioner,

SOM ÖNSKAR ytterligare stärka institutionernas demokratiska karaktär och effektivitet för att sätta dessa i stånd att inom en gemensam institutionell ram bättre fullgöra de uppgifter som har anförtrotts dem,

SOM HAR FÖRESATT SIG att stärka och uppnå en konvergens mellan ekonomierna i sina länder samt att upprätta en ekonomisk och monetär union som i enlighet med bestämmelserna i detta fördrag och fördraget om Europeiska unionens funktionssätt omfattar en gemensam och stabil valuta,

SOM ÄR BESLUTNA att med beaktande av principen om en hållbar utveckling och inom ramen för en förverkligad inre marknad, en ökad sammanhållning och ett förbättrat miljöskydd främja ekonomiska och sociala framsteg för sina folk samt att genomföra en politik som säkerställer att framsteg i fråga om ekonomisk integration åtföljs av motsvarande framsteg på andra områden,

([1]) Republiken Bulgarien, Republiken Tjeckien, Republiken Estland, Republiken Cypern, Republiken Lettland, Republiken Litauen, Republiken Ungern, Republiken Malta, Republiken Österrike, Republiken Polen, Rumänien, Republiken Slovenien, Republiken Slovakien, Republiken Finland och Konungariket Sverige har sedan dess blivit medlemmar i Europeiska unionen.

SOM HAR FÖRESATT SIG att införa ett gemensamt unionsmedborgarskap för medborgarna i sina länder,

SOM HAR FÖRESATT SIG att genomföra en gemensam utrikes- och säkerhetspolitik, vilken omfattar den gradvisa utformningen av en gemensam försvarspolitik som i enlighet med bestämmelserna i artikel 42 skulle kunna leda till ett gemensamt försvar, och därmed stärka den europeiska identiteten och självständigheten i syfte att främja fred, säkerhet och framsteg i Europa och övriga delar av världen,

SOM HAR FÖRESATT SIG att underlätta fri rörlighet för personer, samtidigt som säkerheten och tryggheten för deras folk säkerställs, genom att upprätta ett område med frihet, säkerhet och rättvisa, i enlighet med bestämmelserna i detta fördrag och fördraget om Europeiska unionens funktionssätt,

SOM HAR FÖRESATT SIG att fortsätta processen för att skapa en allt fastare sammanslutning mellan de europeiska folken, där besluten fattas så nära medborgarna som möjligt i enlighet med subsidiaritetsprincipen,

SOM BEAKTAR de ytterligare steg som ska tas för att föra den europeiska integrationen framåt,

HAR BESLUTAT att upprätta en europeisk union och har för detta ändamål som befullmäktigade utsett

(förteckningen över befullmäktigade återges inte här)

SOM, sedan de utväxlat sina fullmakter och funnit dem vara i god och behörig form, har enats om följande.

AVDELNING I

GEMENSAMMA BESTÄMMELSER

Artikel 1

(f.d. artikel 1 FEU) [1]

Genom detta fördrag upprättar de HÖGA FÖRDRAGSSLUTANDE PARTERNA mellan sig en EUROPEISK UNION, härefter kallad ”unionen”, som av medlemsstaterna tilldelas befogenheter för att deras gemensamma mål ska kunna uppnås.

Detta fördrag markerar en ny fas i processen för att skapa en allt fastare sammanslutning mellan de europeiska folken, där besluten ska fattas så öppet och så nära medborgarna som möjligt.

Unionen ska grundas på detta fördrag och fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (nedan kallade *fördragen*). Dessa båda fördrag har samma rättsliga värde. Unionen ska ersätta och efterträda Europeiska gemenskapen.

[1] Denna hänvisning är endast vägledande. För ytterligare information se jämförelsetabellerna med den tidigare och den nya numreringen av fördragen.

Artikel 2

Unionen ska bygga på värdena respekt för människans värdighet, frihet, demokrati, jämlikhet, rättsstaten och respekt för de mänskliga rättigheterna, inklusive rättigheter för personer som tillhör minoriteter. Dessa värden ska vara gemensamma för medlemsstaterna i ett samhälle som kännetecknas av mångfald, icke-diskriminering, tolerans, rättvisa, solidaritet och principen om jämställdhet mellan kvinnor och män.

Artikel 3
(f.d. artikel 2 FEU)

1. Unionen ska ha som mål att främja freden, sina värden och folkens välfärd.

2. Unionen ska erbjuda sina medborgare ett område med frihet, säkerhet och rättvisa utan inre gränser, där den fria rörligheten för personer garanteras samtidigt som lämpliga åtgärder vidtas avseende kontroller vid yttre gränser, asyl, invandring samt förebyggande och bekämpande av brottslighet.

3. Unionen ska upprätta en inre marknad. Unionen ska verka för en hållbar utveckling i Europa som bygger på välavvägd ekonomisk tillväxt och på prisstabilitet, på en social marknadsekonomi med hög konkurrenskraft där full sysselsättning och sociala framsteg eftersträvas, samt på en hög miljöskyddsnivå och en bättre miljö. Den ska främja vetenskapliga och tekniska framsteg.

Den ska bekämpa social utestängning och diskriminering samt främja social rättvisa och socialt skydd, jämställdhet mellan kvinnor och män, solidaritet mellan generationerna och skydd av barnets rättigheter.

Den ska främja ekonomisk, social och territoriell sammanhållning samt solidaritet mellan medlemsstaterna.

Den ska respektera rikedomen hos sin kulturella och språkliga mångfald och sörja för att det europeiska kulturarvet skyddas och utvecklas.

4. Unionen ska upprätta en ekonomisk och monetär union som har euron som valuta.

5. I sina förbindelser med den övriga världen ska unionen bekräfta och främja sina värderingar och intressen samt bidra till skydd av sina medborgare. Den ska bidra till fred, säkerhet, hållbar utveckling av vår jord, solidaritet och ömsesidig respekt mellan folken, fri och rättvis handel, utrotning av fattigdomen och skydd för de mänskliga rättigheterna, särskilt barnets rättigheter, samt till strikt efterlevnad och utveckling av internationell rätt, inklusive respekt för principerna i Förenta nationernas stadga.

6. Unionen ska sträva mot sina mål med lämpliga medel, beroende på de befogenheter som den tilldelas i fördragen.

Artikel 4

1. I enlighet med artikel 5 ska varje befogenhet som inte har tilldelats unionen i fördragen tillhöra medlemsstaterna.

2. Unionen ska respektera medlemsstaternas likhet inför fördragen samt deras nationella identitet, som kommer till uttryck i deras politiska och konstitutionella grundstrukturer, inbegripet det lokala och regionala självstyret. Den ska respektera deras väsentliga statliga funktioner, särskilt funktioner vars syfte är att hävda deras territoriella integritet, upprätthålla lag och ordning och skydda den nationella säkerheten. I synnerhet ska den nationella säkerheten också i fortsättningen vara varje medlemsstats eget ansvar.

3. Enligt principen om lojalt samarbete ska unionen och medlemsstaterna respektera och bistå varandra när de fullgör de uppgifter som följer av fördragen.

Medlemsstaterna ska vidta alla lämpliga åtgärder, både allmänna och särskilda, för att säkerställa att de skyldigheter fullgörs som följer av fördragen eller av unionens institutioners akter.

Medlemsstaterna ska hjälpa unionen att fullgöra sina uppgifter, och de ska avstå från varje åtgärd som kan äventyra fullgörandet av unionens mål.

Artikel 5
(f.d. artikel 5 FEG)

1. Principen om tilldelade befogenheter ska styra avgränsningen av unionens befogenheter. Principerna om subsidiaritet och proportionalitet ska styra utövandet av dessa befogenheter.

2. Enligt principen om tilldelade befogenheter ska unionen endast handla inom ramen för de befogenheter som medlemsstaterna har tilldelat den i fördragen för att nå de mål som fastställs där. Varje befogenhet som inte har tilldelats unionen i fördragen ska tillhöra medlemsstaterna.

3. Enligt subsidiaritetsprincipen ska unionen på de områden där den inte har exklusiv befogenhet vidta en åtgärd endast om och i den mån som målen för den planerade åtgärden inte i tillräcklig utsträckning kan uppnås av medlemsstaterna, vare sig på central nivå eller på regional och lokal nivå, och därför, på grund av den planerade åtgärdens omfattning eller verkningar, bättre kan uppnås på unionsnivå.

Unionens institutioner ska tillämpa subsidiaritetsprincipen i enlighet med protokollet om tillämpning av subsidiaritets- och proportionalitetsprinciperna. De nationella parlamenten ska se till att subsidiaritetsprincipen följs i enlighet med det förfarande som anges i protokollet.

4. Enligt proportionalitetsprincipen ska unionens åtgärder till innehåll och form inte gå utöver vad som är nödvändigt för att nå målen i fördragen.

Unionens institutioner ska tillämpa proportionalitetsprincipen i enlighet med protokollet om tillämpning av subsidiaritets- och proportionalitetsprinciperna.

Artikel 6

(f.d. artikel 6 FEU)

1. Unionen ska erkänna de rättigheter, friheter och principer som fastställs i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna av den 7 december 2000, anpassad den 12 december 2007 i Strasbourg, som ska ha samma rättsliga värde som fördragen.

Bestämmelserna i stadgan ska inte på något sätt utöka unionens befogenheter så som de definieras i fördragen.

Rättigheterna, friheterna och principerna i stadgan ska tolkas i enlighet med de allmänna bestämmelserna i avdelning VII i stadgan om dess tolkning och tillämpning och med vederbörlig hänsyn till de förklaringar som det hänvisas till i stadgan, där källorna till dessa bestämmelser anges.

2. Unionen ska ansluta sig till europeiska konventionen om skydd för de mänskliga rättigheterna och de grundläggande friheterna. Denna anslutning ska inte ändra unionens befogenheter såsom de definieras i fördragen.

3. De grundläggande rättigheterna, såsom de garanteras i europeiska konventionen om skydd för de mänskliga rättigheterna och de grundläggande friheterna, och såsom de följer av medlemsstaternas gemensamma konstitutionella traditioner, ska ingå i unionsrätten som allmänna principer.

Artikel 7

(f.d. artikel 7 FEU)

1. Rådet får på motiverat förslag från en tredjedel av medlemsstaterna, från Europaparlamentet eller från Europeiska kommissionen med en majoritet på fyra femtedelar av sina medlemmar och efter Europaparlamentets godkännande slå fast att det finns en klar risk för att en medlemsstat allvarligt åsidosätter värden som anges i artikel 2. Innan detta slås fast ska rådet höra den berörda medlemsstaten och får i enlighet med samma förfarande framföra rekommendationer till denna stat.

Rådet ska regelbundet kontrollera om de skäl som har lett till ett sådant fastslående fortfarande äger giltighet.

2. Europeiska rådet får på förslag från en tredjedel av medlemsstaterna eller från Europeiska kommissionen och efter Europaparlamentets godkännande, samt efter att ha uppmanat ifrågavarande medlemsstat att framföra sina synpunkter, enhälligt slå fast att en medlemsstat allvarligt och ihållande åsidosätter värden som anges i artikel 2.

3. När ett fastslående enligt punkt 2 har gjorts får rådet, som ska fatta beslut med kvalificerad majoritet, besluta om att tillfälligt upphäva vissa av de rättigheter som den ifrågavarande medlemsstaten har till följd av tillämpningen av fördragen, inbegripet rösträtten i rådet för företrädaren för den medlemsstatens regering. Rådet ska därvid beakta de möjliga följder som ett sådant tillfälligt upphävande kan få för fysiska och juridiska personers rättigheter och skyldigheter.

Den ifrågavarande medlemsstatens skyldigheter enligt fördragen ska under alla omständigheter fortsätta att vara bindande för den staten.

4. Rådet får senare med kvalificerad majoritet besluta om att ändra eller återkalla åtgärder som har vidtagits enligt punkt 3, när den situation som ledde till att åtgärderna infördes har förändrats.

5. De omröstningsbestämmelser som i enlighet med denna artikel gäller för Europaparlamentet, Europeiska rådet och rådet fastställs i artikel 354 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt.

Artikel 8

1. Unionen ska utveckla särskilda förbindelser med närbelägna länder i syfte att skapa ett område med välstånd och god grannsämja som grundar sig på unionens värderingar och utmärks av nära och fredliga förbindelser som bygger på samarbete.

2. Vid tillämpning av punkt 1 får unionen ingå särskilda avtal med de berörda länderna. Dessa avtal får innebära ömsesidiga rättigheter och skyldigheter samt möjligheten att genomföra åtgärder gemensamt. Genomförandet av dem ska omfattas av regelbundet samråd.

AVDELNING II

BESTÄMMELSER OM DEMOKRATISKA PRINCIPER

Artikel 9

Unionen ska i all sin verksamhet respektera principen om jämlikhet mellan sina medborgare, som ska få lika uppmärksamhet från unionens institutioner, organ och byråer. Varje person som är medborgare i en medlemsstat ska vara unionsmedborgare. Unionsmedborgarskapet ska komplettera och inte ersätta det nationella medborgarskapet.

Artikel 10

1. Unionens sätt att fungera ska bygga på representativ demokrati.

2. Medborgarna ska företrädas direkt på unionsnivå i Europaparlamentet.

Varje medlemsstat ska företrädas i Europeiska rådet av sin stats- eller regeringschef och i rådet av sin regering, vilka själva ska vara demokratiskt ansvariga, antingen inför sitt nationella parlament eller inför sina medborgare.

3. Varje medborgare ska ha rätt att delta i unionens demokratiska liv. Besluten ska fattas så öppet och så nära medborgarna som möjligt.

4. De politiska partierna på europeisk nivå ska bidra till att skapa ett europeiskt politiskt medvetande och till att uttrycka unionsmedborgarnas vilja.

Artikel 11

1. Institutionerna ska på lämpligt sätt ge medborgarna och de representativa sammanslutningarna möjlighet att ge uttryck för och offentligt diskutera sina åsikter på alla unionens åtgärdsområden.

2. Institutionerna ska föra en öppen, tydlig och regelbunden dialog med de representativa sammanslutningarna och det civila samhället.

3. Europeiska kommissionen ska ha ett omfattande samråd med alla berörda parter i syfte att säkerställa att unionens åtgärder blir enhetliga och öppna.

4. Ett antal unionsmedborgare, som uppgår till minst en miljon personer och som kommer från ett betydande antal medlemsstater, får ta initiativ till att uppmana Europeiska kommissionen att, inom ramen för sina befogenheter, lägga fram ett lämpligt förslag i frågor där dessa medborgare anser att det krävs en unionsrättsakt för att tillämpa fördragen.

De förfaranden och villkor som krävs för att lägga fram ett sådant initiativ ska fastställas i enlighet med artikel 24 första stycket i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt.

Artikel 12

De nationella parlamenten bidrar aktivt till en väl fungerande union

a) genom att bli informerade av unionens institutioner och få sig tillsända utkast till unionens lagstiftningsakter i enlighet med protokollet om de nationella parlamentens roll i Europeiska unionen,

b) genom att se till att subsidiaritetsprincipen följs i enlighet med de förfaranden som anges i protokollet om tillämpning av subsidiaritets- och proportionalitetsprinciperna,

c) genom att inom ramen för området med frihet, säkerhet och rättvisa delta i mekanismerna för utvärdering av genomförandet av unionens politik på detta område i enlighet med artikel 70 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt samt genom att delta i den politiska övervakningen av Europol och utvärderingen av Eurojusts verksamhet i enlighet med artiklarna 88 och 85 i det fördraget,

d) genom att delta i förfarandena för ändring av fördragen i enlighet med artikel 48 i detta fördrag,

e) genom att bli informerade om ansökningar om anslutning till unionen i enlighet med artikel 49 i detta fördrag,

f) genom att delta i det interparlamentariska samarbetet mellan de nationella parlamenten och med Europaparlamentet i enlighet med protokollet om de nationella parlamentens roll i Europeiska unionen.

AVDELNING III

INSTITUTIONELLA BESTÄMMELSER

Artikel 13

1. Unionen ska ha en institutionell ram med syfte att främja dess värderingar, sträva efter att förverkliga dess mål, tjäna dess egna, dess medborgares och medlemsstaternas intressen samt att säkerställa konsekvens, effektivitet och kontinuitet i dess politik och verksamhet.

Unionens institutioner ska vara följande:

— Europaparlamentet.

— Europeiska rådet.

— Rådet.

— Europeiska kommissionen (nedan kallad *kommissionen*).

— Europeiska unionens domstol.

— Europeiska centralbanken.

— Revisionsrätten.

2. Varje institution ska handla inom ramen för de befogenheter som den har tilldelats genom fördragen, i enlighet med de förfaranden, villkor och mål som anges där. Institutionerna ska samarbeta lojalt med varandra.

3. Bestämmelserna om Europeiska centralbanken och revisionsrätten, samt närmare bestämmelser om övriga institutioner, återfinns i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt.

4. Europaparlamentet, rådet och kommissionen ska bistås av en ekonomisk och social kommitté och en regionkommitté, vilka ska ha rådgivande funktion.

Artikel 14

1. Europaparlamentet ska tillsammans med rådet lagstifta och utöva budgetfunktionen. Det ska utöva politisk kontroll och ha rådgivande funktion i enlighet med de villkor som fastställs i fördragen. Det ska välja kommissionens ordförande.

2. Europaparlamentet ska vara sammansatt av företrädare för unionens medborgare. Deras antal får inte överstiga 750, plus ordföranden. Medborgarna ska företrädas med degressiv proportionalitet, med minst sex ledamöter per medlemsstat. Ingen medlemsstat får tilldelas fler än 96 platser.

Europeiska rådet ska på Europaparlamentets initiativ och med dess godkännande med enhällighet anta ett beslut om Europaparlamentets sammansättning, varvid principerna i första stycket ska respekteras.

3. Europaparlamentets medlemmar ska väljas genom allmänna, direkta, fria och hemliga val för en period av fem år.

4. Europaparlamentet ska välja sin ordförande och sitt presidium bland sina ledamöter.

Artikel 15

1. Europeiska rådet ska ge unionen de impulser som behövs för dess utveckling och bestämma dess allmänna politiska riktlinjer och prioriteringar. Det ska inte ha någon lagstiftande funktion.

2. Europeiska rådet ska bestå av medlemsstaternas stats- eller regeringschefer samt av sin ordförande och kommissionens ordförande. Unionens höga representant för utrikes frågor och säkerhetspolitik ska delta i dess arbete.

3. Europeiska rådet ska sammanträda två gånger per halvår efter kallelse av sin ordförande. Om dagordningen kräver det, kan Europeiska rådets medlemmar besluta att var och en biträds av en minister och, när det gäller kommissionens ordförande, av en ledamot av kommissionen. Om situationen kräver det, ska ordföranden sammankalla ett extra möte i Europeiska rådet.

4. Europeiska rådet ska besluta med konsensus, om inte annat föreskrivs i fördragen.

5. Europeiska rådet ska välja sin ordförande med kvalificerad majoritet för en mandatperiod av två och ett halvt år, som kan förnyas en gång. I händelse av förhinder eller allvarlig försummelse får Europeiska rådet avbryta ordförandens mandat enligt samma förfarande.

6. Europeiska rådets ordförande ska

a) leda Europeiska rådets arbete och driva det framåt,

b) säkerställa förberedelserna av och kontinuiteten i Europeiska rådets arbete i samarbete med kommissionens ordförande och på grundval av arbetet i rådet i konstellationen allmänna frågor,

c) verka för att underlätta sammanhållning och konsensus inom Europeiska rådet,

d) lägga fram en rapport för Europaparlamentet efter varje möte i Europeiska rådet.

Europeiska rådets ordförande ska på sin nivå och i denna egenskap representera unionen utåt i de frågor som omfattas av den gemensamma utrikes- och säkerhetspolitiken, utan att de befogenheter åsidosätts som har tilldelats unionens höga representant för utrikes frågor och säkerhetspolitik.

Europeiska rådets ordförande får inte inneha ett nationellt mandat.

Artikel 16

1. Rådet ska tillsammans med Europaparlamentet lagstifta och utöva budgetfunktionen. Det ska fastställa politik och fungera samordnande i enlighet med de villkor som fastställs i fördragen.

2. Rådet ska bestå av en företrädare på ministernivå för varje medlemsstat med befogenhet att fatta bindande beslut för regeringen i den medlemsstat som han eller hon företräder och att utöva dess rösträtt.

3. Rådet ska besluta med kvalificerad majoritet om inte annat föreskrivs i fördragen.

4. Från och med den 1 november 2014 ska kvalificerad majoritet definieras som minst 55 % av rådets medlemmar, dock minst 15 rådsmedlemmar, vilka ska företräda medlemsstater som tillsammans omfattar minst 65 % av unionens befolkning.

En blockerande minoritet ska omfatta minst fyra rådsmedlemmar; i annat fall ska kvalificerad majoritet anses vara uppnådd.

Övriga bestämmelser som gäller för omröstning med kvalificerad majoritet fastställs i artikel 238.2 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt.

5. De övergångsbestämmelser som avser definitionen av kvalificerad majoritet och som ska tillämpas till och med den 31 oktober 2014 liksom de övergångsbestämmelser som ska tillämpas under perioden 1 november 2014–31 mars 2017 fastställs i protokollet om övergångsbestämmelser.

6. Rådet ska sammanträda i olika konstellationer, över vilka en förteckning ska antas i enlighet med artikel 236 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt.

Rådet i konstellationen allmänna frågor ska säkerställa samstämmigheten i de olika rådskonstellationernas arbete. Det ska tillsammans med Europeiska rådets ordförande och kommissionen förbereda och säkerställa uppföljningen av Europeiska rådets möten.

Rådet i konstellationen utrikes frågor ska utforma unionens yttre åtgärder enligt strategiska riktlinjer som Europeiska rådet fastställer och säkerställa samstämmigheten i unionens åtgärder.

7. En kommitté med ständiga representanter för medlemsstaternas regeringar ska ansvara för att förbereda rådets arbete.

8. Rådets möten ska vara offentliga när det överlägger och röstar om ett utkast till lagstiftningsakt. Varje rådsmöte ska därför delas upp i två delar, varav en del ägnas åt överläggningar om unionens lagstiftningsakter och en del åt icke lagstiftande verksamhet.

9. Ordförandeskapet för andra rådskonstellationer än utrikes frågor ska innehas av medlemsstaternas företrädare i rådet på grundval av ett system med lika rotation på de villkor som ska fastställas i enlighet med artikel 236 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt.

Artikel 17

1. Kommissionen ska främja unionens allmänna intresse och ta lämpliga initiativ i detta syfte. Den ska säkerställa tillämpningen av fördragen och av de åtgärder som institutionerna antar i enlighet med fördragen. Den ska övervaka tillämpningen av unionsrätten under kontroll av Europeiska unionens domstol. Den ska genomföra budgeten och förvalta program. Den ska samordna, verkställa och förvalta i enlighet med de villkor som fastställs i fördragen. Med undantag av den gemensamma utrikes- och säkerhetspolitiken samt övriga i fördragen angivna fall ska den representera unionen utåt. Den ska ta initiativ till unionens årliga och fleråriga programplanering för att få till stånd interinstitutionella avtal.

2. En unionslagstiftningsakt får antas endast på förslag av kommissionen, om inte annat föreskrivs i fördragen. Övriga akter ska antas på förslag av kommissionen om detta föreskrivs i fördragen.

3. Kommissionens mandattid ska vara fem år.

Kommissionens ledamöter ska väljas på grundval av sin allmänna duglighet och sitt engagemang för Europa och bland personer vars oavhängighet inte kan ifrågasättas.

Kommissionen ska fullgöra sina uppgifter med fullständig oavhängighet. Utan att det påverkar tillämpningen av artikel 18.2 får kommissionens ledamöter varken begära eller ta emot instruktioner från någon regering, någon institution, något organ eller någon byrå. De ska avhålla sig från varje handling som är oförenlig med deras skyldigheter eller utförandet av deras uppgifter.

4. Den kommission som tillsätts mellan dagen för ikraftträdandet av Lissabonfördraget och den 31 oktober 2014 ska bestå av en medborgare från varje medlemsstat, inklusive ordföranden och unionens höga representant för utrikes frågor och säkerhetspolitik, som ska vara en av kommissionens vice ordförande.

5. Från och med den 1 november 2014 ska kommissionen bestå av ett antal ledamöter, inklusive ordföranden och unionens höga representant för utrikes frågor och säkerhetspolitik, som motsvarar två tredjedelar av antalet medlemsstater, om inte Europeiska rådet med enhällighet beslutar att ändra detta antal.

Kommissionens ledamöter ska väljas bland medlemsstaternas medborgare genom ett system med absolut lika rotation mellan medlemsstaterna som gör det möjligt att återspegla samtliga medlemsstaters demografiska och geografiska spridning. Detta system ska fastställas av Europeiska rådet med enhällighet i enlighet med artikel 244 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt.

6. Kommissionens ordförande ska

a) ange riktlinjer för kommissionens uppgifter,

b) besluta om kommissionens interna organisation för att se till att det råder samstämmighet i dess arbete och att den arbetar effektivt och som ett kollegialt organ,

c) utse vice ordförande bland kommissionens ledamöter, med undantag av unionens höga representant för utrikes frågor och säkerhetspolitik.

En kommissionsledamot ska avgå om ordföranden begär detta. Unionens höga representant för utrikes frågor och säkerhetspolitik ska i enlighet med förfarandet i artikel 18.1 avgå om ordföranden begär detta.

7. Med hänsyn till valen till Europaparlamentet och efter lämpligt samråd ska Europeiska rådet med kvalificerad majoritet föreslå Europaparlamentet en kandidat till befattningen som kommissionens ordförande. Denna kandidat ska väljas av Europaparlamentet med en majoritet av dess ledamöter. Om denna kandidat inte får majoritet, ska Europeiska rådet med kvalificerad majoritet inom en månad föreslå en ny kandidat som ska väljas av Europaparlamentet i enlighet med samma förfarande.

Rådet ska i samförstånd med den valda ordföranden anta förteckningen över övriga personer som det föreslår till ledamöter av kommissionen. Dessa ska väljas på grundval av förslag från medlemsstaterna och i enlighet med kriterierna i punkt 3 andra stycket och punkt 5 andra stycket.

Ordföranden, unionens höga representant för utrikes frågor och säkerhetspolitik och de övriga kommissionsledamöterna ska kollektivt godkännas vid en omröstning i Europaparlamentet. På grundval av detta godkännande ska kommissionen utses av Europeiska rådet med kvalificerad majoritet.

8. Kommissionen ska kollektivt vara ansvarig inför Europaparlamentet. Europaparlamentet får rösta om misstroendevotum mot kommissionen i enlighet med artikel 234 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt. Om ett sådant misstroendevotum antas, ska kommissionsledamöterna kollektivt avgå, och unionens höga representant för utrikes frågor och säkerhetspolitik ska avgå från kommissionen.

Artikel 18

1. Europeiska rådet ska med kvalificerad majoritet och med godkännande av kommissionens ordförande utnämna unionens höga representant för utrikes frågor och säkerhetspolitik. Europeiska rådet kan avbryta den höga representantens mandatperiod i enlighet med samma förfarande.

2. Den höga representanten ska leda unionens gemensamma utrikes- och säkerhetspolitik. Den höga representanten ska genom sina förslag bidra till utformningen av denna politik och ska såsom rådets bemyndigade ställföreträdare verkställa den. Den höga representanten ska handla på samma sätt i fråga om den gemensamma säkerhets- och försvarspolitiken.

3. Den höga representanten ska vara ordförande i rådet i konstellationen utrikes frågor.

4. Den höga representanten ska vara en av kommissionens vice ordförande. Den höga representanten ska säkerställa samstämmigheten i unionens yttre åtgärder. Den höga representanten ska inom kommissionen ha det ansvar som vilar på kommissionen för de yttre förbindelserna och för samordningen av övriga delar av unionens yttre åtgärder. Vid utövandet av detta ansvar inom kommissionen och endast för dessa ansvarsområden ska den höga representanten omfattas av de förfaranden som reglerar kommissionens arbete så långt som det är förenligt med punkterna 2 och 3.

Artikel 19

1. Europeiska unionens domstol ska bestå av domstolen, tribunalen och specialdomstolar. Den ska säkerställa att lag och rätt följs vid tolkning och tillämpning av fördragen.

Medlemsstaterna ska fastställa de möjligheter till överklagande som behövs för att säkerställa ett effektivt domstolsskydd inom de områden som omfattas av unionsrätten.

2. Domstolen ska bestå av en domare per medlemsstat. Den ska biträdas av generaladvokater.

Tribunalen ska ha minst en domare per medlemsstat.

Domstolens domare och generaladvokater samt tribunalens domare ska utses bland personer vars oavhängighet inte kan ifrågasättas och som uppfyller de villkor som avses i artiklarna 253 och 254 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt. De ska utses av medlemsstaternas regeringar i samförstånd på sex år. Avgående domare och generaladvokater kan utnämnas på nytt.

3. Europeiska unionens domstol ska i enlighet med fördragen

a) avgöra ärenden där talan väcks av en medlemsstat, en institution eller fysiska eller juridiska personer,

b) meddela förhandsavgöranden när en nationell domstol har begärt förhandsavgörande om tolkningen av unionsrätten eller giltigheten av akter som antagits av institutionerna,

c) besluta i de övriga fall som föreskrivs i fördragen.

AVDELNING IV

BESTÄMMELSER OM FÖRDJUPADE SAMARBETEN

Artikel 20

(f.d. artiklarna 27a–27e, 40–40b och 43–45 FEU och f.d. artiklarna 11–11a FEG)

1. De medlemsstater som önskar upprätta ett fördjupat samarbete sinsemellan inom ramen för unionens icke-exklusiva befogenheter kan utnyttja dess institutioner och utöva dessa befogenheter genom att tillämpa relevanta bestämmelser i fördragen inom de gränser och på de villkor som fastställs i denna artikel och i artiklarna 326–334 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt.

De fördjupade samarbetena ska syfta till att främja unionens mål, skydda dess intressen och stärka dess integrationsprocess. Samtliga medlemsstater ska när som helst kunna delta i samarbetet i enlighet med artikel 328 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt.

2. Beslutet om bemyndigande av ett fördjupat samarbete ska antas av rådet som en sista utväg, om det fastställer att de mål som eftersträvas genom samarbetet inte kan uppnås inom rimlig tid av hela unionen och förutsatt att minst nio medlemsstater deltar i samarbetet. Rådet ska besluta i enlighet med förfarandet i artikel 329 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt.

3. Alla rådsmedlemmar får delta i rådets överläggningar, men endast de rådsmedlemmar som företräder medlemsstater som deltar i ett fördjupat samarbete får delta i omröstningen. Omröstningsbestämmelserna anges i artikel 330 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt.

4. Akter som antas inom ramen för ett fördjupat samarbete ska vara bindande endast för de medlemsstater som deltar i detta. De ska inte betraktas som ett regelverk som måste godtas av kandidatstaterna.

AVDELNING V

ALLMÄNNA BESTÄMMELSER OM UNIONENS YTTRE ÅTGÄRDER OCH SÄRSKILDA BESTÄMMELSER OM DEN GEMENSAMMA UTRIKES- OCH SÄKERHETSPOLITIKEN

KAPITEL 1

ALLMÄNNA BESTÄMMELSER OM UNIONENS YTTRE ÅTGÄRDER

Artikel 21

1. Unionens åtgärder i internationella sammanhang ska utgå från de principer som har legat till grund för dess egen tillblivelse, utveckling och utvidgning och som den strävar efter att föra fram i resten av världen: demokrati, rättsstaten, de mänskliga rättigheternas och grundläggande friheternas universalitet och odelbarhet, respekt för människors värde, jämlikhet och solidaritet samt respekt för principerna i Förenta nationernas stadga och i folkrätten.

Unionen ska sträva efter att utveckla förbindelser och bygga partnerskap med tredjeländer och internationella organisationer, regionala eller globala, som delar de principer som avses i första stycket. Den ska främja multilaterala lösningar på gemensamma problem, särskilt inom ramen för Förenta nationerna.

2. Unionen ska utforma och föra en gemensam politik och vidta åtgärder samt verka för att säkerställa en hög grad av samarbete inom alla områden för internationella förbindelser för att

a) skydda sina värden, sina grundläggande intressen, sin säkerhet, sitt oberoende och sin integritet,

b) konsolidera och stödja demokrati, rättsstaten, de mänskliga rättigheterna och folkrätten,

c) bevara freden, förebygga konflikter och stärka internationell säkerhet, i enlighet med ändamålen och principerna i Förenta nationernas stadga samt principerna i Helsingforsavtalets slutakt och målen i Parisstadgan, inklusive dem som avser de yttre gränserna,

d) främja en hållbar ekonomisk, social och miljömässig utveckling i utvecklingsländerna med det primära syftet att utrota fattigdom,

e) främja integreringen av alla länder i världsekonomin, även genom gradvis avskaffande av restriktioner för internationell handel,

f) bidra till utformningen av internationella åtgärder för att bevara och förbättra miljön och för en hållbar förvaltning av jordens naturresurser i syfte att garantera en hållbar utveckling,

g) bistå befolkningar, länder och regioner som drabbas av naturkatastrofer eller katastrofer orsakade av människor, och

h) främja ett internationellt system som bygger på fördjupat multilateralt samarbete och ett gott globalt styre.

3. Unionen ska respektera de principer och eftersträva de mål som anges i punkterna 1 och 2 när den utarbetar och genomför yttre åtgärder på de olika områden som omfattas av denna avdelning och av femte delen i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt samt yttre aspekter av övrig politik.

Unionen ska sörja för samstämmigheten mellan de olika områden som omfattas av dess yttre åtgärder och mellan dessa och övrig politik. Rådet och kommissionen ska med bistånd av unionens höga representant för utrikes frågor och säkerhetspolitik säkerställa denna samstämmighet och samarbeta i detta syfte.

Artikel 22

1. Europeiska rådet ska på grundval av de principer och mål som anges i artikel 21 fastställa unionens strategiska intressen och mål.

Europeiska rådets beslut om unionens strategiska intressen och mål ska gälla den gemensamma utrikes- och säkerhetspolitiken och andra områden som omfattas av unionens yttre åtgärder. De kan gälla unionens förbindelser med ett land eller en region eller ha ett tematiskt upplägg. I besluten ska deras varaktighet och de medel anges som unionen och medlemsstaterna ställer till förfogande.

Europeiska rådet ska besluta med enhällighet på en rekommendation från rådet som rådet ska anta i enlighet med de närmare bestämmelser som anges för respektive område. Europeiska rådets beslut ska genomföras i enlighet med de förfaranden som föreskrivs i fördragen.

2. Unionens höga representant för utrikes frågor och säkerhetspolitik får i fråga om den gemensamma utrikes- och säkerhetspolitiken, liksom kommissionen i fråga om övriga områden för yttre åtgärder, lägga fram gemensamma förslag för rådet.

KAPITEL 2

SÄRSKILDA BESTÄMMELSER OM DEN GEMENSAMMA UTRIKES- OCH SÄKERHETSPOLITIKEN

AVSNITT 1

GEMENSAMMA BESTÄMMELSER

Artikel 23

Unionens åtgärder i internationella sammanhang ska enligt detta kapitel utgå från principerna i, eftersträva målen i och genomföras i enlighet med de allmänna bestämmelserna i kapitel 1.

Artikel 24

(f.d. artikel 11 FEU)

1. Unionens befogenhet i fråga om den gemensamma utrikes- och säkerhetspolitiken ska omfatta alla utrikespolitiska områden och alla frågor som rör unionens säkerhet, inbegripet den gradvisa utformningen av en gemensam försvarspolitik som kan leda till ett gemensamt försvar.

Den gemensamma utrikes- och säkerhetspolitiken ska omfattas av särskilda regler och förfaranden. Den ska fastställas och genomföras av Europeiska rådet och rådet med enhällighet, om inte annat föreskrivs i fördragen. Antagandet av lagstiftningsakter ska undantas. Den gemensamma utrikes- och säkerhetspolitiken ska genomföras av unionens höga representant för utrikes frågor och säkerhetspolitik och medlemsstaterna, i enlighet med fördragen. Europaparlamentets och kommissionens särskilda roller på området fastställs i fördragen. Europeiska unionens domstol ska inte vara behörig med avseende på dessa bestämmelser, med undantag av dess behörighet att kontrollera att artikel 40 i detta fördrag följs och att kontrollera lagenligheten av vissa beslut som avses i artikel 275 andra stycket i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt.

2. Unionen ska, inom ramen för principerna och målen för sina yttre åtgärder, föra, utforma och genomföra en gemensam utrikes- och säkerhetspolitik som grundas på en utveckling av medlemsstaternas ömsesidiga politiska solidaritet, på en identifiering av frågor av allmänt intresse och på förverkligandet av en ständigt ökande grad av samstämmighet i medlemsstaternas åtgärder.

3. Medlemsstaterna ska aktivt och förbehållslöst stödja unionens utrikes- och säkerhetspolitik i en anda av lojalitet och ömsesidig solidaritet och ska respektera unionens åtgärder på detta område.

Medlemsstaterna ska arbeta tillsammans för att förstärka och utveckla sin ömsesidiga politiska solidaritet. De ska avstå från varje handling som strider mot unionens intressen eller kan minska dess effektivitet som en sammanhållande kraft i de internationella relationerna.

Rådet och den höga representanten ska sörja för att dessa principer följs.

Artikel 25

(f.d. artikel 12 FEU)

Unionen ska föra den gemensamma utrikes- och säkerhetspolitiken

a) genom att fastställa de allmänna riktlinjerna,

b) genom att anta beslut som innehåller

i) de åtgärder som ska vidtas av unionen,

ii) de ståndpunkter som ska intas av unionen,

iii) de närmare bestämmelserna för genomförandet av de beslut som avses i leden i och ii,

och

c) genom att stärka det systematiska samarbetet mellan medlemsstaterna om deras politik.

Artikel 26

(f.d. artikel 13 FEU)

1. Europeiska rådet ska identifiera unionens strategiska intressen, ange målen och fastställa de allmänna riktlinjerna för den gemensamma utrikes- och säkerhetspolitiken, inklusive för frågor som har försvarsmässiga konsekvenser. Det ska anta nödvändiga beslut.

Om den internationella utvecklingen kräver det, ska Europeiska rådets ordförande sammankalla ett extra möte i Europeiska rådet för att fastställa den strategiska inriktningen av unionens politik inför denna utveckling.

2. Rådet ska utforma den gemensamma utrikes- och säkerhetspolitiken och fatta de beslut som behövs för att fastställa och genomföra denna på grundval av de allmänna och strategiska riktlinjer som Europeiska rådet har fastställt.

Rådet och unionens höga representant för utrikes frågor och säkerhetspolitik ska säkerställa enhetlighet, konsekvens och effektivitet i unionens handlande.

3. Den gemensamma utrikes- och säkerhetspolitiken ska genomföras av den höga representanten och medlemsstaterna med utnyttjande av nationella resurser och unionens resurser.

Artikel 27

1. Unionens höga representant för utrikes frågor och säkerhetspolitik, som är ordförande i rådet i konstellationen utrikes frågor, ska genom sina förslag bidra till utformningen av den gemensamma utrikes- och säkerhetspolitiken och se till att de beslut som antas av Europeiska rådet och rådet genomförs.

2. Unionen ska företrädas av den höga representanten i frågor som rör den gemensamma utrikes- och säkerhetspolitiken. Den höga representanten ska på unionens vägnar föra den politiska dialogen med tredje part och framföra unionens ståndpunkt i internationella organisationer och vid internationella konferenser.

3. När unionens höga representant uppfyller sitt mandat, ska han eller hon stödja sig på en europeisk avdelning för yttre åtgärder. Denna avdelning ska samarbeta med medlemsstaternas diplomattjänster och ska bestå av tjänstemän från berörda avdelningar inom rådets generalsekretariat och kommissionen samt utsänd personal från medlemsstaternas nationella diplomattjänster. Hur den europeiska avdelningen för yttre åtgärder ska organiseras och arbeta ska anges i ett beslut som antas av rådet. Rådet ska besluta på förslag av den höga representanten efter att ha hört Europaparlamentet och efter kommissionens godkännande.

Artikel 28

(f.d. artikel 14 FEU)

1. När den internationella situationen kräver en operativ insats av unionen, ska rådet anta nödvändiga beslut. De ska ange mål, omfattning, de medel som ska ställas till unionens förfogande, vid behov varaktighet, samt på vilka villkor de ska genomföras.

Om förhållandena ändras på ett sätt som är av väsentlig betydelse för en fråga som är föremål för ett sådant beslut, ska rådet se över principerna och målen för beslutet och fatta de nödvändiga besluten.

2. De beslut som avses i punkt 1 ska vara förpliktande för medlemsstaterna vid deras ställningstaganden och handlande.

3. Den berörda medlemsstaten ska lämna information om varje nationellt ställningstagande eller nationell åtgärd som planeras inom ramen för ett beslut enligt punkt 1; informationen ska lämnas i så god tid att föregående samråd kan ske inom rådet om det behövs. Skyldigheten att lämna förhandsinformation ska inte gälla åtgärder som endast innebär att beslut av rådet förs över till nationell nivå.

4. Om förändringar i situationen gör det absolut nödvändigt och i avsaknad av en översyn av det rådsbeslut som avses i punkt 1 får medlemsstaterna med beaktande av de allmänna målen i detta beslut vidta de brådskande åtgärder som behövs. De berörda medlemsstaterna ska genast underrätta rådet om sådana åtgärder.

5. Om genomförandet av ett beslut enligt denna artikel medför allvarliga svårigheter för en medlemsstat, ska denna lägga fram saken för rådet som ska överväga frågan och söka lämpliga lösningar. Sådana lösningar får inte strida mot målen för det beslut som avses i punkt 1 eller minska dess effektivitet.

Artikel 29

(f.d. artikel 15 FEU)

Rådet ska anta beslut som anger unionens inställning till en särskild fråga av geografisk eller tematisk karaktär. Medlemsstaterna ska se till att deras nationella politik överensstämmer med unionens ståndpunkter.

Artikel 30

(f.d. artikel 22 FEU)

1. Varje medlemsstat eller unionens höga representant för utrikes frågor och säkerhetspolitik eller den höga representanten med stöd av kommissionen får hänskjuta frågor om den gemensamma utrikes- och säkerhetspolitiken till rådet och lägga fram initiativ respektive förslag för rådet.

2. I sådana fall som kräver ett snabbt beslut ska den höga representanten på eget initiativ eller på begäran av en medlemsstat kalla till ett extra rådssammanträde inom fyrtioåtta timmar eller, i en nödsituation, inom kortare tid.

Artikel 31

(f.d. artikel 23 FEU)

1. Beslut enligt detta kapitel ska fattas av Europeiska rådet och rådet med enhällighet, om inte annat föreskrivs i detta kapitel. Antagandet av lagstiftningsakter ska undantas.

En rådsmedlem som avstår från att rösta får motivera sitt avstående genom att avge en formell förklaring enligt detta stycke. Om så sker ska rådsmedlemmen inte vara skyldig att tillämpa beslutet men ska godta att beslutet är förpliktande för unionen. Den berörda medlemsstaten ska i en anda av ömsesidig solidaritet avhålla sig från varje handling som skulle kunna strida mot eller hindra en unionshandling på grundval av det beslutet, och de andra medlemsstaterna ska respektera dess ståndpunkt. Om de rådsmedlemmar som på detta sätt motiverar sitt avstående företräder minst en tredjedel av medlemsstaterna, som samtidigt omfattar minst en tredjedel av unionens befolkning, ska beslutet inte antas.

2. Rådet ska med avvikelse från bestämmelserna i punkt 1 besluta med kvalificerad majoritet

— när det antar ett beslut som fastställer unionens åtgärder eller ståndpunkter på grundval av ett beslut av Europeiska rådet om unionens strategiska intressen och mål enligt artikel 22.1,

— när det antar ett beslut som fastställer unionens åtgärder eller ståndpunkter på ett förslag från unionens höga representant för utrikes frågor och säkerhetspolitik som har lagts fram på särskild begäran av Europeiska rådet på dess eget eller den höga representantens initiativ,

— när det antar ett beslut om genomförande av ett beslut som fastställer unionens åtgärder eller ståndpunkter,

— när det utser en särskild representant i enlighet med artikel 33.

Om en rådsmedlem förklarar att denne av skäl av vital betydelse som rör nationell politik och som denne redogör för avser att motsätta sig antagandet av ett beslut som ska fattas med kvalificerad majoritet, ska omröstning inte ske. Den höga representanten ska i nära samråd med den berörda medlemsstaten söka en lösning som denna kan godta. Om detta inte lyckas, får rådet med kvalificerad majoritet begära att frågan ska hänskjutas till Europeiska rådet för ett enhälligt beslut.

3. Europeiska rådet får med enhällighet anta ett beslut om att rådet ska besluta med kvalificerad majoritet i andra fall än de som avses i punkt 2.

4. Punkterna 2 och 3 ska inte tillämpas på beslut som har militära eller försvarsmässiga konsekvenser.

5. I procedurfrågor ska rådet fatta beslut med en majoritet av sina medlemmar.

Artikel 32

(f.d. artikel 16 FEU)

Medlemsstaterna ska samråda med varandra inom Europeiska rådet och rådet om alla utrikes- och säkerhetspolitiska frågor av allmänt intresse för att fastställa en gemensam inställning. Innan någon åtgärd får vidtas i internationella sammanhang eller något åtagande som skulle kunna påverka unionens intressen får göras, ska varje medlemsstat samråda med övriga medlemsstater i Europeiska rådet eller rådet. Medlemsstaterna ska genom ett konvergent uppträdande säkerställa att unionen kan hävda sina intressen och värderingar i internationella sammanhang. Medlemsstaterna ska vara solidariska sinsemellan.

När Europeiska rådet eller rådet har fastställt unionens gemensamma inställning enligt första stycket, ska unionens höga representant för utrikes frågor och säkerhetspolitik och medlemsstaternas utrikesministrar samordna sin verksamhet i rådet.

Medlemsstaternas diplomatiska beskickningar och unionens delegationer i tredjeländer och vid internationella organisationer ska samarbeta sinsemellan och bidra till utformningen och genomförandet av den gemensamma inställningen.

Artikel 33

(f.d. artikel 18 FEU)

Rådet får på förslag av unionens höga representant för utrikes frågor och säkerhetspolitik utse en särskild representant som ska ha mandat för särskilda politiska frågor. Den särskilda representanten ska utöva sitt mandat under ledning av den höga representanten.

Artikel 34

(f.d. artikel 19 FEU)

1. Medlemsstaterna ska samordna sitt uppträdande inom internationella organisationer och vid internationella konferenser. De ska där hävda unionens ståndpunkter. Unionens höga representant för utrikes frågor och säkerhetspolitik ska svara för denna samordning.

Inom internationella organisationer och vid internationella konferenser där inte samtliga medlemsstater deltar ska de deltagande medlemsstaterna hävda unionens ståndpunkter.

2. I enlighet med artikel 24.3 ska de medlemsstater som är företrädda inom internationella organisationer och vid internationella konferenser där inte samtliga medlemsstater deltar hålla de senare och den höga representanten informerade om alla frågor som är av gemensamt intresse.

Medlemsstater som också är medlemmar av Förenta nationernas säkerhetsråd ska samråda med varandra och hålla övriga medlemsstater och den höga representanten fullt informerade. Medlemsstater som är medlemmar av säkerhetsrådet kommer då de fullgör sina uppgifter att hävda unionens ståndpunkter och intressen, dock utan att detta ska påverka deras ansvar enligt bestämmelserna i Förenta nationernas stadga.

När unionen har intagit en ståndpunkt till en fråga på Förenta nationernas säkerhetsråds dagordning, ska de medlemsstater som är medlemmar av säkerhetsrådet begära att unionens höga representant inbjuds att lägga fram unionens ståndpunkt.

Artikel 35

(f.d. artikel 20 FEU)

Medlemsstaternas diplomatiska och konsulära myndigheter och unionens delegationer i tredjeländer och vid internationella konferenser samt deras representationer vid internationella organisationer ska samarbeta för att säkerställa att de beslut som antas enligt detta kapitel och som fastställer unionens ståndpunkter och åtgärder följs och genomförs.

De ska intensifiera samarbetet genom att utbyta information och göra gemensamma bedömningar.

De ska bidra till att genomföra unionsmedborgares rätt till skydd inom ett tredjelands territorium enligt artikel 20.2 c i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt samt de åtgärder som antagits enligt artikel 23 i det fördraget.

Artikel 36

(f.d. artikel 21 FEU)

Unionens höga representant för utrikes frågor och säkerhetspolitik ska regelbundet höra Europaparlamentet om de viktigaste aspekterna och de grundläggande valmöjligheterna när det gäller den gemensamma utrikes- och säkerhetspolitiken och den gemensamma säkerhets- och försvarspolitiken samt informera Europaparlamentet om hur dessa politikområden utvecklas. Den höga representanten ska se till att vederbörlig hänsyn tas till Europaparlamentets synpunkter. De särskilda representanterna får medverka när Europaparlamentet informeras.

Europaparlamentet får ställa frågor eller avge rekommendationer till rådet och den höga representanten. Två gånger om året ska Europaparlamentet hålla en debatt om de framsteg som har gjorts för att genomföra den gemensamma utrikes- och säkerhetspolitiken, inbegripet den gemensamma säkerhets- och försvarspolitiken.

Artikel 37

(f.d. artikel 24 FEU)

Unionen får ingå avtal med en eller flera stater eller internationella organisationer på områden som omfattas av detta kapitel.

Artikel 38

(f.d. artikel 25 FEU)

Utan att det påverkar tillämpningen av artikel 240 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt ska en kommitté för utrikes- och säkerhetspolitik övervaka den internationella situationen på de områden som omfattas av den gemensamma utrikes- och säkerhetspolitiken och bidra till att utforma politiken genom att avge yttranden till rådet på begäran av detta, av unionens höga representant för utrikes frågor och säkerhetspolitik eller på eget initiativ. Kommittén ska också övervaka genomförandet av den beslutade politiken, dock utan att det påverkar den höga representantens befogenheter.

Inom ramen för detta kapitel ska kommittén för utrikes- och säkerhetspolitik på rådets och den höga representantens ansvar utöva politisk kontroll och strategisk ledning av krishanteringsinsatser enligt artikel 43.

Rådet får, för en krishanteringsinsats som beslutats av rådet och vars varaktighet rådet beslutar om, bemyndiga kommittén att fatta lämpliga beslut om den politiska kontrollen och den strategiska ledningen av insatsen.

Artikel 39

I enlighet med artikel 16 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt och med avvikelse från punkt 2 i den artikeln ska rådet anta ett beslut om bestämmelser om skydd för enskilda personer i fråga om behandling av personuppgifter i medlemsstaterna, när dessa utövar verksamhet som omfattas av detta kapitels tillämpningsområde, samt om den fria rörligheten för sådana uppgifter. Oberoende myndigheter ska kontrollera att dessa bestämmelser följs.

Artikel 40

(f.d. artikel 47 FEU)

Genomförandet av den gemensamma utrikes- och säkerhetspolitiken ska inte påverka tillämpningen av de förfaranden för eller respektive omfattning av institutionernas befogenheter som anges i fördragen för utövandet av de unionsbefogenheter som avses i artiklarna 3–6 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt.

På samma sätt ska genomförandet av den politik som avses i nämnda artiklar inte påverka tillämpningen av de förfaranden för och respektive omfattning av institutionernas befogenheter som anges i fördragen för utövandet av unionsbefogenheterna enligt detta kapitel.

Artikel 41

(f.d. artikel 28 FEU)

1. Institutionernas förvaltningsutgifter till följd av genomförandet av detta kapitel ska belasta unionens budget.

2. Driftsutgifterna för att genomföra detta kapitel ska också belasta unionens budget, bortsett från driftsutgifter i samband med operationer som har militära eller försvarsmässiga konsekvenser och i fall då rådet enhälligt beslutar något annat.

Om utgifterna inte ska belasta unionens budget ska de belasta medlemsstaterna i enlighet med den på bruttonationalinkomsten grundade fördelningsnyckeln, om inte rådet enhälligt beslutar något annat. De medlemsstater, vilkas företrädare i rådet har avgett en formell förklaring enligt artikel 31.1 andra stycket är inte skyldiga att bidra till finansieringen av utgifter i samband med operationer som har militära eller försvarsmässiga konsekvenser.

3. Rådet ska anta ett beslut om de särskilda förfaranden som ska garantera snabb tillgång till anslag i unionens budget som är avsedda för brådskande finansiering av initiativ inom ramen för den gemensamma utrikes- och säkerhetspolitiken och särskilt för förberedande verksamhet inför uppdrag av den typ som avses i artiklarna 42.1 och 43. Rådet ska besluta efter att ha hört Europaparlamentet.

Förberedande verksamhet för de uppdrag som avses i artiklarna 42.1 och 43 som inte ska belasta unionens budget ska finansieras genom en startfond med bidrag från medlemsstaterna.

Rådet ska på förslag av unionens höga representant för utrikes frågor och säkerhetspolitik med kvalificerad majoritet anta beslut om närmare bestämmelser för

a) upprättande och finansiering av startfonden, särskilt vilka finansiella belopp som fonden ska tilldelas,

b) förvaltning av startfonden, samt

c) finansiell kontroll.

Om det planerade uppdraget i enlighet med artiklarna 42.1 och 43 inte får belasta unionens budget, ska rådet bemyndiga den höga representanten att utnyttja fonden. Den höga representanten ska rapportera till rådet om hur uppdraget har genomförts.

AVSNITT 2

BESTÄMMELSER OM DEN GEMENSAMMA SÄKERHETS- OCH FÖRSVARSPOLITIKEN

Artikel 42
(f.d. artikel 17 FEU)

1. Den gemensamma säkerhets- och försvarspolitiken ska utgöra en integrerande del av den gemensamma utrikes- och säkerhetspolitiken. Den ska tillförsäkra unionen en operativ kapacitet som stöder sig på civila och militära resurser. Unionen kan använda dessa resurser vid uppdrag utanför unionen för att bevara freden, förebygga konflikter och stärka den internationella säkerheten i enlighet med principerna i Förenta nationernas stadga. Dessa uppgifter ska genomföras med kapacitet som tillhandahålls av medlemsstaterna.

2. Den gemensamma säkerhets- och försvarspolitiken ska omfatta den gradvisa utformningen av unionens gemensamma försvarspolitik. Den kommer att leda till ett gemensamt försvar, när Europeiska rådet med enhällighet har beslutat detta. Europeiska rådet ska i så fall rekommendera medlemsstaterna att anta ett sådant beslut i enlighet med sina respektive konstitutionella bestämmelser.

Unionens politik enligt detta avsnitt ska inte påverka den särskilda karaktären hos vissa medlemsstaters säkerhets- och försvarspolitik och den ska respektera de förpliktelser som vissa medlemsstater, som anser att deras gemensamma försvar förverkligas genom Atlantpaktsorganisationen (Nato), har enligt Nordatlantiska fördraget och vara förenlig med den gemensamma säkerhets- och försvarspolitik som har upprättats inom den ramen.

3. I syfte att genomföra den gemensamma säkerhets- och försvarspolitiken ska medlemsstaterna ställa civil och militär kapacitet till unionens förfogande för att bidra till de mål som fastställs av rådet. De medlemsstater som tillsammans upprättar multinationella styrkor får även ställa dem till förfogande för den gemensamma säkerhets- och försvarspolitiken.

Medlemsstaterna förbinder sig att gradvis förbättra sin militära kapacitet. Byrån för utveckling av försvarskapacitet och för forskning, anskaffning och försvarsmateriel (nedan kallad *Europeiska försvarsbyrån*) ska identifiera de operativa behoven, främja åtgärder för att tillgodose dessa, bidra till att identifiera och i förekommande fall genomföra varje åtgärd som behövs för att stärka försvarssektorns industriella och tekniska bas, delta i utformningen av en europeisk politik för kapacitet och försvarsmateriel samt hjälpa rådet att utvärdera om den militära kapaciteten har förbättrats.

4. Beslut om den gemensamma säkerhets- och försvarspolitiken, inbegripet beslut som rör inledandet av ett sådant uppdrag som avses i denna artikel, ska antas av rådet med enhällighet på förslag av unionens höga representant för utrikes frågor och säkerhetspolitik eller på initiativ av en medlemsstat. Den höga representanten får, vid behov tillsammans med kommissionen, föreslå att såväl nationella resurser som unionens instrument används.

5. Rådet får anförtro åt en grupp medlemsstater att genomföra ett uppdrag inom unionens ram för att värna om unionens värden och tjäna dess intressen. Genomförandet av ett sådant uppdrag ska omfattas av artikel 44.

6. De medlemsstater som uppfyller högre krav på militär kapacitet och som har gjort mer bindande åtaganden på området med tanke på de mest krävande uppdragen ska upprätta ett permanent strukturerat samarbete inom ramen för unionen. Detta samarbete ska omfattas av artikel 46. Det ska inte påverka bestämmelserna i artikel 43.

7. Om en medlemsstat skulle utsättas för ett väpnat angrepp på sitt territorium, är de övriga medlemsstaterna skyldiga att ge den medlemsstaten stöd och bistånd med alla till buds stående medel i enlighet med artikel 51 i Förenta nationernas stadga. Detta ska inte påverka den särskilda karaktären hos vissa medlemsstaters säkerhets- och försvarspolitik.

Åtagandena och samarbetet på detta område ska vara förenliga med åtagandena inom Nordatlantiska fördragsorganisationen, som för de stater som är medlemmar i denna också i fortsättningen ska utgöra grunden för deras kollektiva försvar och den instans som genomför det.

Artikel 43

1. De uppdrag som avses i artikel 42.1 där unionen kan använda civila och militära resurser ska inbegripa gemensamma insatser för avrustning, humanitära insatser och räddningsinsatser, militära rådgivnings- och biståndsinsatser, konfliktförebyggande och fredsbevarande insatser, insatser med stridande förband vid krishantering, inklusive fredsskapande åtgärder och stabiliseringsinsatser efter konflikter. Alla dessa uppdrag kan bidra till kampen mot terrorism, inklusive genom stöd till tredjeländer i syfte att bekämpa terrorism på dess territorium.

2. Rådet ska anta beslut om de uppdrag som avses i punkt 1 och ange deras mål, omfattning och de allmänna villkoren för deras genomförande. Unionens höga representant för utrikes frågor och säkerhetspolitik, som arbetar under ledning av rådet och i nära och ständig kontakt med kommittén för utrikes- och säkerhetspolitik, ska sörja för samordningen av de civila och militära aspekterna av dessa insatser.

Artikel 44

1. Inom ramen för de beslut som antas i enlighet med artikel 43 får rådet anförtro genomförandet av ett uppdrag åt en grupp medlemsstater som så önskar och som förfogar över den kapacitet som krävs för ett sådant uppdrag. Dessa medlemsstater ska i samverkan med unionens höga representant för utrikes frågor och säkerhetspolitik sinsemellan komma överens om hur uppdraget ska genomföras.

2. De medlemsstater som deltar i utförandet av uppdraget ska på eget initiativ eller på begäran av en annan medlemsstat regelbundet informera rådet om hur uppdraget fortskrider. De deltagande medlemsstaterna ska omedelbart underrätta rådet om genomförandet av uppdraget får betydande följder eller innebär att det mål, den omfattning eller de närmare villkor för uppdraget som anges i de beslut som avses i punkt 1 måste ändras. Rådet ska i sådana fall anta de beslut som är nödvändiga.

Artikel 45

1. Europeiska försvarsbyrån, som avses i artikel 42.3 och som lyder under rådet, ska ha som uppgift att

a) bidra till att identifiera medlemsstaternas militära kapacitetsmål och utvärdera hur medlemsstaterna fullgör sina kapacitetsåtaganden,

b) främja att de operativa behoven harmoniseras och att effektiva och kompatibla anskaffningsmetoder antas,

c) lägga fram multilaterala projekt för att de militära kapacitetsmålen ska uppnås och sörja för samordning av de program som genomförs av medlemsstaterna och förvaltning av särskilda samarbetsprogram,

d) stödja försvarsteknikforskning, samordna och planera gemensam forskningsverksamhet och utredningar om tekniska lösningar som motsvarar de framtida operativa behoven,

e) bidra till att identifiera och i förekommande fall genomföra varje åtgärd som behövs för att stärka försvarssektorns industriella och tekniska bas och göra försvarsutgifterna mer effektiva.

2. Europeiska försvarsbyrån ska vara öppen för alla medlemsstater som önskar delta i den. Rådet ska med kvalificerad majoritet anta ett beslut om stadgan för byrån, dess säte samt regler för dess verksamhet. I beslutet ska hänsyn tas till graden av effektivt deltagande i byråns verksamhet. Vid byrån ska särskilda grupper bildas av medlemsstater som genomför gemensamma projekt. Byrån ska vid behov fullgöra sina uppgifter i samråd med kommissionen.

Artikel 46

1. De medlemsstater som önskar delta i det permanenta strukturerade samarbete som avses i artikel 42.6 och som uppfyller de kriterier och gör de militära kapacitetsåtaganden som anges i protokollet om det permanenta strukturerade samarbetet, ska underrätta rådet och unionens höga representant för utrikes frågor och säkerhetspolitik om sin avsikt.

2. Inom tre månader från den underrättelse som avses i punkt 1 ska rådet anta ett beslut om upprättande av det permanenta strukturerade samarbetet och fastställa förteckningen över deltagande medlemsstater. Rådet ska besluta med kvalificerad majoritet efter att ha hört den höga representanten.

3. Varje medlemsstat som i ett senare skede önskar delta i det permanenta strukturerade samarbetet ska underrätta rådet och den höga representanten om sin avsikt.

Rådet ska anta ett beslut som bekräftar deltagandet av den berörda medlemsstat som uppfyller kriterierna och gör de åtaganden som avses i artiklarna 1 och 2 i protokollet om det permanenta strukturerade samarbetet. Rådet ska besluta med kvalificerad majoritet efter att ha hört den höga representanten. Endast de rådsmedlemmar som företräder deltagande medlemsstater ska delta i omröstningen.

Kvalificerad majoritet ska definieras i enlighet med artikel 238.3 a i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt.

4. Om en deltagande medlemsstat inte längre uppfyller kriterierna eller inte längre kan uppfylla de åtaganden som avses i artiklarna 1 och 2 i protokollet om det permanenta strukturerade samarbetet, får rådet anta ett beslut om tillfälligt upphävande av den medlemsstatens deltagande.

Rådet ska besluta med kvalificerad majoritet. Endast de rådsmedlemmar som företräder deltagande medlemsstater, med undantag av den berörda medlemsstaten, ska delta i omröstningen.

Kvalificerad majoritet ska definieras i enlighet med artikel 238.3 a i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt.

5. Om en deltagande medlemsstat önskar lämna det permanenta strukturerade samarbetet, ska den underrätta rådet om sitt beslut, och rådet ska då notera att den berörda medlemsstatens deltagande upphör.

6. Rådets beslut och rekommendationer inom ramen för det permanenta strukturerade samarbetet, med undantag av dem som anges i punkterna 2–5, ska antas med enhällighet. Vid tillämpning av denna punkt ska endast rösterna från de deltagande medlemsstaternas företrädare krävas för enhällighet.

AVDELNING VI

SLUTBESTÄMMELSER

Artikel 47

Unionen är en juridisk person.

Artikel 48

(f.d. artikel 48 FEU)

1. Fördragen får ändras i enlighet med ett ordinarie ändringsförfarande. De får även ändras i enlighet med förenklade ändringsförfaranden.

Ordinarie ändringsförfarande

2. Varje medlemsstats regering, Europaparlamentet eller kommissionen får förelägga rådet förslag till ändringar av fördragen. Dessa förslag kan bland annat syfta till att utöka eller minska de befogenheter som unionen tilldelas i fördragen. Dessa förslag ska översändas av rådet till Europeiska rådet och tillställas de nationella parlamenten.

3. Om Europeiska rådet efter att ha hört Europaparlamentet och kommissionen med enkel majoritet antar ett beslut om att granska de ändringar som föreslås, ska Europeiska rådets ordförande sammankalla ett konvent som består av företrädare för de nationella parlamenten, medlemsstaternas stats- eller regeringschefer, Europaparlamentet och kommissionen. Även Europeiska centralbanken ska höras när det är fråga om institutionella ändringar på det monetära området. Konventet ska behandla förslagen till ändringar och ska med konsensus anta en rekommendation till en konferens mellan företrädarna för medlemsstaternas regeringar enligt punkt 4.

Europeiska rådet får, efter Europaparlamentets godkännande, med enkel majoritet besluta att inte sammankalla konventet om ändringarnas omfattning inte motiverar det. I det senare fallet ska Europeiska rådet fastställa mandatet för en konferens mellan företrädarna för medlemsstaternas regeringar.

4. En konferens mellan företrädarna för medlemsstaternas regeringar ska sammankallas av rådets ordförande i syfte att i samförstånd komma överens om de ändringar som ska göras i fördragen.

Ändringarna träder i kraft efter det att de har ratificerats av alla medlemsstaterna i enlighet med deras respektive konstitutionella bestämmelser.

5. Om fyra femtedelar av medlemsstaterna inom två år efter undertecknandet av ett fördrag om ändring av fördragen har ratificerat detta fördrag och en eller flera medlemsstater har stött på problem med nämnda ratifikation, ska Europeiska rådet ta upp frågan.

Förenklade ändringsförfaranden

6. Varje medlemsstats regering, Europaparlamentet eller kommissionen får förelägga Europeiska rådet förslag till sådana ändringar av samtliga eller delar av bestämmelserna i tredje delen i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt som rör unionens inre politik och inre åtgärder.

Europeiska rådet får anta ett beslut om ändring av samtliga eller delar av bestämmelserna i tredje delen i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt. Europeiska rådet ska besluta med enhällighet efter att ha hört Europaparlamentet och kommissionen samt Europeiska centralbanken när det är fråga om institutionella ändringar på det monetära området. Detta beslut träder i kraft först sedan det har godkänts av medlemsstaterna i enlighet med deras respektive konstitutionella bestämmelser.

Det beslut som avses i andra stycket får inte utöka de befogenheter som unionen tilldelas i fördragen.

7. När fördraget om Europeiska unionens funktionssätt eller avdelning V i det här fördraget föreskriver att rådet ska besluta med enhällighet på ett visst område eller i ett visst fall, får Europeiska rådet anta ett beslut om bemyndigande för rådet att besluta med kvalificerad majoritet på det området eller i det fallet. Detta stycke ska inte tillämpas på beslut som har militära eller försvarsmässiga konsekvenser.

När fördraget om Europeiska unionens funktionssätt föreskriver att lagstiftningsakter ska antas av rådet i enlighet med ett särskilt lagstiftningsförfarande, får Europeiska rådet anta ett beslut om bemyndigande att sådana akter får antas i enlighet med det ordinarie lagstiftningsförfarandet.

Varje initiativ från Europeiska rådet på grundval av första eller andra stycket ska översändas till de nationella parlamenten. Om en invändning från ett nationellt parlament har meddelats inom sex månader från detta översändande, ska det beslut som avses i första eller andra stycket inte antas. I avsaknad av invändningar får Europeiska rådet anta beslutet.

Vid antagandet av de beslut som avses i första eller andra stycket ska Europeiska rådet besluta med enhällighet efter godkännande av Europaparlamentet, som ska besluta med en majoritet av sina ledamöter.

Artikel 49

(f.d. artikel 49 FEU)

Varje europeisk stat som respekterar de värden som avses i artikel 2 och som förbinder sig att främja dem får ansöka om att bli medlem av unionen. Europaparlamentet och de nationella parlamenten ska underrättas om denna ansökan. Den ansökande staten ska ställa sin ansökan till rådet, som ska besluta med enhällighet efter att ha hört kommissionen och efter godkännande av Europaparlamentet, som ska fatta sitt beslut med en majoritet av sina ledamöter. De villkor för medlemskap som Europeiska rådet har enats om ska beaktas.

Villkoren för att upptas som medlem och de anpassningar av fördragen som unionen bygger på, som därigenom blir nödvändiga, ska fastställas i ett avtal mellan medlemsstaterna och den ansökande staten. Detta avtal ska föreläggas samtliga avtalsslutande stater för ratifikation i överensstämmelse med deras konstitutionella bestämmelser.

Artikel 50

1. Varje medlemsstat får i enlighet med sina konstitutionella bestämmelser besluta att utträda ur unionen.

2. Den medlemsstat som beslutar att utträda ska anmäla sin avsikt till Europeiska rådet. Mot bakgrund av Europeiska rådets riktlinjer ska unionen förhandla fram och ingå ett avtal med denna stat där villkoren för dess utträde fastställs, med beaktande av dess framtida förbindelser med unionen. Detta avtal ska förhandlas i enlighet med artikel 218.3 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt. Det ska ingås på unionens vägnar av rådet som ska besluta med kvalificerad majoritet efter Europaparlamentets godkännande.

3. Fördragen ska upphöra att vara tillämpliga på den berörda staten från och med den dag då avtalet om utträde träder i kraft eller, om det inte finns något sådant avtal, två år efter den anmälan som avses i punkt 2, om inte Europeiska rådet i samförstånd med den berörda medlemsstaten med enhällighet beslutar att förlänga denna tidsfrist.

4. Vid tillämpning av punkterna 2 och 3 får den medlem i Europeiska rådet och rådet som företräder den medlemsstat som utträder inte delta, vare sig i de överläggningar eller i de beslut i Europeiska rådet och rådet som rör den medlemsstaten.

Kvalificerad majoritet ska definieras i enlighet med artikel 238.3 b i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt.

5. Om den stat som har utträtt ur unionen begär att på nytt få ansluta sig, ska dess begäran omfattas av förfarandet i artikel 49.

Artikel 51

Protokollen och bilagorna till fördragen ska utgöra en integrerande del av dessa fördrag.

Artikel 52

1. Fördragen ska gälla för Konungariket Belgien, Republiken Bulgarien, Republiken Tjeckien, Konungariket Danmark, Förbundsrepubliken Tyskland, Republiken Estland, Irland, Republiken Grekland, Konungariket Spanien, Republiken Frankrike, Republiken Italien, Republiken Cypern, Republiken Lettland, Republiken Litauen, Storhertigdömet Luxemburg, Republiken Ungern, Republiken Malta, Konungariket Nederländerna, Republiken Österrike, Republiken Polen, Republiken Portugal, Rumänien, Republiken Slovenien, Republiken Slovakien, Republiken Finland, Konungariket Sverige och Förenade konungariket Storbritannien och Nordirland.

2. Fördragens territoriella tillämpningsområde anges närmare i artikel 355 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt.

Artikel 53
(f.d. artikel 51 FEU)

Detta fördrag har ingåtts på obegränsad tid.

Artikel 54
(f.d. artikel 52 FEU)

1. Detta fördrag ska ratificeras av de höga fördragsslutande parterna i enlighet med deras konstitutionella bestämmelser. Ratifikationsinstrumenten ska deponeras hos Republiken Italiens regering.

2. Detta fördrag träder i kraft den 1 januari 1993 förutsatt att samtliga ratifikationsinstrument har deponerats eller, om så inte är fallet, den första dagen i den månad som följer efter det att det sista ratifikationsinstrumentet har deponerats.

Artikel 55

(f.d. artikel 53 FEU)

1. Detta fördrag, upprättat i ett enda original på bulgariska, danska, engelska, estniska, finska, franska, grekiska, iriska, italienska, lettiska, litauiska, maltesiska, nederländska, polska, portugisiska, rumänska, slovakiska, slovenska, spanska, svenska, tjeckiska, tyska och ungerska språken, vilka texter är lika giltiga på alla språken, ska deponeras i arkiven hos Republiken Italiens regering, som ska överlämna en bestyrkt kopia till var och en av regeringarna i övriga signatärstater.

2. Detta fördrag får även översättas till varje annat språk som bestäms av medlemsstaterna bland de språk som i enlighet med deras konstitutionella ordning har officiell ställning i hela eller delar av deras territorium. Den berörda medlemsstaten ska lämna en bestyrkt kopia av sådana översättningar till rådet, som ska deponera den i sitt arkiv.

TILL BEVIS HÄRPÅ har undertecknade befullmäktigade undertecknat detta fördrag.

Som skedde i Maastricht den sjunde februari nittonhundranittiotvå.

(förteckningen över befullmäktigade återges inte här)

PROTOKOLL

PROTOKOLL (nr 1)

OM DE NATIONELLA PARLAMENTENS ROLL I EUROPEISKA UNIONEN

DE HÖGA FÖRDRAGSSLUTANDE PARTERNA,

SOM ERINRAR OM att det sätt på vilket de nationella parlamenten granskar sin regering i fråga om unionens verksamhet är en angelägenhet för varje medlemsstats särskilda konstitutionella organisation och praxis,

SOM ÖNSKAR uppmuntra till en större delaktighet från de nationella parlamentens sida i Europeiska unionens verksamhet och öka deras möjligheter att uttrycka sin uppfattning om utkast till unionens lagstiftningsakter och andra frågor som kan vara av särskilt intresse för dem,

HAR ENATS OM följande bestämmelser, som ska fogas till fördraget om Europeiska unionen, fördraget om Europeiska unionens funktionssätt och fördraget om upprättandet av Europeiska atomenergigemenskapen.

AVDELNING I

INFORMATION TILL DE NATIONELLA PARLAMENTEN

Artikel 1

Kommissionen ska översända sina samrådsdokument (grönböcker, vitböcker och meddelanden) direkt till de nationella parlamenten vid offentliggörandet. Kommissionen ska också översända det årliga lagstiftningsprogrammet samt alla andra instrument för lagstiftningsprogram eller politisk strategi till de nationella parlamenten samtidigt som de översänds till Europaparlamentet och rådet.

Artikel 2

Utkast till lagstiftningsakter som lämnas till Europaparlamentet och rådet ska översändas till de nationella parlamenten.

I detta protokoll avses med *utkast till lagstiftningsakt* sådana förslag från kommissionen, initiativ från en grupp medlemsstater, initiativ från Europaparlamentet, framställningar från domstolen, rekommendationer från Europeiska centralbanken och framställningar från Europeiska investeringsbanken som syftar till antagande av en lagstiftningsakt.

Kommissionen ska översända sina utkast till lagstiftningsakter direkt till de nationella parlamenten samtidigt som de översänds till Europaparlamentet och rådet.

Europaparlamentet ska översända sina utkast till lagstiftningsakter direkt till de nationella parlamenten.

Rådet ska till de nationella parlamenten översända de utkast till lagstiftningsakter som kommer från en grupp medlemsstater, domstolen, Europeiska centralbanken eller Europeiska investeringsbanken.

Artikel 3

De nationella parlamenten kan, i enlighet med förfarandet i protokollet om tillämpning av subsidiaritets- och proportionalitetsprinciperna, till Europaparlamentets, rådets och kommissionens ordförande lämna ett motiverat yttrande om huruvida ett utkast till lagstiftningsakt är förenligt med subsidiaritetsprincipen.

Om utkastet till lagstiftningsakt kommer från en grupp medlemsstater, ska rådets ordförande översända det eller de motiverade yttrandena till dessa medlemsstaters regeringar.

Om utkastet till lagstiftningsakt kommer från domstolen, Europeiska centralbanken eller Europeiska investeringsbanken, ska rådets ordförande översända det eller de motiverade yttrandena till institutionen eller organet i fråga.

Artikel 4

En tidsfrist på åtta veckor ska iakttas mellan den dag då ett utkast till lagstiftningsakt görs tillgängligt för de nationella parlamenten på unionens officiella språk och den dag då utkastet förs upp på rådets preliminära dagordning för antagande av detta eller för antagande av en ståndpunkt inom ramen för ett lagstiftningsförfarande. I brådskande fall kan dock undantag göras, varvid skälen ska anges i rådets akt eller ståndpunkt. Utom i vederbörligen motiverade, brådskande fall får inga överenskommelser komma till stånd om ett utkast till lagstiftningsakt under dessa åtta veckor. Utom i vederbörligen motiverade, brådskande fall ska en tidsfrist på tio dagar iakttas mellan den dag då ett utkast till lagstiftningsakt förs upp på rådets preliminära dagordning och antagandet av en ståndpunkt.

Artikel 5

Dagordningarna för och resultaten av rådets möten, inklusive protokollen från de möten då rådet diskuterar utkast till lagstiftningsakter, ska översändas direkt till de nationella parlamenten samtidigt som de översänds till medlemsstaternas regeringar.

Artikel 6

När Europeiska rådet avser att tillämpa artikel 48.7 första eller andra stycket i fördraget om Europeiska unionen, ska de nationella parlamenten underrättas om Europeiska rådets initiativ minst sex månader innan ett beslut antas.

Artikel 7

Revisionsrätten ska för kännedom översända sin årsrapport till de nationella parlamenten samtidigt som den översänds till Europaparlamentet och rådet.

Artikel 8

Om det nationella parlamentariska systemet inte är ett enkammarsystem, ska artiklarna 1–7 gälla systemets samtliga kammare.

AVDELNING II

INTERPARLAMENTARISKT SAMARBETE

Artikel 9

Europaparlamentet och de nationella parlamenten ska tillsammans bestämma hur ett effektivt och regelbundet interparlamentariskt samarbete ska organiseras och främjas inom unionen.

Artikel 10

En konferens mellan parlamentariska organ för EU-frågor får till Europaparlamentet, rådet och kommissionen överlämna alla bidrag som den finner lämpliga. Konferensen ska dessutom främja utbyte av information och bästa praxis mellan de nationella parlamenten och Europaparlamentet, och även mellan deras fackutskott. Den kan också anordna interparlamentariska konferenser om särskilda teman, särskilt för att diskutera frågor om den gemensamma utrikes- och säkerhetspolitiken, inklusive den gemensamma säkerhets- och försvarspolitiken. Konferensens bidrag ska inte vara bindande för de nationella parlamenten eller föregripa deras ståndpunkter.

PROTOKOLL (nr 2)

OM TILLÄMPNING AV SUBSIDIARITETS- OCH PROPORTIONALITETSPRINCIPERNA

DE HÖGA FÖRDRAGSSLUTANDE PARTERNA,

SOM ÖNSKAR säkerställa att alla beslut fattas så nära unionens medborgare som möjligt,

SOM ÄR BESLUTNA att fastställa villkoren för tillämpning av subsidiaritets- och proportionalitetsprinciperna, vilka anges i artikel 5 i fördraget om Europeiska unionen, och att upprätta ett system för att kontrollera tillämpningen av dessa principer,

HAR ENATS OM följande bestämmelser, som ska fogas till fördraget om Europeiska unionen och fördraget om Europeiska unionens funktionssätt.

Artikel 1

Varje institution ska fortlöpande se till att subsidiaritets- och proportionalitetsprinciperna enligt definitionerna i artikel 5 i fördraget om Europeiska unionen följs.

Artikel 2

Innan kommissionen föreslår en lagstiftningsakt ska den hålla omfattande samråd. Vid dessa samråd ska i förekommande fall den lokala och regionala dimensionen av de planerade åtgärderna beaktas. I mycket brådskande fall ska kommissionen inte hålla samråd. Den ska motivera sitt beslut i förslaget.

Artikel 3

I detta protokoll avses med *utkast till lagstiftningsakt* sådana förslag från kommissionen, initiativ från en grupp medlemsstater, initiativ från Europaparlamentet, framställningar från domstolen, rekommendationer från Europeiska centralbanken och framställningar från Europeiska investeringsbanken, som syftar till antagande av en lagstiftningsakt.

Artikel 4

Kommissionen ska översända sina utkast till lagstiftningsakter och sina ändrade utkast till de nationella parlamenten samtidigt som de översänds till unionslagstiftaren.

Europaparlamentet ska översända sina utkast till lagstiftningsakter och sina ändrade utkast till de nationella parlamenten.

Rådet ska till de nationella parlamenten översända de utkast till lagstiftningsakter som kommer från en grupp medlemsstater, domstolen, Europeiska centralbanken eller Europeiska investeringsbanken, liksom ändrade utkast.

Efter antagandet ska Europaparlamentet översända sina lagstiftningsresolutioner och rådet sina ståndpunkter till de nationella parlamenten.

Artikel 5

Utkasten till lagstiftningsakter ska motiveras med avseende på subsidiaritets- och proportionalitetsprinciperna. Varje utkast till lagstiftningsakt bör innehålla ett formulär med närmare uppgifter som gör det möjligt att bedöma om subsidiaritets- och proportionalitetsprinciperna har följts. Formuläret bör innehålla underlag som gör det möjligt att bedöma dess finansiella konsekvenser och, om det gäller ett direktiv, dess konsekvenser för de bestämmelser som medlemsstaterna ska genomföra, i förekommande fall även i den regionala lagstiftningen. Skäl som visar att något av unionens mål bättre kan uppnås på unionsnivån ska bygga på kvalitativa indikatorer och, varje gång det är möjligt, på kvantitativa sådana. I utkasten till lagstiftningsakter ska hänsyn tas till att det finansiella eller administrativa ansvar som vilar på unionen, nationella regeringar, regionala eller lokala myndigheter, ekonomiska aktörer och medborgare så långt som möjligt ska begränsas och stå i proportion till det mål som ska uppnås.

Artikel 6

Varje nationellt parlament eller kammare i ett sådant parlament får, inom åtta veckor från den dag då ett utkast till lagstiftningsakt på unionens officiella språk översänds, till Europaparlamentets, rådets och kommissionens ordförande lämna ett motiverat yttrande med skälen till att de anser att det aktuella utkastet inte är förenligt med subsidiaritetsprincipen. Varje nationellt parlament eller kammare i ett sådant parlament ska i förekommande fall samråda med de regionala parlament som har lagstiftande befogenheter.

Om utkastet till lagstiftningsakt kommer från en grupp medlemsstater, ska rådets ordförande översända yttrandet till dessa medlemsstaters regeringar.

Om utkastet till lagstiftningsakt kommer från domstolen, Europeiska centralbanken eller Europeiska investeringsbanken, ska rådets ordförande översända yttrandet till den berörda institutionen eller det berörda organet.

Artikel 7

1. Europaparlamentet, rådet och kommissionen, samt i förekommande fall gruppen av medlemsstater, domstolen, Europeiska centralbanken eller Europeiska investeringsbanken, ska, om utkastet till lagstiftningsakt kommer från dem, ta hänsyn till motiverade yttranden från de nationella parlamenten eller en kammare i ett sådant parlament.

Varje nationellt parlament ska ha två röster, fördelade med hänsyn till det nationella parlamentariska systemet. I ett nationellt parlamentariskt tvåkammarsystem ska var och en av de båda kamrarna ha en röst.

2. Om minst en tredjedel av det totala antal röster som tilldelats de nationella parlamenten i enlighet med punkt 1 andra stycket står bakom motiverade yttranden om att ett utkast till lagstiftningsakt inte är förenligt med subsidiaritetsprincipen, ska utkastet omprövas. För ett utkast till lagstiftningsakt som läggs fram på grundval av artikel 76 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt och som avser området med frihet, säkerhet och rättvisa ska tröskeln vara en fjärdedel.

Efter omprövningen kan kommissionen eller, i förekommande fall, gruppen av medlemsstater, Europaparlamentet, domstolen, Europeiska centralbanken eller Europeiska investeringsbanken om utkastet till lagstiftningsakt kommer från dem, besluta att antingen vidhålla utkastet, ändra det eller dra tillbaka det. Detta beslut ska vara motiverat.

3. Dessutom ska, inom ramen för det ordinarie lagstiftningsförfarandet, ett förslag till lagstiftningsakt omprövas om minst en enkel majoritet av de röster som tilldelats de nationella parlamenten i enlighet med punkt 1 andra stycket står bakom motiverade yttranden om att förslaget inte är förenligt med subsidiaritetsprincipen. Efter omprövningen kan kommissionen besluta att antingen vidhålla förslaget, ändra det eller dra tillbaka det.

Om kommissionen väljer att vidhålla förslaget, ska den i ett motiverat yttrande ange skälen till varför den anser att förslaget är förenligt med subsidiaritetsprincipen. Det motiverade yttrandet ska, liksom de nationella parlamentens motiverade yttranden, översändas till unionslagstiftaren för att beaktas inom ramen för förfarandet.

a) Före den första behandlingens slut ska lagstiftaren (Europaparlamentet och rådet) ta ställning till huruvida lagstiftningsförslaget är förenligt med subsidiaritetsprincipen och ska därvid särskilt beakta de motiveringar som angetts och delas av majoriteten av de nationella parlamenten samt kommissionens motiverade yttrande.

b) Om lagstiftaren med en majoritet på 55 % av rådsmedlemmarna eller en majoritet av de avgivna rösterna i Europaparlamentet anser att lagstiftningsförslaget inte är förenligt med subsidiaritetsprincipen, ska förslaget inte behandlas vidare.

Artikel 8

Europeiska unionens domstol är behörig att pröva en talan om åsidosättande, genom en lagstiftningsakt, av subsidiaritetsprincipen, vilken har väckts, i enlighet med de närmare bestämmelserna i artikel 263 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, av en medlemsstat eller i enlighet med dess rättsordning har överlämnats av denna på dess nationella parlaments vägnar eller för en kammare i detta parlament.

I enlighet med de närmare bestämmelserna i samma artikel får en sådan talan även väckas av Regionkommittén mot lagstiftningsakter för vars antagande det i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt anges att Regionkommittén ska höras.

Artikel 9

Kommissionen ska varje år lägga fram en rapport för Europeiska rådet, Europaparlamentet, rådet och de nationella parlamenten om tillämpningen av artikel 5 i fördraget om Europeiska unionen. Denna årliga rapport ska även översändas till Ekonomiska och sociala kommittén och Regionkommittén.

PROTOKOLL (nr 3)

OM STADGAN FÖR EUROPEISKA UNIONENS DOMSTOL

DE HÖGA FÖRDRAGSSLUTANDE PARTERNA,

SOM ÖNSKAR fastställa den stadga för Europeiska unionens domstol som avses i artikel 281 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt,

HAR ENATS OM följande bestämmelser, som ska fogas till fördraget om Europeiska unionen, fördraget om Europeiska unionens funktionssätt och fördraget om upprättandet av Europeiska atomenergigemenskapen.

Artikel 1

Europeiska unionens domstol ska bildas och fullgöra sina uppgifter i enlighet med bestämmelserna i fördragen, fördraget om upprättandet av Europeiska atomenergigemenskapen (Euratomfördraget) och denna stadga.

AVDELNING I

DOMARE OCH GENERALADVOKATER

Artikel 2

Varje domare ska, innan han tillträder sitt ämbete, inför domstolen vid offentligt sammanträde avlägga ed att opartiskt och samvetsgrant utöva sitt ämbete och att inte yppa vad som förekommit vid domstolens överläggningar.

Artikel 3

Domarna ska åtnjuta immunitet mot rättsliga förfaranden. De ska åtnjuta immunitet vad avser åtgärder, inbegripet muntliga och skriftliga uttalanden, som de vidtagit i sin tjänsteutövning, även sedan deras uppdrag har upphört.

Domstolen får, efter beslut i plenum, häva immuniteten. Om beslutet gäller en ledamot av tribunalen eller en specialdomstol, ska domstolen fatta beslut efter att ha hört den berörda domstolen.

När immuniteten har hävts och straffrättsliga förfaranden vidtas mot en domare, ska denne ställas inför rätta i någon av medlemsstaterna endast vid den domstol som är behörig att döma ledamöterna av de högsta nationella domstolarna.

Artiklarna 11–14 och artikel 17 i protokollet om Europeiska unionens immunitet och privilegier ska vara tillämpliga på Europeiska unionens domstols domare, generaladvokater, justitiesekreterare och biträdande referenter, utan att det påverkar tillämpningen av de bestämmelser om immunitet mot rättsliga förfaranden för domare som framgår av föregående stycken.

Artikel 4

Domarna får inte inneha något politiskt eller administrativt ämbete.

De får inte utöva någon avlönad eller oavlönad yrkesverksamhet om inte rådet med enkel majoritet undantagsvis medger avvikelse härifrån.

De ska vid sitt tillträde avge en högtidlig försäkran att såväl under som efter sin ämbetstid respektera de förpliktelser som följer av ämbetet, särskilt skyldigheten att iaktta redbarhet och visa omdöme vid mottagande av vissa uppdrag eller förmåner efter ämbetstiden.

I tveksamma fall ska domstolen fatta beslut. Om beslutet gäller en ledamot av tribunalen eller en specialdomstol, ska domstolen fatta beslut efter att ha hört den berörda domstolen.

Artikel 5

En domares ämbete ska, frånsett vid normala nytillsättningar och vid dödsfall, upphöra genom att domaren avgår.

När en domare avgår, ska hans avgångsskrivelse ställas till domstolens ordförande för vidare befordran till rådets ordförande. När så skett, blir platsen vakant.

Utom i de fall som avses i artikel 6 ska domaren kvarstå i ämbetet till dess hans efterträdare har tillträtt.

Artikel 6

En domare får endast skiljas från sitt ämbete eller berövas rätten till pension eller andra förmåner, om han enligt domarnas och generaladvokaternas enhälliga bedömning inte längre uppfyller de förutsättningar som krävs eller fullgör de skyldigheter som följer av ämbetet. Den berörde domaren får inte delta i överläggningen. Om den berörde domaren är ledamot av tribunalen eller en specialdomstol, ska domstolen fatta beslut efter att ha hört den berörda domstolen.

Domstolens justitiesekreterare ska underrätta Europaparlamentets och kommissionens ordförande om domstolens beslut samt anmäla detta för rådets ordförande.

Om beslutet innebär att en domare skiljs från sitt ämbete, ska sistnämnda anmälan medföra att platsen blir vakant.

Artikel 7

En domare som ska ersätta en ledamot av domstolen vars ämbetstid inte har gått ut, ska utses för återstoden av företrädarens mandattid.

Artikel 8

Bestämmelserna i artiklarna 2–7 ska tillämpas på generaladvokaterna.

AVDELNING II

DOMSTOLENS ORGANISATION

Artikel 9

Den nytillsättning av en del av domartjänsterna som ska äga rum vart tredje år ska avse omväxlande fjorton och tretton domare.

Den nytillsättning av en del av tjänsterna som generaladvokat som ska äga rum vart tredje år ska varje gång avse fyra generaladvokater.

Artikel 10

Justitiesekreteraren ska inför domstolen avlägga ed att opartiskt och samvetsgrant utöva sitt ämbete och att inte yppa vad som förekommit vid domstolens överläggningar.

Artikel 11

Domstolen ska utse en ersättare för justitiesekreteraren i händelse av förhinder för denne.

Artikel 12

Till domstolen ska knytas tjänstemän och andra anställda så att den kan fungera. De ska ansvara inför justitiesekreteraren under ordförandens överinseende.

Artikel 13

Europaparlamentet och rådet får på begäran av domstolen och i enlighet med det ordinarie lagstiftningsförfarandet besluta att biträdande referenter ska utses samt fastställa instruktioner för dem. De biträdande referenterna får inkallas i enlighet med rättegångsreglernas bestämmelser för att delta i den förberedande handläggningen av ärenden som anhängiggjorts vid domstolen samt för att samarbeta med den domare som är referent.

Biträdande referenter ska utses bland personer vilkas oavhängighet inte kan ifrågasättas och som har de juridiska kvalifikationer som behövs; de ska utses av rådet med enkel majoritet. De ska inför domstolen avlägga ed att opartiskt och samvetsgrant utöva sitt ämbete och att inte yppa vad som förekommit vid domstolens överläggningar.

Artikel 14

Domarna, generaladvokaterna och justitiesekreteraren är skyldiga att vara bosatta där domstolen har sitt säte.

Artikel 15

Domstolen ska tjänstgöra permanent. Den ska fastställa semesterperioder med vederbörlig hänsyn till verksamhetens krav.

Artikel 16

Domstolen ska inom sig upprätta avdelningar med tre och fem domare. Domarna ska bland sig välja avdelningarnas ordförande. Ordförandena på avdelningar med fem domare ska väljas för en tid av tre år. De kan återväljas en gång.

Den stora avdelningen ska ha tretton domare. Ordförandeskapet för avdelningen ska innehas av domstolens ordförande. I den stora avdelningen ska även ordförandena på avdelningar med fem domare ingå och andra domare som ska utses i enlighet med domstolens rättegångsregler.

Domstolen ska sammanträda i stor avdelning när en medlemsstat eller en unionsinstitution som är part i ärendet begär det.

Domstolen ska sammanträda i plenum när ett ärende överlämnas för prövning i enlighet med artikel 228.2, 245.2, 247 eller 286.6 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt.

Domstolen kan dessutom, efter att ha hört generaladvokaten, besluta att hänskjuta ett ärende till sammanträde i plenum när den bedömer att ett ärende har särskilt stor betydelse.

Artikel 17

Domstolens beslut ska vara giltiga endast om ett ojämnt antal domare är närvarande.

Om en avdelning består av tre eller fem domare, är avdelningens beslut giltiga endast om tre domare är närvarande.

Den stora avdelningens beslut är giltiga endast om nio domare är närvarande.

Vid sammanträde i plenum är domstolens beslut giltiga endast om femton domare är närvarande.

Vid förhinder för en domare på en avdelning får en domare på en annan avdelning tillkallas i enlighet med rättegångsreglerna.

Artikel 18

En domare eller en generaladvokat får inte delta i behandlingen av ett ärende i vilket han tidigare uppträtt som parts ombud, rådgivare eller advokat eller i vilket han som medlem av en domstol, en undersökningskommission eller i annan egenskap haft i uppgift att uttala sig.

Om en domare eller en generaladvokat av särskilda skäl inte anser att han bör delta i avgörandet eller handläggningen av ett visst ärende, ska han underrätta ordföranden om detta. Om ordföranden anser att en domare eller en generaladvokat av särskilda skäl inte bör delta eller framlägga förslag i ett visst ärende, ska han underrätta vederbörande om detta.

Vid svårighet att tillämpa denna artikel ska domstolen besluta i saken.

En part får inte åberopa en domares nationalitet eller att en domare av hans egen nationalitet inte tillhör domstolen eller en av dess avdelningar som skäl för att begära ändring i domstolens eller avdelningens sammansättning.

AVDELNING III

FÖRFARANDE VID DOMSTOLEN

Artikel 19

Medlemsstaterna och unionens institutioner ska vid domstolen företrädas av ett ombud som utses för varje ärende; ombudet får biträdas av en rådgivare eller av en advokat.

De andra stater än medlemsstaterna som är parter i avtalet om Europeiska ekonomiska samarbetsområdet samt Eftas övervakningsmyndighet enligt det avtalet ska företrädas på samma sätt.

Övriga parter ska företrädas av en advokat.

Endast en advokat som är behörig att uppträda inför domstol i någon av medlemsstaterna eller i en annan stat som är part i avtalet om Europeiska ekonomiska samarbetsområdet får företräda eller biträda en part vid domstolen.

Ombud, rådgivare och advokater som uppträder inför domstolen ska på de villkor som ska anges i rättegångsreglerna ha de rättigheter och den immunitet som behövs för att de oavhängigt ska kunna fullgöra sina uppgifter.

Domstolen ska i enlighet med rättegångsreglerna gentemot de rådgivare och advokater som uppträder inför domstolen ha de befogenheter som domstolar normalt har.

Universitetslärare som är medborgare i medlemsstater vilkas lagstiftning ger dem rätt att företräda part inför domstol ska vid domstolen ha samma rättigheter som enligt denna artikel tillkommer advokater.

Artikel 20

Förfarandet vid domstolen ska bestå av en skriftlig och en muntlig del.

Det skriftliga förfarandet ska innebära att parterna och de unionsinstitutioner vilkas beslut är föremål för tvist delges ansökningar, inlagor, svaromål samt förklaringar och eventuella bemötanden samt alla handlingar och dokument som åberopas eller bestyrkta kopior av dessa.

Delgivningen ska ombesörjas av justitiesekreteraren i den ordning och inom de tidsfrister som föreskrivs i rättegångsreglerna.

Det muntliga förfarandet ska bestå i uppläsning av referentens rapport, hörande av ombud, rådgivare och advokater samt generaladvokatens förslag till avgörande och i förekommande fall förhör med vittnen och sakkunniga.

Om domstolen anser att ärendet inte omfattar någon ny rättsfråga kan den, efter att ha hört generaladvokaten, besluta att ärendet ska avgöras utan yttrande från generaladvokaten.

Artikel 21

Talan ska väckas vid domstolen genom en skriftlig ansökan som är ställd till justitiesekreteraren. Ansökan ska innehålla uppgifter om sökandens namn och hemvist samt den undertecknandes ställning, motpartens eller motparternas namn, tvisteföremålet, yrkanden samt en kort framställning av grunderna för talan.

Ansökan ska i förekommande fall åtföljas av den rättsakt som begärs ogiltigförklarad eller, i fall enligt artikel 265 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, av skriftligt bevis om dagen för den anmodan som avses i nämnda artiklar. Om ansökan inte åtföljs av dessa handlingar, ska justitiesekreteraren anmoda vederbörande att inom skälig tid inge dem; dock får talan inte avvisas på den grund att dessa handlingar inkommit först efter det att tiden för att väcka talan har gått ut.

Artikel 22

I fall som avses i artikel 18 i Euratomfördraget ska talan väckas vid domstolen genom en ansökan som är ställd till justitiesekreteraren. Ansökan ska innehålla uppgifter om sökandens namn och hemvist samt den undertecknandes ställning, en hänvisning till det beslut som överklagas, motparternas namn, tvisteföremålet, yrkandena och en kort framställning av grunderna för talan.

Ansökan ska åtföljas av en bestyrkt kopia av det beslut av skiljedomskommittén som överklagas.

Om domstolen avvisar talan, blir skiljedomskommitténs beslut slutgiltigt.

Om domstolen upphäver skiljedomskommitténs beslut, får saken i förekommande fall på begäran av någon av parterna tas upp på nytt inför skiljedomskommittén. Denna är bunden av domstolens rättsliga bedömning.

Artikel 23

I fall som avses i artikel 267 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt ska beslut av en nationell domstol att uppskjuta handläggningen av ett ärende och hänskjuta det till domstolen anmälas till denna av den nationella domstolen. Om detta beslut ska därefter justitiesekreteraren underrätta parterna, medlemsstaterna och kommissionen, liksom den unionsinstitution, det unionsorgan eller den unionsbyrå som har antagit den akt vars giltighet eller tolkning är omtvistad.

Inom två månader efter underrättelsen har parterna, medlemsstaterna, kommissionen och i förekommande fall den unionsinstitution, det unionsorgan eller den unionsbyrå som har antagit den akt vars giltighet eller tolkning är omtvistad rätt att till domstolen inkomma med inlagor eller skriftliga synpunkter.

I fall som avses i artikel 267 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt ska domstolens justitiesekreterare dessutom underrätta de andra stater än medlemsstaterna som är parter i avtalet om Europeiska ekonomiska samarbetsområdet, samt Eftas övervakningsmyndighet enligt det avtalet, om den nationella domstolens beslut, och dessa har rätt att inom två månader efter underrättelsen inkomma med inlagor eller skriftliga synpunkter till domstolen, om något av avtalets tillämpningsområden berörs.

När det i ett avtal, som avser ett bestämt område och som har ingåtts av rådet och en eller flera tredje stater, föreskrivs att de senare ska ha rätt att inkomma med inlagor eller skriftliga synpunkter när en domstol i en medlemsstat har hänskjutit en fråga rörande avtalets tillämpningsområde till domstolen för förhandsavgörande, ska även de berörda tredje staterna underrättas om den nationella domstolens beslut som innehåller en sådan fråga, och de ska inom två månader efter underrättelsen ha rätt att till domstolen inkomma med inlagor eller skriftliga synpunkter.

Artikel 23a ([1])

I rättegångsreglerna får föreskrivas ett förfarande för skyndsam handläggning och, när det gäller mål om förhandsavgörande som rör området med frihet, säkerhet och rättvisa, ett förfarande för brådskande mål.

För dessa förfaranden får föreskrivas en kortare tidsfrist för inlagor eller skriftliga yttranden än den som föreskrivs i artikel 23 och, med avvikelse från artikel 20 fjärde stycket, att generaladvokaten inte ska lämna något förslag till avgörande.

För förfarandet för brådskande mål får en begränsning dessutom föreskrivas av antalet parter och övriga intressenter som enligt artikel 23 har rätt att inkomma med inlagor och skriftliga yttranden, och i ytterst brådskande fall att den skriftliga delen av förfarandet ska utelämnas.

([1]) Artikeln införd genom beslut 2008/79/EG, Euratom (EUT L 24, 29.1.2008, s. 42).

Artikel 24

Domstolen får begära att en part inkommer med alla de dokument och upplysningar som domstolen anser önskvärda. Om parten vägrar ska domstolen ta detta till protokollet.

Domstolen får även begära att medlemsstater och institutioner, organ eller byråer som inte är parter i målet ska lämna alla upplysningar som domstolen anser behövs för handläggningen.

Artikel 25

Domstolen får när som helst efter eget val anförtro sakkunniguppdrag åt enskilda personer, organ, myndigheter, kommittéer eller organisationer.

Artikel 26

Vittnen får höras i enlighet med rättegångsreglerna.

Artikel 27

Domstolen ska gentemot tredskande vittnen ha de befogenheter som i allmänhet tillkommer domstolar och får i enlighet med rättegångsreglerna döma till böter.

Artikel 28

Vittnen och sakkunniga får höras under ed enligt det formulär som fastställts i rättegångsreglerna eller på det sätt som lagstiftningen i vittnets eller den sakkunniges hemland föreskriver.

Artikel 29

Domstolen får förordna att ett vittne eller en sakkunnig ska höras av den behöriga rättsliga myndigheten på hans bostadsort.

Detta förordnande ska tillställas den behöriga rättsliga myndigheten för åtgärd i enlighet med föreskrifter som fastställts i rättegångsreglerna. De handlingar som utfärdats med anledning av begäran om förhör ska överlämnas till domstolen enligt samma regler.

Domstolen ska stå för kostnaderna med förbehåll för att de i förekommande fall påläggs parterna.

Artikel 30

En medlemsstat ska behandla mened eller ovarsam utsaga som ett vittne eller en sakkunnig gjort sig skyldig till, som om motsvarande brott begåtts inför nationell domstol i tvistemål. På anmodan av domstolen ska den berörda medlemsstaten väcka åtal mot gärningsmannen vid behörig nationell domstol.

Artikel 31

Domstolens förhandlingar ska vara offentliga om inte domstolen, när synnerliga skäl föreligger, på eget initiativ eller på begäran av parterna, bestämmer något annat.

Artikel 32

Domstolen får under förhandlingarna höra sakkunniga och vittnen samt parterna själva. De sistnämnda får dock föra sin talan muntligt endast genom ombud.

Artikel 33

Protokoll ska föras vid varje förhandling och undertecknas av ordföranden och justitiesekreteraren.

Artikel 34

Turordningslista för förhandlingarna ska fastställas av ordföranden.

Artikel 35

Domstolens överläggningar ska vara och förbli hemliga.

Artikel 36

Domar ska ange skälen för domsluten. De ska uppta namnen på de domare som deltog i överläggningarna.

Artikel 37

Domar ska undertecknas av ordföranden och justitiesekreteraren. De ska avkunnas vid offentligt sammanträde.

Artikel 38

Domstolen ska besluta i fråga om rättegångskostnader.

Artikel 39

Genom ett förenklat förfarande, som vid behov får avvika från enskilda föreskrifter i denna stadga och som ska fastställas i rättegångsreglerna, får domstolens ordförande besluta i fråga om framställning om uppskov enligt artikel 278 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt och artikel 157 i Euratomfördraget, om tillämpning av interimistiska åtgärder enligt artikel 279 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt eller om uppskov med verkställighet enligt artikel 299 fjärde stycket i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt eller artikel 164 tredje stycket i Euratomfördraget.

Vid förhinder för ordföranden ska denne ersättas av en annan domare i enlighet med rättegångsreglerna.

Avgöranden av ordföranden eller den domare som ersätter honom ska endast vara interimistiska och på intet sätt föregripa domstolens beslut i huvudsaken.

Artikel 40

Medlemsstaterna och unionens institutioner får intervenera i tvister inför domstolen.

Samma rätt ska gälla för unionens organ och byråer och varje annan person om de kan motivera att de har ett intresse av utgången av den tvist som underställts domstolen. Fysiska eller juridiska personer får inte intervenera i ärenden mellan medlemsstater, mellan unionens institutioner eller mellan medlemsstater och unionens institutioner.

Utan att det påverkar tillämpningen av andra stycket får de andra stater än medlemsstaterna som är parter i avtalet om Europeiska ekonomiska samarbetsområdet samt Eftas övervakningsmyndighet enligt det avtalet intervenera i tvister inför domstolen om något av avtalets tillämpningsområden berörs.

Genom yrkanden i interventionsansökan får endast en av parternas yrkanden biträdas.

Artikel 41

Om en rätteligen instämd part inte inkommer med skriftligt svaromål, ska tredskodom meddelas mot honom. Talan mot domen får föras inom en månad efter delgivning. Sådan talan ska inte medföra uppskov med verkställigheten av tredskodomen om inte domstolen beslutar något annat.

Artikel 42

Medlemsstaterna, unionens institutioner, organ eller byråer och varje annan fysisk eller juridisk person får i de fall och på de villkor som ska anges i rättegångsreglerna i egenskap av tredje man föra talan mot en dom som meddelats utan att de blivit hörda, om domen berör deras rätt.

Artikel 43

I händelse av tveksamhet rörande innebörden och räckvidden av en dom, ska det ankomma på domstolen att klargöra dess rätta innebörd på begäran av en part eller en av unionens institutioner som har ett berättigat intresse därav.

Artikel 44

Framställning hos domstolen om ändring av en dom får endast grundas på upptäckten av en omständighet som kan utöva ett avgörande inflytande på ärendets utgång och som när domen meddelades var okänd för domstolen och för den som begär ändring.

Ändringsförfarandet ska inledas med ett beslut av domstolen i vilket uttryckligen konstateras att förekomsten av den nya omständigheten är av sådan art att det finns anledning till ändring och att framställningen av denna anledning kan tas upp till prövning.

Framställning om ändring får inte göras senare än tio år från den dag domen gavs.

Artikel 45

Tidsfrister med hänsyn till avstånd ska fastställas i rättegångsreglerna.

Försutten tid ska inte medföra rättsförlust, om vederbörande styrker förekomsten av oförutsebara omständigheter eller force majeure.

Artikel 46

Talan mot unionen om ansvar i utomobligatoriska rättsförhållanden ska preskriberas fem år efter den händelse som föranleder ansvarstalan. Preskription ska avbrytas genom att talan väcks vid domstolen eller genom att den skadelidande dessförinnan gör framställning hos en av unionens behöriga institutioner. I sistnämnda fall ska talan väckas inom den frist av två månader som anges i artikel 263 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt; bestämmelserna i artikel 265 andra stycket i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt ska tillämpas i förekommande fall.

Denna artikel ska även tillämpas på talan mot Europeiska centralbanken om ansvar i utomobligatoriska rättsförhållanden.

AVDELNING IV

TRIBUNALEN

Artikel 47

Artiklarna 9 första stycket, 14, 15, 17 första, andra, fjärde och femte styckena och 18 ska tillämpas på tribunalen och dess ledamöter.

Artikel 3 fjärde stycket och artiklarna 10, 11 och 14 ska också tillämpas på tribunalens justitiesekreterare.

Artikel 48

Tribunalen ska ha tjugosju domare.

Artikel 49

Tribunalens ledamöter kan kallas att tjänstgöra som generaladvokat.

För att biträda tribunalen då denna fullgör sin uppgift ska generaladvokaten fullständigt opartiskt och oavhängigt vid offentliga domstolssessioner lägga fram motiverade yttranden i vissa ärenden som handläggs vid tribunalen.

Kriterierna för att välja ut sådana ärenden liksom förfarandet vid tillsättning av generaladvokater ska fastställas i tribunalens rättegångsregler.

En ledamot av tribunalen som kallats att tjänstgöra som generaladvokat i ett ärende får inte delta i ärendets avgörande.

Artikel 50

Tribunalen ska sammanträda i avdelningar med tre eller fem domare. Domarna ska bland sig välja avdelningarnas ordförande. Ordförandena på avdelningar med fem domare ska väljas för en tid av tre år. De kan återväljas en gång.

Avdelningarnas sammansättning och tilldelningen av ärenden ska bestämmas i rättegångsreglerna. I vissa fall, som bestäms i rättegångsreglerna, kan tribunalen sammanträda i plenum eller med en domare.

I rättegångsreglerna får också föreskrivas att tribunalen ska sammanträda i stor avdelning i de fall och på de villkor som den själv ska fastställa.

Artikel 51

Med avvikelse från regeln i artikel 256.1 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt ska domstolen ha exklusiv behörighet i talan enligt artiklarna 263 och 265 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt vilken väcks av en medlemsstat

a) mot en rättsakt antagen av Europaparlamentet eller rådet eller av dessa två institutioner gemensamt eller mot dessa institutioners underlåtenhet att vidta åtgärder, med undantag av

   — beslut som rådet har fattat med stöd av artikel 108.2 tredje stycket i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt,

   — rättsakter som rådet har antagit enligt en rådsförordning som rör handelspolitiska skyddsåtgärder i den mening som avses i artikel 207 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt,

   — rättsakter antagna av rådet genom vilka detta utövar genomförandebefogenheter i enlighet med artikel 291.2 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt,

b) mot en rättsakt antagen av kommissionen eller mot dess underlåtenhet att fatta beslut enligt artikel 331.1 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt.

Talan enligt samma artiklar ska också omfattas av domstolens exklusiva behörighet, om talan väcks av en unionsinstitution mot en rättsakt antagen av Europaparlamentet, av rådet, av dessa två institutioner gemensamt eller av kommissionen eller mot dessa institutioners underlåtenhet att vidta åtgärder samt av en unionsinstitution mot en rättsakt antagen av Europeiska centralbanken eller mot dess underlåtenhet att vidta åtgärder.

Artikel 52

Domstolens ordförande och tribunalens ordförande ska gemensamt bestämma under vilka villkor tjänstemän och andra anställda vid domstolen ska tjänstgöra vid tribunalen så att den kan fungera. Vissa tjänstemän och andra anställda ska ansvara inför tribunalens justitiesekreterare under överinseende av tribunalens ordförande.

Artikel 53

Avdelning III ska tillämpas på förfarandet vid tribunalen.

Vid behov ska förfarandet vid tribunalen preciseras och kompletteras genom tribunalens rättegångsregler. Rättegångsreglerna får avvika från artikel 40 fjärde stycket och artikel 41 för att ta hänsyn till de särskilda förhållandena i de tvister som rör immateriella rättigheter.

Utan hinder av artikel 20 fjärde stycket får generaladvokaten framlägga sina motiverade yttranden skriftligen.

Artikel 54

Om en ansökan eller någon annan rättegångsinlaga som är ställd till tribunalen av misstag ges in till domstolens justitiesekreterare ska denne omedelbart skicka handlingen till tribunalens justitiesekreterare; likaså ska tribunalens justitiesekreterare, om en ansökan eller någon annan rättegångsinlaga som är ställd till domstolen av misstag ges in till honom, omedelbart skicka den till domstolens justitiesekreterare.

Om tribunalen finner att den inte har behörighet att pröva och avgöra ett ärende som omfattas av domstolens behörighet ska den hänskjuta ärendet till domstolen; likaså ska domstolen, om den finner att ett ärende omfattas av tribunalens behörighet, hänskjuta ärendet till tribunalen. Denna kan inte därefter förklara sig obehörig.

Om domstolen och tribunalen behandlar ärenden som avser samma sak eller samma tolkningsfrågor eller angår giltigheten av samma rättsakt, kan tribunalen efter att ha hört parterna skjuta upp handläggningen fram till dess att domstolen har dömt i ärendet, eller, om det gäller talan som väcks i enlighet med artikel 263 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, förklara sig obehörig så att domstolen får avgöra sådan talan. Under samma omständigheter kan domstolen också besluta att skjuta upp sin handläggning; i så fall ska handläggningen vid tribunalen fortsätta.

Om en medlemsstat och en unionsinstitution bestrider samma rättsakt, ska tribunalen förklara sig obehörig så att domstolen får avgöra sådan talan.

Artikel 55

Justitiesekreteraren ska meddela alla parter, samt alla medlemsstater och unionens institutioner, även om dessa inte intervenerat i tvisten inför tribunalen, om tribunalens slutliga avgöranden liksom om avgöranden som endast delvis avgör frågan om saken eller som avgör en rättegångsfråga om bristande behörighet eller något annat processhinder.

Artikel 56

Tribunalens slutliga avgöranden samt avgöranden av den rätten som endast delvis avgör sakfrågan eller som avgör en rättegångsfråga om bristande behörighet eller något annat processhinder får överklagas till domstolen inom två månader efter delgivningen av det avgörande som överklagas.

Varje part som helt eller delvis inte har vunnit bifall till sin talan har rätt att överklaga. Andra intervenienter än medlemsstaterna och unionens institutioner får emellertid endast överklaga om tribunalens beslut påverkar dem direkt.

Med undantag av ärenden som rör tvister mellan unionen och dess anställda får även medlemsstater och unionsinstitutioner som inte intervenerat i tvisten inför tribunalen överklaga. Dessa medlemsstater och unionsinstitutioner ska i sådana fall ha samma ställning som de medlemsstater och unionsinstitutioner som intervenerat i första instans.

Artikel 57

En person som av tribunalen fått avslag på sin interventionsansökan kan överklaga till domstolen inom två veckor efter delgivning av avslagsbeslutet.

Beslut av tribunalen enligt artikel 278 eller 279 eller artikel 299 fjärde stycket i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt eller enligt artikel 157 eller artikel 164 tredje stycket i Euratomfördraget får överklagas till domstolen av parterna i ärendet inom två månader efter delgivning av beslutet.

Ett överklagande enligt första och andra styckena ska prövas och avgöras enligt förfarandet i artikel 39.

Artikel 58

Ett överklagande till domstolen ska vara begränsat till rättsfrågor. Det kan endast grundas på bristande behörighet hos tribunalen, på rättegångsfel som kränker den överklagandes intressen eller på att tribunalen har åsidosatt unionsrätten.

Ett överklagande får inte avse endast rättegångskostnadernas storlek och fördelning.

Artikel 59

Vid överklagande av ett beslut av tribunalen ska förfarandet vid domstolen bestå av en skriftlig och en muntlig del. I enlighet med villkoren i rättegångsreglerna kan domstolen efter att ha hört generaladvokaten och parterna avgöra ärendet utan muntligt förfarande.

Artikel 60

Utan att det påverkar tillämpningen av artiklarna 278 och 279 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt eller artikel 157 i Euratomfördraget ska ett överklagande inte hindra verkställighet.

Med avvikelse från artikel 280 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt ska ett avgörande av tribunalen varigenom ett allmängiltigt beslut förklaras ogiltigt gälla först efter utgången av den tid som anges i artikel 56 första stycket i denna stadga eller, om ett överklagande har skett inom den tiden, efter det att överklagandet har avslagits. En part kan dock enligt artiklarna 278 och 279 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt eller artikel 157 i Euratomfördraget föra talan vid domstolen med yrkande om uppskov med verkställigheten av det beslut som har förklarats ogiltigt eller med yrkande om någon annan interimistisk åtgärd.

Artikel 61

Om överklagandet är välgrundat ska domstolen upphäva tribunalens avgörande. Domstolen kan själv slutligt avgöra ärendet, om detta är färdigt för avgörande, eller återförvisa ärendet till tribunalen för avgörande.

Om ett ärende återförvisas till tribunalen är denna bunden av domstolens beslut i rättsfrågor.

Om en medlemsstat eller en av unionens institutioner som inte intervenerat i tvisten inför tribunalen har överklagat och överklagandet är välgrundat kan domstolen, om den anser det nödvändigt, ange vilka verkningar av tribunalens upphävda avgörande som ska betraktas som bestående för parterna i ärendet.

Artikel 62

I fall som avses i artikel 256.2 och 256.3 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt kan förste generaladvokaten föreslå att domstolen omprövar tribunalens avgörande om han anser att det föreligger en allvarlig risk för att enhetligheten eller konsekvensen i unionsrätten undergrävs.

Förslaget ska läggas fram inom en månad efter det att tribunalen har meddelat sitt avgörande. Domstolen ska inom en månad efter det att förslaget har lagts fram av förste generaladvokaten besluta om avgörandet ska omprövas eller inte.

Artikel 62a

Domstolen ska pröva de frågor som omprövningen avser enligt ett brådskande förfarande på grundval av de handlingar som överlämnats av tribunalen.

Parter och övriga som avses i artikel 23 i denna stadga samt, i de fall som avses i artikel 256.2 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, parterna i målet vid tribunalen har rätt att inom en för detta ändamål fastställd frist inge inlagor eller skriftliga yttranden till domstolen rörande de frågor som omprövningen avser.

Domstolen kan besluta att inleda det muntliga förfarandet innan den prövar målet.

Artikel 62b

I de fall som avses i artikel 256.2 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt ska, utan att det påverkar tillämpningen av artiklarna 278 och 279 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, ett förslag om omprövning och ett beslut att inleda omprövningsförfarandet inte hindra verkställighet. Om domstolen finner att tribunalens avgörande innebär att enhetligheten eller konsekvensen i unionsrätten undergrävs, ska den återförvisa målet till tribunalen, som är bunden av de bedömningar avseende rättsfrågor som domstolen har gjort. Domstolen får ange de verkningar av tribunalens avgörande som ska anses ha vunnit rättskraft i förhållande till parterna i målet. Om utgången i målet, mot bakgrund av resultatet av omprövningen, framgår av de faktiska omständigheter som tribunalens avgörande grundar sig på, ska domstolen emellertid avgöra målet slutligt.

I de fall som avses i artikel 256.3 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt ska, i avsaknad av ett förslag om omprövning eller ett beslut om inledande av omprövningsförfarande, tribunalens svar på de frågor som den förelagts få verkan vid utgången av de tidsfrister som föreskrivs i artikel 62 andra stycket. Om ett omprövningsförfarande inleds, ska det svar eller de svar som omprövningsförfarandet avser få verkan vid slutet av förfarandet, såvida inte domstolen beslutar annat. Om domstolen finner att tribunalens avgörande innebär att enhetligheten eller konsekvensen i unionsrätten undergrävs, ska domstolens svar på de frågor som omprövningen avser ersätta tribunalens svar.

AVDELNING IVa

SPECIALDOMSTOLAR

Artikel 62c

Bestämmelserna om behörighet, sammansättning, organisation och förfarande för de specialdomstolar som upprättas med stöd av artikel 257 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt återfinns i bilaga till denna stadga.

AVDELNING V

SLUTBESTÄMMELSER

Artikel 63

Domstolens och tribunalens rättegångsregler ska innehålla alla bestämmelser som är nödvändiga för att tillämpa och vid behov komplettera denna stadga.

Artikel 64

Reglerna om språkanvändningen vid Europeiska unionens domstol ska fastställas i en förordning som antas av rådet med enhällighet. Denna förordning ska antas, antingen på begäran av domstolen och efter det att kommissionen och Europaparlamentet har hörts eller på förslag av kommissionen och efter det att domstolen och Europaparlamentet har hörts.

Till dess att dessa regler har antagits ska bestämmelserna om språkanvändning i domstolens rättegångsregler och tribunalens rättegångsregler fortsätta att gälla. Med avvikelse från artiklarna 253 och 254 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt krävs rådets enhälliga godkännande för att dessa bestämmelser ska kunna ändras eller upphävas.

BILAGA I

EUROPEISKA UNIONENS PERSONALDOMSTOL

Artikel 1

Europeiska unionens personaldomstol, nedan kallad ”personaldomstolen”, ska i första instans utöva den behörighet att avgöra tvister mellan unionen och dess anställda, inbegripet tvister mellan organ eller byråer och deras personal, som tilldelats Europeiska unionens domstol genom artikel 270 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt.

Artikel 2

Personaldomstolen ska bestå av sju domare. Om domstolen så begär får rådet med kvalificerad majoritet utöka antalet domare.

Domarna ska utnämnas av rådet för en tid av sex år. Avgående domare kan utnämnas på nytt.

Varje ledig befattning ska tillsättas genom att en ny domare utnämns för en tid av sex år.

Artikel 3

1. I enlighet med artikel 257 fjärde stycket i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt ska domarna utnämnas av rådet efter samråd med den kommitté som avses i denna artikel. Vid utnämningen ska rådet se till att personaldomstolens sammansättning är välavvägd, med rekrytering bland medlemsstaternas medborgare över största möjliga geografiska område vad gäller företrädda nationella rättsordningar.

2. Alla som är medborgare i unionen och uppfyller villkoren enligt artikel 257 fjärde stycket i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt får inge ansökan. Rådet ska på rekommendation av domstolen fastställa villkoren och formerna för ingivande och handläggning av ansökningar.

3. Det ska inrättas en kommitté bestående av sju personer utsedda bland före detta ledamöter av domstolen och tribunalen och jurister med allmänt erkända kvalifikationer. Rådet ska utse kommitténs ledamöter och fastställa reglerna för dess arbetssätt genom beslut på förslag av domstolens ordförande.

4. Kommittén ska avge yttrande om kandidaternas lämplighet att utöva ämbetet som domare vid personaldomstolen. Kommittén ska till sitt yttrande foga en förteckning över kandidater som har den lämpligaste erfarenheten på hög nivå. En sådan förteckning ska innehålla minst dubbelt så många kandidater som det antal domare som rådet ska utnämna.

Artikel 4

1. Domarna ska bland sig välja personaldomstolens ordförande för en tid av tre år. Ordföranden kan återväljas.

2. Personaldomstolen ska sammanträda i avdelningar med tre domare. I vissa fall, som bestäms i rättegångsreglerna, kan domstolen avgöra tvister i plenum, i en avdelning med fem domare eller med en enda domare.

3. Personaldomstolens ordförande ska vara ordförande i plenum och för avdelningen med fem domare. Ordförandena för avdelningarna med tre domare ska utses i enlighet med punkt 1. Om Europeiska unionens personaldomstols ordförande tjänstgör på en avdelning med tre domare ska han inneha ordförandeskapet på denna avdelning.

4. Behörigheten och beslutförheten i plenum samt avdelningarnas sammansättning och tilldelningen av ärenden ska bestämmas i rättegångsreglerna.

Artikel 5

Artiklarna 2–6, 14, 15, artikel 17 första, andra och femte styckena samt artikel 18 i stadgan för Europeiska unionens domstol ska tillämpas på personaldomstolen och dess ledamöter.

Den ed som avses i artikel 2 i stadgan ska avläggas inför domstolen, som också ska fatta de beslut som avses i artiklarna 3, 4 och 6 efter att ha hört personaldomstolen.

Artikel 6

1. Personaldomstolen ska stödja sig på domstolens och tribunalens administrativa enheter. Domstolens ordförande eller, i förekommande fall, tribunalens ordförande ska gemensamt med personaldomstolens ordförande bestämma under vilka villkor tjänstemän och andra anställda vid domstolen eller tribunalen ska tjänstgöra vid personaldomstolen så att den kan fungera. Vissa tjänstemän och andra anställda vid domstolen ska ansvara inför personaldomstolens justitiesekreterare under dess ordförandes överinseende.

2. Personaldomstolen ska utse sin justitiesekreterare och fastställa instruktioner för denne. Artikel 3 fjärde stycket och artiklarna 10, 11 och 14 i stadgan för Europeiska unionens domstol ska också tillämpas på personaldomstolens justitiesekreterare.

Artikel 7

1. Avdelning III i stadgan för Europeiska unionens domstol ska med undantag för artiklarna 22 och 23 tillämpas på förfarandet vid personaldomstolen. Vid behov ska förfarandet preciseras och kompletteras genom personaldomstolens rättegångsregler.

2. De regler i fråga om språkanvändning som gäller för tribunalen ska även gälla för personaldomstolen.

3. Den skriftliga delen av förfarandet ska omfatta ingivande av ansökan och svaromål, om inte personaldomstolen beslutar att en andra skriftväxling är nödvändig. När en andra skriftväxling har ägt rum kan personaldomstolen med parternas godkännande besluta att avgöra ärendet utan muntligt förfarande.

4. Personaldomstolen får i varje skede av förfarandet, även omedelbart efter ingivandet av ansökan, undersöka möjligheterna till förlikning och sträva efter att underlätta förlikning.

5. Personaldomstolen ska besluta i fråga om rättegångskostnader. Om inte annat föreskrivs i rättegångsreglerna, ska tappande part förpliktas att ersätta rättegångskostnaderna, om detta har yrkats.

Artikel 8

1. Om en ansökan eller någon annan rättegångsinlaga som är ställd till personaldomstolen av misstag ges in till domstolens eller tribunalens justitiesekreterare ska denne omedelbart skicka handlingen till personaldomstolens justitiesekreterare. Likaså ska personaldomstolens justitiesekreterare, om en ansökan eller någon annan rättegångsinlaga som är ställd till domstolen eller tribunalen av misstag ges in till honom, omedelbart skicka den till domstolens eller tribunalens justitiesekreterare.

2. Om personaldomstolen finner att den inte har behörighet att pröva och avgöra ett ärende som omfattas av domstolens eller tribunalens behörighet ska den hänskjuta ärendet till domstolen eller tribunalen. Likaså ska domstolen eller tribunalen, om den finner att ett ärende omfattas av personaldomstolens behörighet, hänskjuta ärendet till personaldomstolen; denna kan inte därefter förklara sig obehörig.

3. Om personaldomstolen och tribunalen behandlar ärenden som avser samma tolkningsfråga eller angår giltigheten av samma rättsakt kan personaldomstolen efter att ha hört parterna skjuta upp förfarandet till dess att tribunalen har dömt i ärendet.

Om personaldomstolen och tribunalen behandlar ärenden som avser samma sakfråga ska personaldomstolen förklara sig obehörig för att tribunalen ska kunna döma i ärendet.

Artikel 9

Personaldomstolens slutliga avgöranden samt avgöranden av den domstolen som endast delvis avgör sakfrågan eller som avgör en rättegångsfråga om bristande behörighet eller något annat processhinder får överklagas till tribunalen inom två månader efter delgivningen av det avgörande som överklagas.

Varje part vars talan helt eller delvis har lämnats utan bifall har rätt att överklaga. Andra intervenienter än medlemsstaterna och unionens institutioner får emellertid endast överklaga om personaldomstolens beslut påverkar dem direkt.

Artikel 10

1. En person som av personaldomstolen fått avslag på sin interventionsansökan kan överklaga till tribunalen inom två veckor efter delgivning av avslagsbeslutet.

2. Beslut av personaldomstolen enligt artiklarna 278, 279 eller artikel 299 fjärde stycket i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt eller enligt artikel 157 eller artikel 164 tredje stycket i Euratomfördraget får överklagas till tribunalen av parterna i ärendet inom två månader efter delgivning av beslutet.

3. Ett överklagande enligt punkterna 1 och 2 kan prövas och avgöras av tribunalens ordförande genom ett förenklat förfarande, som vid behov får avvika från enskilda föreskrifter i denna bilaga och som kommer att fastställas i tribunalens rättegångsregler.

Artikel 11

1. Ett överklagande till tribunalen ska vara begränsat till rättsfrågor. Det kan endast grundas på bristande behörighet hos personaldomstolen, på rättegångsfel vid denna domstol som kränker den berörda partens intressen eller på att personaldomstolen har åsidosatt unionsrätten.

2. Ett överklagande får inte avse endast rättegångskostnadernas storlek och fördelning.

Artikel 12

1. Utan att det påverkar tillämpningen av artiklarna 278 och 279 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt eller artikel 157 i Euratomfördraget ska ett överklagande till tribunalen inte hindra verkställighet.

2. Vid överklagande av ett beslut av personaldomstolen ska förfarandet vid tribunalen bestå av en skriftlig och en muntlig del. I enlighet med villkoren i dess rättegångsregler kan tribunalen efter att ha hört parterna avgöra ärendet utan muntligt förfarande.

Artikel 13

1. Om överklagandet är välgrundat ska tribunalen upphäva personaldomstolens avgörande och själv avgöra ärendet. Tribunalen ska återförvisa ärendet till personaldomstolen för avgörande om ärendet inte är färdigt för avgörande.

2. Om ett ärende återförvisas till personaldomstolen är denna bunden av tribunalens beslut i rättsfrågor.

PROTOKOLL (nr 4)

OM STADGAN FÖR EUROPEISKA CENTRALBANKSSYSTEMET OCH EUROPEISKA CENTRALBANKEN

DE HÖGA FÖRDRAGSSLUTANDE PARTERNA,

SOM ÖNSKAR fastställa den stadga för Europeiska centralbankssystemet och Europeiska centralbanken som avses i artikel 129.2 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt,

HAR ENATS OM följande bestämmelser, som ska fogas till fördraget om Europeiska unionen och fördraget om Europeiska unionens funktionssätt.

KAPITEL I

EUROPEISKA CENTRALBANKSSYSTEMET

Artikel 1

Europeiska centralbankssystemet

I enlighet med artikel 282.1 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt ska Europeiska centralbanken (ECB) och de nationella centralbankerna utgöra Europeiska centralbankssystemet (ECBS). ECB och de nationella centralbankerna i de medlemsstater som har euron som valuta ska utgöra Eurosystemet.

ECBS och ECB ska fullgöra sina uppgifter och utöva sin verksamhet i enlighet med bestämmelserna i fördragen och denna stadga.

KAPITEL II

MÅL OCH UPPGIFTER FÖR ECBS

Artikel 2

Mål

Enligt artiklarna 127.1 och 282.2 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt ska huvudmålet för ECBS vara att upprätthålla prisstabilitet. Utan att åsidosätta detta mål ska ECBS stödja den allmänna ekonomiska politiken inom unionen i syfte att bidra till att förverkliga unionens mål enligt artikel 3 i fördraget om Europeiska unionen. ECBS ska handla i överensstämmelse med principen om en öppen marknadsekonomi med fri konkurrens som främjar en effektiv resursfördelning, och iaktta de principer som anges i artikel 119 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt.

Artikel 3

Uppgifter

3.1 Enligt artikel 127.2 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt ska de grundläggande uppgifterna för ECBS vara att

— utforma och genomföra unionens monetära politik,

— genomföra valutatransaktioner enligt bestämmelserna i artikel 219 i nämnda fördrag,

— inneha och förvalta medlemsstaternas officiella valutareserver,

— främja väl fungerande betalningssystem.

3.2 Enligt artikel 127.3 i nämnda fördrag ska artikel 3.1 tredje strecksatsen inte beröra medlemsstaternas regeringars innehav och förvaltning av rörelsemedel i utländsk valuta.

3.3 Enligt artikel 127.5 i nämnda fördrag ska ECBS medverka till att de behöriga myndigheterna smidigt kan genomföra sin politik när det gäller tillsyn över kreditinstitut och det finansiella systemets stabilitet.

Artikel 4

Rådgivande funktioner

Enligt artikel 127.4 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt

a) ska ECB höras

   — om varje förslag till unionsrättsakt inom ECB:s behörighetsområde,

   — av nationella myndigheter om varje förslag till rättsregler inom ECB:s behörighetsområde, dock inom de ramar och på de villkor som fastställs av rådet enligt förfarandet i artikel 41;

b) får ECB i frågor inom sitt behörighetsområde avge yttranden till institutioner, organ eller byråer inom unionen eller till nationella myndigheter.

Artikel 5

Insamling av statistiska uppgifter

5.1 För att utföra ECBS uppgifter ska ECB med de nationella centralbankernas stöd samla in de statistiska uppgifter som behövs, antingen från de behöriga nationella myndigheterna eller direkt från de ekonomiska aktörerna. För detta ändamål ska ECB samarbeta med unionens institutioner, organ eller byråer, med behöriga myndigheter i medlemsstaterna eller i tredje land samt med internationella organisationer.

5.2 De nationella centralbankerna ska så långt som möjligt utföra de uppgifter som anges i artikel 5.1.

5.3 ECB ska vid behov bidra till harmoniseringen av de regler och den praxis som gäller för insamling, sammanställning och distribution av statistik inom dess behörighetsområde.

5.4 Rådet ska enligt förfarandet i artikel 41 fastställa kretsen av uppgiftsskyldiga fysiska och juridiska personer, sekretessföreskrifter samt lämpliga bestämmelser om genomförande och påföljder.

Artikel 6

Internationellt samarbete

6.1 I fråga om sådant internationellt samarbete som angår de uppgifter som har anförtrotts ECBS, ska ECB bestämma hur ECBS ska företrädas.

6.2 ECB och, med dess godkännande, de nationella centralbankerna får delta i internationella monetära institutioner.

6.3 Artiklarna 6.1 och 6.2 ska inte påverka tillämpningen av artikel 138 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt.

KAPITEL III

ECBS ORGANISATION

Artikel 7

Oavhängighet

Enligt artikel 130 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt ska varken ECB eller någon nationell centralbank eller någon medlem av deras beslutande organ, då de utövar de befogenheter och fullgör de uppgifter och skyldigheter som har tilldelats dem genom fördragen och denna stadga, begära eller ta emot instruktioner från unionens institutioner, organ eller byråer, från medlemsstaternas regeringar eller från något annat organ. Unionens institutioner, organ eller byråer och medlemsstaternas regeringar förbinder sig att respektera denna princip och att inte söka påverka medlemmarna av ECB:s eller de nationella centralbankernas beslutande organ när dessa fullgör sina uppgifter.

Artikel 8

Allmän princip

ECBS ska ledas av ECB:s beslutande organ.

Artikel 9

Europeiska centralbanken

9.1 ECB, som enligt artikel 282.3 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt ska vara en juridisk person, ska i varje medlemsstat ha den mest vittgående rättskapacitet som tillerkänns juridiska personer enligt den nationella lagstiftningen; ECB ska särskilt kunna förvärva och avyttra fast och lös egendom samt föra talan inför domstolar och andra myndigheter.

9.2 ECB ska säkerställa att de uppgifter som har tilldelats ECBS enligt artikel 127.2, 127.3 och 127.5 i nämnda fördrag utförs antingen inom ramen för ECB:s egen verksamhet enligt denna stadga eller genom de nationella centralbankerna enligt artiklarna 12.1 och 14.

9.3 Enligt artikel 129.1 i nämnda fördrag ska ECB:s beslutande organ vara ECB-rådet och direktionen.

Artikel 10

ECB-rådet

10.1 Enligt artikel 283.1 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt ska ECB-rådet bestå av ECB:s direktionsledamöter samt cheferna för de nationella centralbankerna i de medlemsstater som har euron som valuta.

10.2 Varje medlem av ECB-rådet ska ha en röst. Från och med den dag då antalet medlemmar i ECB-rådet överstiger 21, ska varje direktionsledamot ha en röst och antalet centralbankschefer med rösträtt uppgå till 15. Dessa senare rösträtter ska tilldelas och alternera enligt följande:

— Från och med den dag då antalet centralbankschefer överstiger 15 och fram till den dag då antalet uppgår till 22 ska centralbankscheferna delas in i två grupper baserat på centralbanksmedlemsstatens andel i den sammanlagda bruttonationalprodukten till marknadspris i de medlemsstater som har euron som valuta och i den totala aggregerade balansräkningen för de monetära finansinstituten i medlemsstater som har antagit euron. Andelen i den sammanlagda bruttonationalprodukten till marknadspris och i den totala aggregerade balansräkningen ska tilldelas en vikt av 5/6 respektive 1/6. Den första gruppen ska bestå av fem centralbankschefer och den andra gruppen av de återstående centralbankscheferna. Rösträttsfrekvensen för centralbankscheferna i den första gruppen ska inte vara lägre än rösträttsfrekvensen för dem i den andra gruppen. Med förbehåll för vad som sägs i föregående mening ska den första gruppen tilldelas fyra rösträtter och den andra gruppen elva rösträtter.

— Från och med den dag då antalet centralbankschefer uppgår till 22 ska centralbankscheferna delas in i tre grupper enligt en rangordning utifrån kriterierna ovan. Den första gruppen ska bestå av fem centralbankschefer och tilldelas fyra rösträtter. Den andra gruppen ska bestå av hälften av det totala antalet centralbankschefer, rundat till närmaste högre heltal, och tilldelas åtta rösträtter. Den tredje gruppen ska bestå av de återstående centralbankscheferna och tilldelas tre rösträtter.

— Inom varje grupp ska centralbankscheferna ha rösträtt för lika långa tidsperioder.

— För beräkningen av andelarna i den sammanlagda bruttonationalprodukten till marknadspris ska artikel 29.2 i stadgan tillämpas. Den totala aggregerade balansräkningen för de monetära finansinstituten ska beräknas i enlighet med det statistiska regelverk som gäller inom unionen vid tidpunkten för beräkningen.

— Så snart den sammanlagda bruttonationalprodukten till marknadspris ändras i enlighet med artikel 29.3, eller närhelst antalet nationella centralbankschefer ökar, ska storleken och sammansättningen på grupperna justeras i enlighet med ovan angivna principer.

— ECB-rådet ska genom beslut med två tredjedelars majoritet av samtliga röstberättigade och icke röstberättigade medlemmar vidta nödvändiga åtgärder för att genomföra ovan angivna principer och kan besluta att senarelägga införandet av rotationssystemet till dess antalet centralbankschefer överstiger 18.

Personlig närvaro krävs för att rösträtt ska kunna utövas. Med avvikelse från denna regel kan det i den arbetsordning som avses i artikel 12.3 fastställas att medlemmar av ECB-rådet får rösta vid telefonkonferenser. I arbetsordningen ska också föreskrivas att en medlem av ECB-rådet som är förhindrad att delta i ECB-rådets möten under en längre period får utse en ersättare som medlem av ECB-rådet.

Bestämmelserna ovan påverkar inte den rösträtt som samtliga medlemmar av ECB-rådet, både röstberättigade och icke röstberättigade medlemmar, har enligt artiklarna 10.3, 40.2 och 40.3.

Om inte annat sägs i denna stadga ska ECB-rådet besluta med enkel majoritet av de röstberättigade medlemmarna. Vid lika röstetal ska ordföranden ha utslagsröst.

ECB-rådet är beslutfört om minst två tredjedelar av de röstberättigade medlemmarna är närvarande. Om ECB-rådet inte är beslutfört får ordföranden kalla till ett extra sammanträde, där beslut kan fattas utan hänsyn till närvaroregeln.

10.3 Vid beslut som fattas enligt artiklarna 28–30, 32 och 33 ska rösterna i ECB-rådet vägas enligt de nationella centralbankernas andelar i ECB:s tecknade kapital. Direktionsledamöternas röstvikt ska vara noll. Ett beslut som kräver kvalificerad majoritet ska antas om det stöds av röster som representerar minst två tredjedelar av ECB:s tecknade kapital och minst hälften av andelsägarna. Om en centralbankschef inte kan närvara, får han utse en ersättare för att avge hans vägda röst.

10.4 Sammanträdena ska vara hemliga. ECB-rådet kan besluta om att offentliggöra resultaten av sina överläggningar.

10.5 ECB-rådet ska sammanträda minst tio gånger om året.

Artikel 11

Direktionen

11.1 Enligt artikel 283.2 första stycket i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt ska direktionen bestå av ordföranden, vice ordföranden och fyra andra ledamöter.

Ledamöterna ska utföra sina uppgifter på heltid. De får inte utöva någon annan avlönad eller oavlönad yrkesverksamhet, om inte ECB-rådet undantagsvis ger tillstånd till det.

11.2 Enligt artikel 283.2 andra stycket i nämnda fördrag ska ordföranden, vice ordföranden och de övriga direktionsledamöterna utses av Europeiska rådet bland personer vars auktoritet och yrkeserfarenhet inom den finansiella sektorn är allmänt erkända; Europeiska rådet ska besluta med kvalificerad majoritet på rekommendation av rådet, som ska ha hört Europaparlamentet och ECB-rådet.

Deras mandattid är åtta år; mandatet kan inte förnyas.

Endast medborgare i medlemsstaterna får vara direktionsledamöter.

11.3 Anställningsvillkoren för direktionsledamöterna, särskilt deras löner, pensioner och andra sociala trygghetsförmåner, ska bestämmas i avtal med ECB och fastställas av ECB-rådet på förslag av en kommitté som ska bestå av tre medlemmar utsedda av ECB-rådet och tre medlemmar utsedda av rådet. Direktionsledamöterna ska inte ha rösträtt i de frågor som avses i denna punkt.

11.4 Om en direktionsledamot inte längre uppfyller de krav som ställs för att han ska kunna utföra sina uppgifter eller om han gjort sig skyldig till allvarlig försummelse, får domstolen på begäran av ECB-rådet eller direktionen avsätta honom.

11.5 Varje direktionsledamot som är personligen närvarande ska ha rösträtt och för detta ändamål förfoga över en röst. Om inte något annat har bestämts, ska direktionen besluta med enkel majoritet av de avgivna rösterna. Vid lika röstetal ska ordföranden ha utslagsröst. Närmare bestämmelser om omröstningen ska fastställas i den arbetsordning som avses i artikel 12.3.

11.6 Direktionen ska ansvara för ECB:s löpande verksamhet.

11.7 Vid en vakans i direktionen ska en ny ledamot utses enligt artikel 11.2.

Artikel 12

De beslutande organens ansvarsområden

12.1 ECB-rådet ska anta de riktlinjer och fatta de beslut som behövs för att säkerställa att de uppgifter utförs som har anförtrotts ECBS enligt fördragen och denna stadga. ECB-rådet ska utforma unionens monetära politik, efter omständigheterna inklusive beslut om mellanliggande monetära mål, nyckelräntesatser och tillförseln av reserver inom ECBS, samt anta de riktlinjer som behövs för att genomföra besluten.

Direktionen ska genomföra den monetära politiken enligt ECB-rådets riktlinjer och beslut. Därvid ska direktionen ge de nationella centralbankerna de anvisningar som behövs. Dessutom kan vissa befogenheter genom beslut av ECB-rådet delegeras till direktionen.

I den utsträckning som det anses möjligt och ändamålsenligt och utan att det påverkar tillämpningen av bestämmelserna i denna artikel, ska ECB anlita de nationella centralbankerna för att genomföra transaktioner som ingår i uppgifterna för ECBS.

12.2 Direktionen ska ansvara för förberedelserna av ECB-rådets sammanträden.

12.3 ECB-rådet ska anta en arbetsordning som fastställer den interna organisationen för ECB och dess beslutande organ.

12.4 ECB-rådet ska utöva de rådgivande funktioner som avses i artikel 4.

12.5 ECB-rådet ska fatta de beslut som avses i artikel 6.

Artikel 13

Ordföranden

13.1 Ordföranden eller i hans frånvaro vice ordföranden ska leda sammanträdena i ECB-rådet och direktionen.

13.2 Utan att det påverkar tillämpningen av artikel 38 ska ordföranden eller den person som han utser företräda ECB utåt.

Artikel 14

De nationella centralbankerna

14.1 Enligt artikel 131 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt ska varje medlemsstat säkerställa att dess nationella lagstiftning, inbegripet stadgan för dess nationella centralbank, är förenlig med fördragen och denna stadga.

14.2 I stadgarna för de nationella centralbankerna ska särskilt föreskrivas att ämbetstiden för chefen för en nationell centralbank ska vara minst fem år.

En centralbankschef får avsättas endast om han inte längre uppfyller de krav som ställs för att han ska kunna utföra sina uppgifter eller om han gjort sig skyldig till allvarlig försummelse. Ett beslut om avsättning får överklagas vid domstolen av den berörda centralbankschefen eller ECB-rådet på den grunden att fördragen eller någon rättsregel om dess tillämpning har överträtts. En sådan talan ska väckas inom två månader från det att beslutet offentliggjordes eller delgavs den som vill väcka talan eller, i annat fall, från den dag då den senare fick kännedom om beslutet.

14.3 De nationella centralbankerna är en integrerad del av ECBS och ska handla i överensstämmelse med ECB:s riktlinjer och instruktioner. ECB-rådet ska vidta de åtgärder som behövs för att säkerställa att ECB:s riktlinjer och instruktioner följs och ska kräva att all nödvändig information ställs till ECB-rådets förfogande.

14.4 De nationella centralbankerna kan utföra andra uppgifter än de som anges i denna stadga, såvida inte ECB-rådet med en majoritet av två tredjedelar av de avgivna rösterna finner att dessa uppgifter strider mot ECB:s mål och funktioner. Sådana uppgifter ska utföras på de nationella centralbankernas eget ansvar och egen risk och ska inte betraktas som en del av ECBS funktioner.

Artikel 15

Rapporteringsskyldighet

15.1 ECB ska minst varje kvartal upprätta och offentliggöra rapporter om ECBS verksamhet.

15.2 En konsoliderad rapport över ECBS finansiella ställning ska offentliggöras varje vecka.

15.3 Enligt artikel 284.3 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt ska ECB till Europaparlamentet, rådet och kommissionen samt till Europeiska rådet överlämna en årsrapport om verksamheten inom ECBS och om den monetära politiken under det föregående och det innevarande året.

15.4 De rapporter som avses i denna artikel ska kostnadsfritt ställas till förfogande för intresserade.

Artikel 16

Sedlar

Enligt artikel 128.1 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt ska ECB-rådet ha ensamrätt att tillåta utgivning av eurosedlar inom unionen. ECB och de nationella centralbankerna får ge ut sedlar. Endast sedlar som ges ut av ECB och de nationella centralbankerna ska vara lagliga betalningsmedel inom unionen.

ECBS ska såvitt möjligt ta hänsyn till gällande praxis när det gäller utgivning och utformning av sedlar.

KAPITEL IV

ECBS MONETÄRA UPPGIFTER OCH TRANSAKTIONER

Artikel 17

Konton i ECBS och de nationella centralbankerna

För att genomföra sina transaktioner får ECB och de nationella centralbankerna öppna konton för kreditinstitut, offentliga organ och andra marknadsaktörer och som säkerhet ta emot tillgångar, inklusive kontobaserade värdepapper.

Artikel 18

Marknads- och kredittransaktioner

18.1 För att förverkliga målen för ECBS och utföra dess uppgifter får ECB och de nationella centralbankerna

— verka för de finansiella marknaderna genom att köpa och sälja fordringar och lätt omsättningsbara värdepapper med leverans (omgående eller på termin) eller enligt återköpsavtal och genom att ge och ta upp lån i sådan fordringar och värdepapper, såväl i euro som i andra valutor, samt genom transaktioner med ädelmetaller,

— utföra lånetransaktioner med kreditinstitut och andra marknadsaktörer, varvid lån ska lämnas mot tillfredsställande säkerheter.

18.2 ECB ska fastställa allmänna principer för marknads- och kredittransaktioner som utförs av ECB själv eller av de nationella centralbankerna samt för hur de villkor ska tillkännages enligt vilka de är beredda att ingå i sådana transaktioner.

Artikel 19

Minimireserver

19.1 Om inte annat följer av artikel 2 kan ECB, för att uppfylla målen för den monetära politiken, kräva att kreditinstitut som är etablerade i medlemsstaterna ska hålla minimireserver på konton hos ECB och de nationella centralbankerna. ECB-rådet får fastställa regler för att beräkna och fastställa de minimireserver som krävs. Om kraven åsidosätts, ska ECB ha rätt att ta ut straffränta och att förelägga andra sanktioner med jämförlig verkan.

19.2 För tillämpningen av denna artikel ska rådet enligt förfarandet i artikel 41 fastställa basen för minimireserverna och den högsta tillåtna kvoten mellan dessa reserver och basen för dem samt lämpliga sanktioner vid ett åsidosättande.

Artikel 20

Andra instrument för monetär styrning

ECB-rådet får med en majoritet av två tredjedelar av de avgivna rösterna besluta om tillämpning av sådana andra operativa metoder för monetär styrning som ECB-rådet med beaktande av artikel 2 anser ändamålsenliga.

Rådet ska enligt förfarandet i artikel 41 fastställa tillämpningsområdet för sådana metoder, om de innebär förpliktelser för tredje man.

Artikel 21

Transaktioner med offentliga organisationer

21.1 Enligt artikel 123 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt är det förbjudet för ECB och de nationella centralbankerna att ge unionens institutioner, organ eller byråer, centrala, regionala, lokala eller andra myndigheter, andra offentligrättsliga organ eller offentliga företag i medlemsstaterna rätt att övertrassera sina konton eller att ge dem andra former av krediter; detsamma gäller ECB:s och de nationella centralbankernas förvärv av skuldförbindelser direkt från dem.

21.2 ECB och de nationella centralbankerna får fungera som fiskala ombud för de enheter som avses i artikel 21.1.

21.3 Bestämmelserna i denna artikel ska inte gälla offentligt ägda kreditinstitut; dessa ska behandlas av de nationella centralbankerna och ECB på samma sätt som privata kreditinstitut vad gäller tillförseln av centralbanksreserver.

Artikel 22

Clearing- och betalningssystem

ECB och de nationella centralbankerna får ställa anordningar till förfogande och ECB får utfärda förordningar för att säkerställa effektiva och sunda clearing- och betalningssystem inom unionen och i förbindelser med tredje land.

Artikel 23

Externa transaktioner

ECB och de nationella centralbankerna får

— upprätta förbindelser med centralbanker och finansinstitut i andra länder och vid behov med internationella organisationer,

— köpa och sälja, för omgående leverans eller på termin, alla slags valutatillgångar och ädelmetaller; begreppet ”valutatillgång” ska omfatta värdepapper och alla andra tillgångar oberoende av form, som är utställda i något lands valuta eller i beräkningsenheter,

— inneha och förvalta de tillgångar som avses i denna artikel,

— utföra alla slags banktransaktioner med tredje land och internationella organisationer, inklusive upplåning och utlåning.

Artikel 24

Andra transaktioner

Utöver de transaktioner som följer av deras uppgifter får ECB och de nationella centralbankerna utföra transaktioner för egna administrativa ändamål eller för sin personal.

KAPITEL V

TILLSYN

Artikel 25

Tillsyn

25.1 ECB kan ge råd till och konsulteras av rådet, kommissionen och medlemsstaternas behöriga myndigheter om räckvidden och genomförandet av sådan unionslagstiftning som avser tillsynen över kreditinstitut och det finansiella systemets stabilitet.

25.2 I enlighet med sådana förordningar som antas av rådet enligt artikel 127.6 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt får ECB utföra särskilda uppgifter i samband med tillsynen över kreditinstitut och andra finansinstitut med undantag av försäkringsföretag.

KAPITEL VI

FINANSIELLA BESTÄMMELSER FÖR ECBS

Artikel 26

Räkenskaper

26.1 ECB:s och de nationella centralbankernas räkenskapsår ska börja den 1 januari och sluta den 31 december.

26.2 ECB:s årsbokslut ska upprättas av direktionen i enlighet med de principer som fastställs av ECB-rådet. Bokslutet ska godkännas av ECB-rådet och därefter offentliggöras.

26.3 För analytiska och operativa ändamål ska direktionen upprätta en konsoliderad balansräkning för ECBS, som ska omfatta sådana tillgångar och skulder hos de nationella centralbankerna som hänför sig till ECBS.

26.4 För tillämpningen av denna artikel ska ECB-rådet fastställa de regler som behövs för att standardisera bokföring och rapportering av de nationella centralbankernas transaktioner.

Artikel 27

Revision

27.1 ECB:s och de nationella centralbankernas räkenskaper ska granskas av oavhängiga externa revisorer som ECB-rådet har rekommenderat och rådet godkänt. Revisorerna ska ha befogenhet att granska alla räkenskapshandlingar och konton hos ECB och de nationella centralbankerna samt att få alla uppgifter om deras transaktioner.

27.2 Artikel 287 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt ska endast tillämpas vid granskning av effektiviteten i ECB:s förvaltning.

Artikel 28

ECB:s kapital

28.1 ECB:s kapital ska vara 5 miljarder EUR. Kapitalet kan ökas genom beslut av ECB-rådet med kvalificerad majoritet enligt artikel 10.3, inom de gränser och på de villkor som fastställs av rådet enligt förfarandet i artikel 41.

28.2 De nationella centralbankerna ska vara de enda tecknarna och innehavarna av kapital i ECB. Teckningen av kapital ska ske enligt den fördelningsnyckel som fastställs enligt artikel 29.

28.3 ECB-rådet ska med kvalificerad majoritet enligt artikel 10.3 bestämma i vilken omfattning och form som kapitalet ska betalas in.

28.4 Om inte annat följer av artikel 28.5 får centralbankernas andelar i ECB:s tecknade kapital inte överlåtas, pantsättas eller utmätas.

28.5 Om den fördelningsnyckel som avses i artikel 29 ändras, ska de nationella centralbankerna överlåta kapitalandelar till varandra i den omfattning som behövs för att säkerställa att fördelningen av kapitalandelar motsvarar den ändrade nyckeln. ECB-rådet ska fastställa villkoren för sådana överlåtelser.

Artikel 29

Fördelningsnyckel för teckningen av kapital

29.1 Fördelningsnyckeln för teckning av ECB:s kapital, som fastställdes för första gången 1998 när ECBS upprättades, ska bestämmas genom att varje nationell centralbank tilldelas en vikt i denna nyckel som motsvarar summan av

— 50 % av den berörda medlemsstatens andel av unionens befolkning näst sista året före upprättandet av ECBS,

— 50 % av den berörda medlemsstatens andel av unionens bruttonationalprodukt till marknadspris under de senaste fem åren före näst sista året före upprättandet av ECBS.

Procentsatserna ska avrundas nedåt eller uppåt till närmaste multipel av 0,0001 procentenheter.

29.2 Det statistiska underlag som ska användas för tillämpningen av denna artikel ska ställas till förfogande av kommissionen enligt de regler som rådet antar enligt förfarandet i artikel 41.

29.3 De vikter som tilldelas de nationella centralbankerna ska ändras vart femte år efter upprättandet av ECBS; därvid ska bestämmelserna i artikel 29.1 tillämpas. Den ändrade fördelningsnyckeln ska tillämpas från och med den första dagen i det närmast följande året.

29.4 ECB-rådet ska vidta alla övriga åtgärder som behövs för tillämpningen av denna artikel.

Artikel 30

Överföring av reservtillgångar till ECB

30.1 Utan att det påverkar tillämpningen av artikel 28 ska de nationella centralbankerna upp till ett belopp som motsvarar 50 miljarder EUR förse ECB med reservtillgångar, som dock inte får bestå av medlemsstaternas valutor, euro, IMF-reservpositioner eller SDR. ECB-rådet ska besluta om vilken andel som ska betalas in till ECB i samband med dess upprättande och vilka belopp som ska betalas in vid senare tidpunkter. ECB ska ha obegränsad rätt att inneha och förvalta de reservtillgångar som överförs till ECB och att använda dem för de ändamål som anges i denna stadga.

30.2 Bidraget från varje nationell centralbank ska fastställas i förhållande till bankens andel i ECB:s tecknade kapital.

30.3 ECB ska kreditera varje nationell centralbank med en fordran som motsvarar dess bidrag. ECB-rådet ska fastställa denomineringen och avkastningen för sådana fordringar.

30.4 ECB kan kräva inbetalning av valutareserver enligt artikel 30.2 utöver det i artikel 30.1 fastställa beloppet, inom de gränser och på de villkor som fastställs av rådet enligt förfarandet i artikel 41.

30.5 ECB får inneha och förvalta IMF-reservpositioner och SDR samt bestämma att sådana tillgångar ska läggas samman.

30.6 ECB-rådet ska vidta alla övriga åtgärder som behövs för tillämpningen av denna artikel.

Artikel 31

De nationella centralbankernas innehav av reservtillgångar

31.1 De nationella centralbankerna ska ha rätt att utföra transaktioner för att uppfylla sina förpliktelser mot internationella organisationer i enlighet med artikel 23.

31.2 Alla övriga transaktioner i sådana valutareserver som kvarstår i de nationella centralbankerna efter de överföringar som avses i artikel 30 samt medlemsstaternas transaktioner med rörelsemedel i utländsk valuta ska över en bestämd gräns, som ska fastställas i enlighet med artikel 31.3, godkännas av ECB för att säkerställa överensstämmelse med unionens penning- och valutapolitik.

31.3 ECB-rådet ska utfärda riktlinjer för att underlätta sådana transaktioner.

Artikel 32

Fördelning av de nationella centralbankernas monetära inkomster

32.1 Inkomsterna för de nationella centralbankerna då de fullgör monetära uppgifter för ECBS (härefter kallade ”monetära inkomster”) ska fördelas vid utgången av varje räkenskapsår i enlighet med bestämmelserna i denna artikel.

32.2 Summan av de monetära inkomsterna för varje nationell centralbank ska vara lika med centralbankens årliga inkomster av de tillgångar som den innehar som motvärden till sedlar i omlopp och till inlåning från kreditinstitut. Dessa tillgångar ska reserveras av de nationella centralbankerna i enlighet med riktlinjer som ECB-rådet ska fastställa.

32.3 Om ECB-rådet efter införandet av euron finner att det på grund av de nationella centralbankernas balansräkningsstrukturer inte är möjligt att tillämpa artikel 32.2, kan ECB-rådet med kvalificerad majoritet och med avvikelse från artikel 32.2 besluta om att de monetära inkomsterna ska beräknas enligt någon annan metod under en tid av högst 5 år.

32.4 Varje nationell centralbanks monetära inkomster ska minskas med ett belopp som motsvarar centralbankens räntebetalningar till följd av förpliktelser på grund av inlåning från kreditinstituten enligt artikel 19.

ECB-rådet kan besluta att de nationella centralbankerna ska ersättas för kostnader i samband med sedelutgivning eller i undantagsfall för särskilda förluster till följd av monetära transaktioner som företagits för ECBS. Ersättning ska lämnas i den form som ECB-rådet finner lämplig; sådana belopp får avräknas från de nationella centralbankernas monetära inkomster.

32.5 Summan av de nationella centralbankernas monetära inkomster ska fördelas på de nationella centralbankerna i förhållande till deras inbetalda andelar av ECB:s kapital, om inte annat följer av beslut som ECB-rådet fattar enligt artikel 33.2.

32.6 Avräkning och betalning av saldona från fördelningen av de monetära inkomsterna ska utföras av ECB enligt ECB-rådets riktlinjer.

32.7 ECB-rådet ska vidta alla övriga åtgärder som behövs för tillämpningen av denna artikel.

Artikel 33

Fördelning av ECB:s resultat

33.1 ECB:s nettovinst ska fördelas på följande sätt:

a) Ett belopp som ECB-rådet bestämmer och som inte får överstiga 20 % av nettovinsten ska avsättas till den allmänna reservfonden inom en gräns som motsvarar 100 % av kapitalet.

b) Återstoden ska fördelas mellan ECB:s andelsägare i förhållande till deras inbetalda andelar.

33.2 Vid förlust för ECB kan underskottet avräknas mot ECB:s allmänna reservfond och – om det behövs och efter beslut av ECB-rådet – mot de monetära inkomsterna för det ifrågavarande räkenskapsåret i förhållande till och upp till de belopp som fördelas på de nationella centralbankerna enligt artikel 32.5.

KAPITEL VII

ALLMÄNNA BESTÄMMELSER

Artikel 34

Rättsakter

34.1 I enlighet med artikel 132 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt ska ECB

— utfärda förordningar i den utsträckning som behövs för att genomföra de uppgifter som anges i artikel 3.1 första strecksatsen, artiklarna 19.1, 22 eller 25.2 samt i de fall som ska anges i de rättsakter från rådet som avses i artikel 41,

— fatta de beslut som behövs för att fullgöra de uppgifter som har anförtrotts ECBS genom fördragen och denna stadga,

— avge rekommendationer och yttranden.

34.2 ECB kan besluta om att offentliggöra sina beslut, rekommendationer och yttranden.

34.3 Inom de gränser och på de villkor som fastställs av rådet enligt förfarandet i artikel 41 ska ECB ha rätt att förelägga företag böter eller viten om de inte uppfyller sina förpliktelser enligt ECB:s förordningar och beslut.

Artikel 35

Domstolskontroll m.m.

35.1 ECB:s åtgärder eller underlåtenhet att handla ska prövas eller tolkas av Europeiska unionens domstol i de fall och på de villkor som fastställts i fördragen. ECB kan väcka talan i de fall och på de villkor som fastställts i fördragen.

35.2 Tvister mellan ECB å ena sidan och dess borgenärer, gäldenärer eller andra personer å den andra ska avgöras av de behöriga nationella domstolarna, utom när Europeiska unionens domstol är behörig.

35.3 ECB ska ansvara enligt artikel 340 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt. De nationella centralbankerna ska ansvara enligt sin nationella lagstiftning.

35.4 Europeiska unionens domstol ska vara behörig att träffa avgöranden med stöd av en skiljedomsklausul i ett offentligrättsligt eller privaträttsligt avtal som har ingåtts av ECB eller för dess räkning.

35.5 Beslut av ECB om att väcka talan vid Europeiska unionens domstol ska fattas av ECB-rådet.

35.6 Europeiska unionens domstol ska vara behörig att avgöra tvister om en nationell centralbanks fullgörande av sina förpliktelser enligt fördragen och denna stadga. Om ECB anser att en nationell centralbank har underlåtit att fullgöra en förpliktelse enligt fördragen och denna stadga, ska ECB avge ett motiverat yttrande i ärendet efter att ha gett den berörda nationella centralbanken tillfälle att framföra sina synpunkter. Om den berörda nationella centralbanken inte rättar sig efter yttrandet inom den tid som ECB bestämmer, kan ECB väcka talan vid Europeiska unionens domstol.

Artikel 36

Personal

36.1 ECB-rådet ska på förslag av direktionen fastställa anställningsvillkoren för ECB:s personal.

36.2 Europeiska unionens domstol ska vara behörig att avgöra alla tvister mellan ECB och dess anställda inom de gränser och på de villkor som följer av anställningsvillkoren.

Artikel 37 (f.d. artikel 38)

Sekretess

37.1 Ledamöterna av de beslutande organen och personalen i ECB och de nationella centralbankerna ska även sedan deras uppdrag har upphört vara förpliktade att inte lämna ut upplysningar som omfattas av tystnadsplikt.

37.2 För personer som har tillgång till uppgifter som enligt unionsföreskrifter omfattas av tystnadsplikt ska de föreskrifterna gälla.

Artikel 38 (f.d. artikel 39)

Firmatecknare

ECB blir rättsligt bunden gentemot tredje man genom ordföranden eller två direktionsledamöter eller genom underskrift av två medlemmar av ECB:s personal som ordföranden har bemyndigat att teckna ECB:s firma.

Artikel 39 (f.d. artikel 40)

Immunitet och privilegier

ECB ska, på de villkor som anges i protokollet om Europeiska unionens immunitet och privilegier, inom medlemsstaternas territorier åtnjuta den immunitet och de privilegier som krävs för att den ska kunna fullgöra sina uppgifter.

KAPITEL VIII

STADGEÄNDRINGAR OCH TILLÄGGSFÖRESKRIFTER

Artikel 40 (f.d. artikel 41)

Förenklat ändringsförfarande

40.1 Enligt artikel 129.3 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt kan Europaparlamentet och rådet i enlighet med det ordinarie lagstiftningsförfarandet ändra artiklarna 5.1, 5.2, 5.3, 17, 18, 19.1, 22, 23, 24, 26, 32.2, 32.3, 32.4, 32.6, 33.1 a och 36 i denna stadga, antingen genom beslut på rekommendation av ECB och efter att ha hört kommissionen eller på förslag av kommissionen och efter att ha hört ECB.

40.2 Artikel 10.2 kan ändras genom ett beslut av Europeiska rådet vilket antas med enhällighet, antingen på rekommendation av Europeiska centralbanken och efter det att Europaparlamentet och kommissionen har hörts eller på rekommendation av kommissionen och efter det att Europaparlamentet och Europeiska centralbanken har hörts. Dessa ändringar träder i kraft först sedan de har godkänts av medlemsstaterna i enlighet med deras respektive konstitutionella bestämmelser.

40.3 En rekommendation av ECB enligt denna artikel kräver ett enhälligt beslut av ECB-rådet.

Artikel 41 (f.d. artikel 42)

Tilläggsföreskrifter

Enligt artikel 129.4 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt ska rådet, antingen på förslag av kommissionen och efter att ha hört Europaparlamentet och ECB eller på rekommendation av ECB och efter att ha hört Europaparlamentet och kommissionen, anta de bestämmelser som avses i artiklarna 4, 5.4, 19.2, 20, 28.1, 29.2, 30.4 och 34.3 i denna stadga.

KAPITEL IX

ÖVERGÅNGSBESTÄMMELSER OCH ANDRA BESTÄMMELSER OM ECBS

Artikel 42 (f.d. artikel 43)

Allmänna bestämmelser

42.1 Ett undantag enligt artikel 139 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt ska medföra att den berörda medlemsstaten inte får några rättigheter eller skyldigheter enligt följande artiklar i denna stadga: 3, 6, 9.2, 12.1, 14.3, 16, 18, 19, 20, 22, 23, 26.2, 27, 30, 31, 32, 33, 34 och 49.

42.2 Centralbankerna i medlemsstater med undantag enligt artikel 139 i nämnda fördrag ska behålla sina befogenheter på den monetära politikens område enligt nationell lagstiftning.

42.3 Enligt artikel 139 i nämnda fördrag ska med ”medlemsstater” avses ”de medlemsstater som har euron som valuta” i följande artiklar i denna stadga: 3, 11.2 och 19.

42.4 Med ”nationella centralbanker” ska avses ”centralbanker i de medlemsstater som har euron som valuta” i följande artiklar i denna stadga: 9.2, 10.2, 10.3, 12.1, 16, 17, 18, 22, 23, 27, 30, 31, 32, 33.2 och 49.

42.5 Med ”andelsägare” ska i artiklarna 10.3 och 33.1 avses ”centralbanker i de medlemsstater som har euron som valuta”.

42.6 Med ”ECB:s tecknade kapital” ska i artiklarna 10.3 och 30.2 avses ”ECB:s kapital tecknat av centralbankerna i de medlemsstater som har euron som valuta”.

Artikel 43 (f.d. artikel 44)

Övergångsuppgifter för ECB

ECB ska överta de av Europeiska monetära institutets tidigare uppgifter som avses i artikel 141.2 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt som till följd av undantag för en eller flera medlemsstater fortfarande måste utföras efter införandet av euron.

ECB ska ge råd under förberedelserna för att upphäva de undantag som avses i artikel 140 i nämnda fördrag.

Artikel 44 (f.d. artikel 45)

ECB:s allmänna råd

44.1 Utan att det påverkar tillämpningen av artikel 129.3 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt ska det allmänna rådet inrättas som ECB:s tredje beslutande organ.

44.2 Det allmänna rådet ska bestå av ECB:s ordförande och vice ordförande samt cheferna för de nationella centralbankerna. Övriga direktionsledamöter får delta utan rösträtt i det allmänna rådets sammanträden.

44.3 Det allmänna rådets ansvarsområden anges uttömmande i artikel 46 i denna stadga.

Artikel 45 (f.d. artikel 46)

Det allmänna rådets arbetsordning

45.1 ECB:s ordförande eller, i hans frånvaro, vice ordförande ska leda sammanträdena i det allmänna rådet.

45.2 Rådets ordförande och en ledamot av kommissionen får delta utan rösträtt i det allmänna rådets sammanträden.

45.3 Ordföranden ska förbereda det allmänna rådets sammanträden.

45.4 Med avvikelse från artikel 12.3 ska det allmänna rådet anta sin egen arbetsordning.

45.5 Det allmänna rådets sekretariat ska tillhandahållas av ECB.

Artikel 46 (f.d. artikel 47)

Det allmänna rådets ansvarsområden

46.1 Det allmänna rådet ska

— utföra de uppgifter som avses i artikel 43,

— medverka till att fullgöra de rådgivande funktioner som avses i artiklarna 4 och 25.1.

46.2 Det allmänna rådet ska medverka till

— att samla in statistiska uppgifter enligt artikel 5,

— ECB:s rapporteringsverksamhet enligt artikel 15,

— att införa de regler som enligt artikel 26.4 behövs för tillämpningen av artikel 26,

— att vidta alla övriga åtgärder som enligt artikel 29.4 behövs för tillämpningen av artikel 29,

— att fastställa anställningsvillkoren för ECB:s personal enligt artikel 36.

46.3 Det allmänna rådet ska bidra till de nödvändiga förberedelserna för att enligt bestämmelserna i artikel 140.3 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt oåterkalleligen låsa växelkurserna för valutorna i medlemsstater med undantag i förhållande till euron.

46.4 Det allmänna rådet ska underrättas av ECBS ordförande om ECB-rådets beslut.

Artikel 47 (f.d. artikel 48)

Övergångsbestämmelser för ECB:s kapital

Enligt artikel 29.1 ska varje nationell centralbank tilldelas en vikt i fördelningsnyckeln för teckning av ECB:s kapital. Med avvikelse från artikel 28.3 ska centralbankerna i medlemsstater med undantag inte betala in sitt tecknade kapital, såvida inte det allmänna rådet med en majoritet av minst två tredjedelar av ECB:s tecknade kapital och minst hälften av andelsägarna beslutar att en minimiprocentsats ska betalas in som bidrag till ECB:s driftkostnader.

Artikel 48 (f.d. artikel 49)

Uppskjuten betalning av kapital, reserver och avsättningar i ECB

48.1 Centralbanken i en medlemsstat vars undantag har upphävts ska betala in sin tecknade andel av ECB:s kapital i samma omfattning som de andra centralbankerna i de medlemsstater som har euron som valuta och till ECB föra över reservtillgångar enligt artikel 30.1. Det belopp som ska föras över ska beräknas genom multiplikation av värdet av de reservtillgångar uttryckt i EUR efter omräkning till den aktuella växelkursen som redan har förts över till ECB enligt artikel 30.1, med kvoten mellan antalet andelar som har tecknats av den berörda nationella centralbanken och antalet andelar som redan har betalats in av de andra nationella centralbankerna.

48.2 Utöver den betalning som ska göras enligt artikel 48.1 ska den berörda centralbanken bidra till ECB:s reserver, till sådana avsättningar som är likvärdiga med reserver samt till de belopp som återstår att tillföra reserverna och avsättningarna enligt saldot för resultaträkningen per den 31 december året innan undantaget upphävdes. Bidragsbeloppet ska beräknas genom multiplikation av

summan av reserverna, enligt definitionen ovan och enligt ECB:s godkända balansräkning, med den faktor som anger förhållandet mellan antalet andelar som har tecknats av den berörda centralbanken och antalet andelar som redan har betalats in av de andra centralbankerna.

48.3 När ett eller flera länder blir medlemsstater och deras respektive nationella centralbanker blir en del av ECBS ska ECB:s tecknade kapital och högsta belopp för reservtillgångar som får föras över till ECB automatiskt ökas. Ökningen ska beräknas genom att respektive då gällande belopp multipliceras med kvoten, inom fördelningsnyckeln för det utvidgade kapitalet, mellan de berörda inträdande nationella centralbankernas viktning och viktningen för de nationella centralbanker som redan är medlemmar av ECBS. Varje nationell centralbanks viktning i fördelningsnyckeln ska beräknas analogt med artikel 29.1 och i enlighet med artikel 29.2. De referensperioder som ska användas för statistiska uppgifter ska vara samma som de som tillämpades vid den senaste femårsjusteringen av viktningarna enligt artikel 29.3.

Artikel 49 (f.d. artikel 52)

Växling av sedlar i medlemsstaternas valutor

Efter den oåterkalleliga låsningen av växelkurserna i enlighet med artikel 140.3 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt ska ECB-rådet vidta de åtgärder som behövs för att säkerställa att sedlar utställda i valutor med oåterkalleligen låsta växelkurser växlas av de nationella centralbankerna till parivärdet.

Artikel 50 (f.d. artikel 53)

Övergångsbestämmelsernas tillämplighet

Artiklarna 42–47 ska tillämpas så länge det finns medlemsstater med undantag.

PROTOKOLL (nr 5)

OM EUROPEISKA INVESTERINGSBANKENS STADGA

DE HÖGA FÖRDRAGSSLUTANDE PARTERNA,

SOM ÖNSKAR fastställa den stadga för Europeiska investeringsbanken, som avses i artikel 308 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt,

HAR ENATS OM följande bestämmelser, som ska fogas till fördraget om Europeiska unionen och fördraget om Europeiska unionens funktionssätt.

Artikel 1

Den enligt artikel 308 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt upprättade Europeiska investeringsbanken, härefter kallad ”banken”, är härmed bildad; den ska fullgöra sina uppgifter och utöva sin verksamhet i överensstämmelse med bestämmelserna i fördragen och denna stadga.

Artikel 2

Banken ska ha den uppgift som anges i artikel 309 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt.

Artikel 3

I enlighet med artikel 308 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt ska medlemsstaterna vara medlemmar i banken.

Artikel 4

1. Banken ska ha ett kapital på 232 392 989 000 EUR, som ska tecknas av medlemsstaterna med följande belopp:

Tyskland	37 578 019 000
Frankrike	37 578 019 000
Italien	37 578 019 000
Förenade kungariket	37 578 019 000
Spanien	22 546 811 500
Belgien	10 416 365 500
Nederländerna	10 416 365 500
Sverige	6 910 226 000
Danmark	5 274 105 000
Österrike	5 170 732 500
Polen	4 810 160 500
Finland	2 970 783 000

Grekland	2 825 416 500
Portugal	1 820 820 000
Tjeckien	1 774 990 500
Ungern	1 679 222 000
Irland	1 318 525 000
Rumänien	1 217 626 000
Slovakien	604 206 500
Slovenien	560 951 500
Bulgarien	410 217 500
Litauen	351 981 000
Luxemburg	263 707 000
Cypern	258 583 500
Lettland	214 805 000
Estland	165 882 000
Malta	98 429 500

Medlemsstaterna ska vara ansvariga endast intill det belopp av deras andelar av det tecknade kapitalet som inte inbetalats.

2. När en ny medlem upptas ska detta medföra en ökning av det tecknade kapitalet som motsvarar det tilläggskapital den nya medlemmen ska bidra med.

3. Bankens råd får enhälligt besluta om ökning av det tecknade kapitalet.

4. En medlems andel av det tecknade kapitalet får varken överlåtas, pantsättas eller utmätas.

Artikel 5

1. Det tecknade kapitalet ska inbetalas av medlemsstaterna med 5 procent i genomsnitt av de belopp som fastställts i artikel 4.1.

2. Om det tecknade kapitalet ska ökas, ska bankens råd enhälligt fastställa den procentsats som ska inbetalas och formerna för inbetalningen. Kontantinbetalningar får endast göras i euro.

3. Styrelsen kan begära att den återstående delen av det tecknade kapitalet betalas in, i den mån detta behövs för att uppfylla bankens förpliktelser.

Varje medlemsstat ska betala i proportion till sin andel av det tecknade kapitalet.

Artikel 6

(f.d. artikel 8)

Banken ska förvaltas och ledas av ett bankens råd, en styrelse och en direktion.

Artikel 7

(f.d. artikel 9)

1. Bankens råd ska vara sammansatt av ministrar utsedda av medlemsstaterna.

2. Bankens råd ska fastställa allmänna riktlinjer för bankens kreditpolitik i enlighet med unionens mål.

Bankens råd ska se till att dessa riktlinjer följs.

3. Bankens råd ska vidare

a) besluta om ökning av det tecknade kapitalet enligt artikel 4.3 och artikel 5.2,

b) i enlighet med artikel 9.1 fastställa de principer som ska gälla för finansieringsverksamheten inom ramen för bankens uppgift,

c) utöva de befogenheter som anges i artiklarna 9 och 11 när ledamöter av styrelsen och direktionen ska utses eller avsättas samt de befogenheter som anges i artikel 13.1 andra stycket,

d) bevilja finansiering för investeringsverksamhet som helt eller delvis ska genomföras utanför medlemsstaternas territorier i enlighet med artikel 16.1,

e) godkänna styrelsens årsrapport,

f) godkänna den årliga balansräkningen och resultaträkningen,

g) utöva de övriga befogenheter och fullgöra de uppgifter som det tilldelas genom denna stadga,

h) godkänna bankens arbetsordning.

4. Inom ramen för fördraget och denna stadga ska bankens råd vara behörigt att enhälligt fatta beslut om att bankens verksamhet ska inställas och om dess eventuella likvidation.

Artikel 8

(f.d. artikel 10)

Om inte annat föreskrivs i denna stadga ska bankens råds beslut fattas med en majoritet av ledamöterna. Denna majoritet ska företräda minst 50 % av det tecknade kapitalet.

För kvalificerad majoritet ska det krävas 18 röster och 68 % av det tecknade kapitalet.

Att personligen närvarande eller företrädda ledamöter avstår från att rösta ska inte hindra att beslut som kräver enhällighet antas.

Artikel 9

(f.d. artikel 11)

1. Styrelsen ska besluta om att bevilja finansiering, särskilt i form av lån och garantier, samt om att ta upp lån; den ska fastställa räntesatserna för beviljade lån samt provisioner och andra avgifter. Den kan på grundval av ett beslut som fattas med kvalificerad majoritet delegera vissa av sina befogenheter till direktionen. Den ska fastställa villkoren och formerna för denna delegering samt övervaka dess genomförande.

Styrelsen ska se till att banken förvaltas enligt sunda principer; den ska se till att banken leds i överensstämmelse med bestämmelserna i fördragen, denna stadga samt de allmänna riktlinjer som fastställts av bankens råd. Styrelsen ska vara skyldig att vid räkenskapsårets utgång förelägga bankens råd en rapport och efter godkännande offentliggöra denna.

2. Styrelsen ska bestå av 28 ledamöter och 18 suppleanter.

Ledamöterna ska utses av bankens råd för en tid av fem år, med en ledamot nominerad av varje medlemsstat och en nominerad av kommissionen.

Suppleanterna ska utses av bankens råd för en tid av fem år enligt följande:

— Två suppleanter ska nomineras av Tyskland.

— Två suppleanter ska nomineras av Frankrike.

— Två suppleanter ska nomineras av Italien.

— Två suppleanter ska nomineras av Förenade konungariket Storbritannien och Nordirland.

— En suppleant ska nomineras i samförstånd mellan Spanien och Portugal.

— En suppleant ska nomineras i samförstånd mellan Belgien, Luxemburg och Nederländerna.

— Två suppleanter ska nomineras i samförstånd mellan Danmark, Grekland, Irland och Rumänien.

— Två suppleanter ska nomineras i samförstånd mellan Estland, Lettland, Litauen, Österrike, Finland och Sverige.

— Tre suppleanter ska nomineras i samförstånd mellan Bulgarien, Tjeckien, Cypern, Ungern, Malta, Polen, Slovenien och Slovakien.

— En suppleant ska nomineras av kommissionen.

Styrelsen ska adjungera sex experter utan rösträtt: tre som ledamöter och tre som suppleanter.

Ledamöternas och suppleanternas mandat kan förnyas.

Reglerna för deltagande i styrelsens sammanträden samt de bestämmelser som ska gälla för suppleanter och adjungerade experter ska anges i arbetsordningen.

Ordföranden eller vid förfall för denne en av de vice ordförandena i direktionen ska leda styrelsens sammanträden, dock utan att delta i omröstningar.

Till ledamöter av styrelsen ska utses personer vilkas oavhängighet och duglighet inte kan ifrågasättas; de ska vara ansvariga endast gentemot banken.

3. En ledamot ska kunna avsättas av bankens råd endast om han inte längre uppfyller de villkor som krävs för att han ska kunna utföra sina uppgifter; bankens råd ska med kvalificerad majoritet besluta om detta.

Om årsrapporten inte godkänns, ska styrelsen avgå.

4. I händelse av vakans till följd av dödsfall eller frivillig avgång, avsättning eller samfälld avgång, ska platsen besättas enligt punkt 2. För en ledamots återstående mandattid ska en ersättare utses utom vid allmän nytillsättning.

5. Bankens råd ska fastställa ersättning åt styrelsens ledamöter. Det ska fastställa vilken verksamhet som är oförenlig med en ledamots eller en suppleants uppgifter.

Artikel 10

(f.d. artikel 12)

1. Varje ledamot ska ha en röst i styrelsen. Han får delegera sin rösträtt i samtliga fall enligt de närmare föreskrifter som ska fastställas i bankens arbetsordning.

2. Om inte annat bestäms i denna stadga ska styrelsen fatta beslut med minst en tredjedel av de röstberättigade ledamöterna, vilka ska representera minst femtio procent av det tecknade kapitalet. För kvalificerad majoritet ska det krävas arton röster och sextioåtta procent av det tecknade kapitalet. I bankens arbetsordning ska det fastställas hur många ledamöter som ska vara närvarande för att styrelsen ska vara beslutför.

Artikel 11

(f.d. artikel 13)

1. Direktionen ska bestå av en ordförande och åtta vice ordförande, vilka på förslag av styrelsen ska utses av bankens råd för en tid av sex år. Deras mandat kan förnyas.

Bankens råd kan enhälligt ändra antalet ledamöter av direktionen.

2. På förslag av styrelsen som ska besluta med kvalificerad majoritet får bankens råd, likaså genom beslut med kvalificerad majoritet, avsätta ledamöter av direktionen.

3. Direktionen ska, under ordförandens ledning och under styrelsens kontroll, ansvara för bankens löpande verksamhet.

Den ska förbereda styrelsens beslut, särskilt i fråga om upptagande av lån och beviljande av finansiering, särskilt i form av lån och garantier; den ska se till att dessa beslut verkställs.

4. Direktionen ska genom majoritetsbeslut yttra sig över förslag till upptagande av lån och beviljande av finansiering, särskilt i form av lån och garantier.

5. Bankens råd ska fastställa ersättning åt direktionens ledamöter och ska fastställa vilken verksamhet som är oförenlig med deras uppgifter.

6. Ordföranden eller vid förhinder för honom en av de vice ordförandena ska företräda banken i rättsliga och andra frågor.

7. Bankens personal ska lyda under ordföranden. De ska anställas och avskedas av honom. Vid valet av personal ska hänsyn tas inte endast till personlig lämplighet och yrkesmeriter, utan också till skälig representation av medlemsstaternas medborgare. Arbetsordningen ska ange vilket organ som ska ha befogenhet att anta de bestämmelser som ska gälla för personalen.

8. Direktionen och bankens personal ska ansvara endast gentemot banken och utöva sina uppdrag i full oavhängighet.

Artikel 12

(f.d. artikel 14)

1. En kommitté bestående av sex medlemmar, som utsetts av bankens råd på grund av deras duglighet, ska kontrollera att bankens verksamhet följer bästa bankpraxis samt ansvara för bankens revision.

2. Den kommitté som avses i punkt 1 ska varje år undersöka om bankens verksamhet bedrivits enligt gällande regler och om räkenskaperna förts i föreskriven ordning. Den ska därför kontrollera att bankens verksamhet har bedrivits med respekt för de formkrav och förfaranden som föreskrivs i denna stadga och i arbetsordningen.

3. Den kommitté som avses i punkt 1 ska intyga att redovisningarna och all finansiell information i de årsräkenskaper som upprättas av styrelsen ger en rättvisande bild av bankens finansiella situation, vad gäller både tillgångar och skulder, samt av resultatet av dess verksamhet och kassaflödet för räkenskapsåret i fråga.

4. Arbetsordningen ska ange vilka kvalifikationer ledamöterna i den kommitté som avses i punkt 1 ska ha samt fastställa villkor och former för kommitténs verksamhet.

Artikel 13

(f.d. artikel 15)

Banken ska stå i förbindelse med varje medlemsstat genom den myndighet som utsetts av medlemsstaten. När banken ska genomföra finansiella transaktioner, ska den anlita den nationella centralbanken i den berörda medlemsstaten eller andra finansinstitut som godkänts av medlemsstaten.

Artikel 14

(f.d. artikel 16)

1. Banken ska samarbeta med alla internationella organisationer med liknande verksamhetsområden.

2. Banken ska sträva efter att upprätta lämpliga förbindelser för samarbete med bank- och finansinstitut i de länder där den bedriver sin verksamhet.

Artikel 15

(f.d. artikel 17)

På begäran av en medlemsstat eller kommissionen eller på eget initiativ ska bankens råd på samma villkor som gällde för utfärdandet av riktlinjerna tolka eller komplettera de riktlinjer som rådet fastställt enligt artikel 7 i denna stadga.

Artikel 16

(f.d. artikel 18)

1. Inom ramen för de uppgifter som fastställts i artikel 309 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt ska banken bevilja finansiering, särskilt i form av lån och garantier, till sina medlemmar eller till privata eller offentliga företag för investeringar som ska genomföras inom medlemsstaternas territorier, i den mån medel från andra källor inte är tillgängliga på skäliga villkor.

Banken får dock genom beslut med kvalificerad majoritet av bankens råd på förslag av styrelsen, bevilja finansiering av investeringar, som helt eller delvis ska genomföras utanför medlemsstaternas territorier.

2. Lån ska, så långt det är möjligt, beviljas endast under förutsättning att även andra finansieringskällor utnyttjas.

3. När ett lån beviljas ett företag eller en organisation som inte är en medlemsstat, ska banken bevilja lånet under förutsättning av antingen en garanti från den medlemsstat inom vars territorium investeringen ska genomföras eller andra tillräckliga garantier eller gäldenärens ekonomiska soliditet.

Om det krävs för genomförandet av den verksamhet som anges i artikel 309 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, ska styrelsen dessutom, i enlighet med de principer som bankens råd har fastställt i enlighet med artikel 7.3 b, med kvalificerad majoritet fastställa villkoren och formerna för all finansiering som har en särskild riskprofil och som av detta skäl anses utgöra en särskild verksamhet.

4. Banken får garantera lån som upptas av offentliga eller privata företag eller andra organisationer för att genomföra sådana projekt som avses i artikel 309 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt.

5. Den totala utestående summan av lån och garantier som beviljats av banken ska inte överstiga 250 % av det tecknade kapitalet, reserverna, de provisioner som inte använts samt överskottet i resultaträkningen. Det sammanlagda beloppet för de berörda posterna ska beräknas efter avdrag med ett belopp motsvarande det tecknade kapitalet, oavsett om det har inbetalats eller inte, med avseende på varje deltagande från bankens sida.

Det belopp som utbetalas för bankens deltagande får sammanlagt aldrig överstiga den inbetalda delen av kapitalet, reserverna, de provisioner som inte använts samt överskottet i resultaträkningen.

I undantagsfall ska bankens särskilda verksamheter, så som de fastställts av bankens råd och styrelse i enlighet med punkt 3, tilldelas särskilda anslag ur reserverna.

Denna punkt ska även tillämpas på bankens sammanställda redovisning.

6. Banken ska säkra sig mot kursrisker genom att förse låne- och garantiavtal med sådana klausuler som den finner lämpliga.

Artikel 17

(f.d. artikel 19)

1. Räntesatserna för bankens lån samt provisionerna och övriga avgifter ska anpassas till gällande villkor på kapitalmarknaden och ska beräknas så att intäkterna härav gör det möjligt för banken att uppfylla sina förpliktelser, täcka sina kostnader och risker och bilda en reservfond enligt artikel 22.

2. Banken ska inte bevilja någon sänkning av räntesatserna. Om en sänkning av räntesatsen synes påkallad med hänsyn till investeringens särskilda art, får den berörda medlemsstaten eller tredje part bevilja räntegottgörelse i den utsträckning som detta är förenligt med reglerna i artikel 107 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt.

Artikel 18

(f.d. artikel 20)

Banken ska i sin finansieringsverksamhet beakta följande principer:

1. Den ska säkerställa att dess medel utnyttjas på mest effektiva sätt i unionens intresse.

Den får endast bevilja lån eller ställa garantier för upptagande av lån

a) när betalningar av ränta och amortering i fråga om investeringar som har genomförts av företag inom produktionssektorn säkerställs genom verksamhetens avkastning eller, i fråga om andra investeringar, genom en förbindelse tecknad av den stat i vilken investeringen görs eller på annat sätt, och

b) när investeringens genomförande bidrar till en höjning av den allmänna ekonomiska produktiviteten och främjar förverkligandet av den inre marknaden.

2. Den ska inte förvärva intressen i företag eller ta på sig ansvar för dessas ledning, om inte skyddet av bankens rättigheter så kräver för att säkerställa återbetalning av dess fordran.

Om det krävs för genomförandet av den verksamhet som anges i artikel 309 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, ska styrelsen emellertid, i enlighet med de principer som bankens råd har fastställt i enlighet med artikel 7.3 b, med kvalificerad majoritet fastställa villkoren och formerna för ett förvärv av aktier i ett kommersiellt företag, i allmänhet som ett komplement till ett lån eller en garanti, om detta är nödvändigt för att finansiera en investering eller ett program.

3. Den får överlåta sina fordringar på kapitalmarknaden och får för detta ändamål kräva att dess låntagare utfärdar obligationer eller andra värdepapper.

4. Varken banken eller medlemsstaterna får ställa villkor om att de belopp som lånats ut av banken ska användas inom en viss medlemsstat.

5. Den får bevilja lån på villkor att internationella anbud infordras.

6. Den ska inte finansiera investering, vare sig helt eller delvis, om den medlemsstat på vars territorium investeringen ska genomföras motsätter sig detta.

7. Som ett komplement till sin låneverksamhet får banken tillhandahålla tekniska tjänster enligt de villkor och närmare bestämmelser som bankens råd fastställer med kvalificerad majoritet och med iakttagande av denna stadga.

Artikel 19

(f.d. artikel 21)

1. Varje företag eller offentligt eller privat organ får vända sig direkt till banken med ansökningar om finansiering. Ansökningar kan även lämnas antingen genom kommissionen eller genom den medlemsstat på vars territorium investeringen ska genomföras.

2. När ansökningar ges in genom kommissionen, ska de föreläggas den medlemsstat på vars territorium investeringen ska genomföras för yttrande. När de ges in genom en stat, ska de föreläggas kommissionen för yttrande. Ansökningar som kommer direkt från företag ska föreläggas den berörda medlemsstaten och kommissionen.

Den berörda medlemsstaten och kommissionen ska yttra sig inom två månader. Om svar inte har kommit in inom denna tid, får banken utgå från att investeringen i fråga inte möter några invändningar.

3. Styrelsen ska besluta om finansieringsverksamhet som förelagts den av direktionen.

4. Direktionen ska undersöka om finansieringsverksamhet som förelagts den står i överensstämmelse med bestämmelserna i denna stadga, särskilt de i artiklarna 16 och 18. Om direktionen tillstyrker finansieringen, ska den förelägga styrelsen motsvarande förslag; direktionen får göra sin tillstyrkan beroende av sådana villkor som den anser vara väsentliga. Om direktionen avstyrker att finansieringen beviljas, ska den förelägga styrelsen de relevanta handlingarna tillsammans med sitt yttrande.

5. Om direktionen avstyrkt, får styrelsen endast bevilja ifrågavarande finansiering genom enhälligt beslut.

6. Om kommissionen avstyrkt, får styrelsen endast bevilja ifrågavarande finansiering genom enhälligt beslut, varvid den ledamot som utsetts efter nominering av kommissionen ska avstå från att delta i omröstningen.

7. Om både direktionen och kommissionen avstyrkt, får styrelsen inte bevilja ifrågavarande finansiering.

8. Om en omstrukturering av en finansieringsverksamhet som avser godkända investeringar är berättigad för att skydda bankens rättigheter och intressen, ska direktionen omedelbart vidta de nödåtgärder som den anser nödvändiga, under förutsättning att den omedelbart redogör för dessa inför styrelsen.

Artikel 20

(f.d. artikel 22)

1. Banken ska på kapitalmarknaderna låna upp de medel som den behöver för att kunna fullgöra sina uppgifter.

2. Banken får ta upp lån på medlemsstaternas kapitalmarknad inom ramen för den lagstiftning som gäller för dessa marknader.

De behöriga myndigheterna i en medlemsstat med undantag enligt artikel 139.1 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt får motsätta sig detta endast om allvarliga störningar kan befaras på denna stats kapitalmarknad.

Artikel 21

(f.d. artikel 23)

1. På följande sätt får banken använda disponibla medel som den inte omedelbart behöver för att uppfylla sina förpliktelser:

a) Den får företa placeringar på penningmarknaderna.

b) Om inte annat följer av bestämmelserna i artikel 18.2, får den köpa eller sälja värdepapper.

c) Den får företa varje annan finansiell transaktion inom ramen för sina uppgifter.

2. Utan att det påverkar tillämpningen av bestämmelserna i artikel 23 ska banken vid förvaltningen av sina placeringar inte företa valutaarbitrage, som inte direkt behövs för att genomföra dess utlåning eller fullgöra förbindelser som den ingått i samband med att lån tagits upp eller garantier beviljats.

3. Banken ska i frågor som avses i denna artikel handla i samförstånd med behöriga myndigheter eller den nationella centralbanken i den berörda medlemsstaten.

Artikel 22

(f.d. artikel 24)

1. En reservfond som uppgår till 10 procent av det tecknade kapitalet ska gradvis bildas. Om bankens åtaganden motiverar det, får styrelsen besluta om att bilda ytterligare reserver. Så länge reservfonden inte färdigbildats, ska den tillföras

a) ränteintäkter från lån som banken beviljat av de belopp som medlemsstaterna ska inbetala enligt artikel 5,

b) ränteintäkter från lån som banken beviljat av de belopp som utgör återbetalning av de lån som avses under a,

i den utsträckning dessa ränteintäkter inte är nödvändiga för att uppfylla bankens förpliktelser och för att täcka dess kostnader.

2. Reservfondens medel ska placeras så, att de när som helst är tillgängliga för fondens ändamål.

Artikel 23

(f.d. artikel 25)

1. Banken ska alltid ha rätt att föra över tillgångar som den innehar till en av valutorna i de medlemsstater som inte har euron som valuta för att genomföra finansiella transaktioner i överensstämmelse med dess uppgifter enligt artikel 309 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt och med beaktande av bestämmelserna i artikel 21 i denna stadga. Banken ska så långt som möjligt undvika att företa sådana överföringar, om den har kontanter eller likvida medel i den valuta som den behöver.

2. Banken får inte konvertera tillgångar som den innehar i valutan i en av de medlemsstater som inte har euron som valuta till ett tredje lands valuta utan medlemsstatens samtycke.

3. Banken får fritt förfoga över den del av sitt kapital som inbetalats och över valutor som upplånats på marknader utanför gemenskapen.

4. Medlemsstaterna förbinder sig att ställa de valutor till bankens gäldenärers förfogande som behövs för betalning av kapital och ränta på sådana lån, som banken beviljat eller garanterat för investeringar som ska genomföras på medlemsstaternas territorier.

Artikel 24

(f.d. artikel 26)

Om en medlemsstat inte uppfyller de förpliktelser som följer av medlemskap enligt denna stadga, särskilt förpliktelsen att inbetala sin andel av det tecknade kapitalet eller sina ränteinbetalningar och amorteringar, får bankens råd med kvalificerad majoritet besluta att beviljandet av lån eller garantier till denna medlemsstat eller dess medborgare ska inställas.

Ett sådant beslut befriar varken staten eller dess medborgare från deras förpliktelser gentemot banken.

Artikel 25

(f.d. artikel 27)

1. Om bankens råd beslutar att inställa bankens verksamhet ska all verksamhet utan dröjsmål upphöra, med undantag för sådana åtgärder som är nödvändiga för att säkerställa att bankens tillgångar används, skyddas och bevaras i behörig ordning samt att dess åtaganden infrias.

2. I händelse av likvidation ska bankens råd utse likvidatorer och ge dem instruktioner för att genomföra likvidationen. Det ska sörja för att personalens rättigheter skyddas.

Artikel 26

(f.d. artikel 28)

1. Banken ska i varje medlemsstat ha den mest vittgående rättskapacitet som tillerkänns juridiska personer enligt den nationella lagstiftningen; den ska särskilt kunna förvärva och avyttra fast och lös egendom samt föra talan inför domstolar och andra myndigheter.

2. Bankens tillgångar ska undantas från varje slag av rekvisition eller expropriation.

Artikel 27

(f.d. artikel 29)

Utom då Europeiska unionens domstol är behörig, ska tvister mellan å ena sidan banken och å andra sidan dess långivare, låntagare eller tredje man avgöras av de behöriga nationella domstolarna. Banken får i avtal föreskriva ett skiljedomsförfarande.

Banken ska ha domicil i var och en av medlemsstaterna. Den får emellertid i avtal fastställa ett särskilt domicil.

Bankens tillgångar får endast genom ett avgörande av domstol tas i beslag eller göras till föremål för exekution.

Artikel 28

(f.d. artikel 30)

1. Bankens råd kan med enhällighet besluta att upprätta filialer eller andra enheter vilka ska vara juridiska personer och ha ekonomisk självbestämmanderätt.

2. Bankens råd ska med enhällighet anta stadgar för de filialer och enheter som avses i punkt 1. I stadgarna ska särskilt fastställas filialernas och enheternas mål, struktur, kapital, medlemsregler, säte, finansiella medel, interventionsmöjligheter och förfarande vid revision samt deras förhållande till bankens organ.

3. Banken har behörighet att delta i förvaltningen av dessa filialer och enheter och bidra till deras tecknade kapital upp till det belopp som bankens råd med enhällighet bestämmer.

4. Protokollet om Europeiska unionens immunitet och privilegier ska tillämpas på de filialer och enheter som avses i punkt 1 i den mån de faller under unionsrätten, på ledamöterna i deras organ då de fullgör sina uppgifter och på deras personal enligt samma villkor som gäller för banken.

Utdelningar, kapitalvinster och övriga inkomster från sådana filialer och enheter som andra medlemmar än Europeiska unionen och banken har rätt till, ska dock vara underkastade tillämplig skattelagstiftning.

5. Europeiska unionens domstol har behörighet att inom de gränser som fastställs i det följande pröva tvister om åtgärder som antagits av organ som tillhör en filial eller enhet som omfattas av unionsrätten. Sådana åtgärder får överklagas av varje medlem i en sådan filial eller enhet i egenskap av medlem eller av medlemsstaterna enligt villkoren i artikel 263 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt.

6. Bankens råd kan med enhällighet besluta att personalen vid de filialer och enheter som faller under unionsrätten ska omfattas av samma anställningsvillkor som gäller för banken med iakttagande av deras respektive interna förfaranden.

PROTOKOLL (nr 6)

OM LOKALISERING AV SÄTEN FÖR EUROPEISKA UNIONENS INSTITUTIONER OCH VISSA AV DESS ORGAN, BYRÅER OCH ENHETER

FÖRETRÄDARNA FÖR MEDLEMSSTATERNAS REGERINGAR,

SOM BEAKTAR artikel 341 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt och artikel 189 i fördraget om upprättandet av Europeiska atomenergigemenskapen, och

SOM PÅMINNER OM OCH BEKRÄFTAR beslutet av den 8 april 1965 och som, utan att det påverkar tillämpningen av beslut om säten för framtida institutioner, organ, byråer och enheter,

HAR ENATS OM följande bestämmelser, som ska fogas till fördraget om Europeiska unionen, fördraget om Europeiska unionens funktionssätt och fördraget om upprättandet av Europeiska atomenergigemenskapen.

Enda artikel

a) Europaparlamentet ska ha sitt säte i Strasbourg där de tolv månatliga plenarsammanträdena, inklusive budgetsammanträdet, ska hållas. Extra plenarsammanträden ska hållas i Bryssel. Europaparlamentets utskott ska sammanträda i Bryssel. Europaparlamentets generalsekretariat och dess enheter ska vara kvar i Luxemburg.

b) Rådet ska ha sitt säte i Bryssel. Under april, juni och oktober ska rådet hålla sina sammanträden i Luxemburg.

c) Kommissionen ska ha sitt säte i Bryssel. De enheter som förtecknas i artiklarna 7, 8 och 9 i beslutet av den 8 april 1965 ska inrättas i Luxemburg.

d) Europeiska unionens domstol ska ha sitt säte i Luxemburg.

e) Revisionsrätten ska ha sitt säte i Luxemburg.

f) Ekonomiska och sociala kommittén ska ha sitt säte i Bryssel.

g) Regionkommittén ska ha sitt säte i Bryssel.

h) Europeiska investeringsbanken ska ha sitt säte i Luxemburg.

i) Europeiska centralbanken ska ha sitt säte i Frankfurt.

j) Europeiska polisbyrån (Europol) ska ha sitt säte i Haag.

PROTOKOLL (nr 7)

OM EUROPEISKA UNIONENS IMMUNITET OCH PRIVILEGIER

DE HÖGA FÖRDRAGSSLUTANDE PARTERNA,

SOM BEAKTAR att, i enlighet med artikel 343 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt och artikel 191 i fördraget om upprättandet av Europeiska atomenergigemenskapen, nedan kallad Euratom, ska Europeiska unionen och Euratom åtnjuta sådan immunitet och sådana privilegier inom medlemsstaternas territorium som behövs för att de ska kunna utföra sina uppgifter,

HAR ENATS OM följande bestämmelser, som ska fogas till fördraget om Europeiska unionen, fördraget om Europeiska unionens funktionssätt och fördraget om upprättandet av Europeiska atomenergigemenskapen.

KAPITEL I

EUROPEISKA UNIONENS EGENDOM, MEDEL, TILLGÅNGAR OCH TRANSAKTIONER

Artikel 1

Unionens lokaler och byggnader ska vara okränkbara. De får inte genomsökas, beslagtas, konfiskeras eller exproprieras. Unionens egendom och tillgångar får inte utan tillstånd från domstolen bli föremål för några administrativa eller rättsliga tvångsåtgärder.

Artikel 2

Unionens arkiv ska vara okränkbara.

Artikel 3

Unionen, dess tillgångar, inkomster och övrig egendom ska vara befriade från alla direkta skatter.

Medlemsstaternas regeringar ska i alla de fall där så är möjligt vidta lämpliga åtgärder för att efterskänka eller betala tillbaka summan av de indirekta skatter och avgifter som ingår i priset på lös eller fast egendom när unionen för tjänstebruk gör betydande inköp i vilka denna typ av skatter och avgifter inkluderas i priset. Dessa bestämmelser får dock inte tillämpas på ett sådant sätt att konkurrensen inom unionen snedvrids.

Ingen befrielse ska beviljas för sådana skatter och avgifter som utgör betalning för allmännyttiga tjänster.

Artikel 4

Unionen ska vara befriad från alla tullar, förbud och restriktioner vad avser import och export av varor som är avsedda för tjänstebruk. Varor som på detta sätt har förts in i en stat får inte avyttras – vare sig detta sker mot betalning eller inte – inom denna stats territorium, om det inte sker på villkor som godkänts av den statens regering.

Unionen ska också vara befriad från alla tullar, förbud och restriktioner vad avser import och export av unionens publikationer.

KAPITEL II

MEDDELANDEN OCH IDENTITETSHANDLINGAR

Artikel 5

(f.d. artikel 6)

Vad avser unionens officiella meddelanden och översändandet av alla dess dokument ska unionens institutioner inom varje medlemsstats territorium åtnjuta samma behandling som staten i fråga ger diplomatiska beskickningar.

Officiell korrespondens och andra former av officiella meddelanden som unionens institutioner skickar får inte censureras.

Artikel 6

(f.d. artikel 7)

Identitetshandling i den form som rådet med enkel majoritet ska fastställa kan av ordförandena för unionens institutioner utställas till ledamöter, medlemmar och anställda i unionens institutioner och ska godtas som giltig resehandling av medlemsstaternas myndigheter. Dessa identitetshandlingar ska utställas till tjänstemän och övriga anställda enligt de villkor som fastställts i tjänsteföreskrifterna för tjänstemännen och anställningsvillkoren för övriga anställda i unionen.

Kommissionen får sluta avtal om att dessa identitetshandlingar ska gälla som giltiga resehandlingar inom tredje lands territorium.

KAPITEL III

EUROPAPARLAMENTETS LEDAMÖTER

Artikel 7

(f.d. artikel 8)

Europaparlamentets ledamöter får inte underkastas någon begränsning av administrativ eller annan natur i sin rörelsefrihet under resa till eller från Europaparlamentets mötesplats.

Europaparlamentets ledamöter ska, vad avser tull- och valutakontroll,

a) av sin egen regering beviljas samma lättnader som högre tjänstemän som tillfälligt reser utomlands i offentligt uppdrag,

b) av regeringarna i övriga medlemsstater beviljas samma lättnader som företrädare för utländska regeringar med tillfälligt offentligt uppdrag.

Artikel 8

(f.d. artikel 9)

Europaparlamentets ledamöter får inte förhöras, kvarhållas eller lagföras på grund av yttranden de gjort eller röster de avlagt under utövandet av sitt ämbete.

Artikel 9

(f.d. artikel 10)

Under Europaparlamentets sessioner ska dess ledamöter åtnjuta

a) vad avser deras egen stats territorium, den immunitet som beviljas parlamentsledamöter i deras land,

b) vad avser alla andra medlemsstaters territorium, immunitet vad gäller alla former av kvarhållande och lagföring.

Immuniteten ska även vara tillämplig på ledamöterna under resan till och från Europaparlamentets mötesplats.

Immuniteten kan inte åberopas av en ledamot som tas på bar gärning och kan inte hindra Europaparlamentet att utöva sin rätt att upphäva en av dess ledamöters immunitet.

KAPITEL IV

FÖRETRÄDARE FÖR DE MEDLEMSSTATER SOM DELTAR I ARBETET I EUROPEISKA UNIONENS INSTITUTIONER

Artikel 10

(f.d. artikel 11)

Företrädare för de medlemsstater som deltar i arbetet i unionens institutioner, deras rådgivare och tekniska experter ska i sin tjänsteutövning och under resan till och från mötesplatsen åtnjuta sedvanliga privilegier, immunitet och lättnader.

Denna artikel ska även vara tillämplig på ledamöter av unionens rådgivande organ.

KAPITEL V

TJÄNSTEMÄN OCH ANSTÄLLDA I EUROPEISKA UNIONEN

Artikel 11

(f.d. artikel 12)

Inom varje medlemsstats territorium och oberoende av statstillhörighet ska tjänstemän och övriga anställda i unionen

a) åtnjuta immunitet mot rättsliga förfaranden vad avser handlingar som de har begått i sin tjänsteutövning, inbegripet muntliga och skriftliga uttalanden, om inte annat följer av bestämmelserna i de fördrag som dels behandlar reglerna för tjänstemännens och de anställdas ansvar gentemot unionen, och dels Europeiska unionens domstols behörighet att döma i tvister mellan unionen och dess tjänstemän och övriga anställda; de ska åtnjuta denna immunitet även efter det att deras uppdrag har upphört,

b) tillsammans med sina äkta makar och av dem försörjda familjemedlemmar vara undantagna från bestämmelser om begränsning av invandring och formaliteter för registrering av utlänningar,

c) beviljas samma lättnader i fråga om valuta- och växlingsbestämmelser som normalt beviljas tjänstemän i internationella organisationer,

d) då de tillträder sin tjänst i landet i fråga, ha rätt att tullfritt föra in sitt bohag och sina personliga tillhörigheter, samt ha rätt att tullfritt föra ut sitt bohag och sina personliga tillhörigheter då deras tjänstgöringstid i landet är slut, om inte annat följer av de villkor som regeringen i det land där rätten utövas, i båda fallen, anser nödvändiga,

e) ha rätt att tullfritt införa ett motorfordon för personligt bruk som antingen förvärvats enligt gällande regler för hemmamarknaden i det land där de senast var bosatta eller i det land där de är medborgare, samt ha rätt att tullfritt föra ut fordonet, om inte annat följer av de villkor som det berörda landets regering, i båda fallen, anser nödvändiga.

Artikel 12

(f.d. artikel 13)

Unionens tjänstemän och övriga anställda ska vara skyldiga att betala skatt till unionen på de löner och arvoden de får av unionen enligt de villkor och det förfarande som Europaparlamentet och rådet har fastställt genom förordningar i enlighet med det ordinarie lagstiftningsförfarandet och efter att ha hört de berörda institutionerna.

De ska vara befriade från nationella skatter på de löner och arvoden de får av unionen.

Artikel 13

(f.d. artikel 14)

Unionens tjänstemän och övriga anställda som enbart på grund av sin tjänsteutövning i unionen bosätter sig inom territoriet för en annan medlemsstat än den i vilken de vid tiden för sitt tjänstetillträde vid unionen var skatterättsligt bosatta, ska – vad avser inkomst- och förmögenhetsbeskattning samt arvsskatt och tillämpningen av avtal om undvikande av dubbelbeskattning som ingåtts mellan unionens medlemsstater – i båda länderna behandlas som om de fortfarande var bosatta på sin tidigare bostadsort, förutsatt att denna befinner sig inom en av unionens medlemsstater. Detta gäller även för äkta makar, förutsatt att de inte utövar någon egen yrkesverksamhet, och för barn som de personer som avses i denna artikel försörjer och har hand om.

Lös egendom som tillhör de personer som avses i föregående stycke och som finns inom den stats territorium i vilken de uppehåller sig, ska vara befriad från arvsskatt i den staten. Vid fastställande av sådan skatt ska den lösa egendomen anses finnas i den stat där personerna skatterättsligt är bosatta, om inte annat följer av tredje lands rätt och eventuell tillämpning av bestämmelser i internationella avtal om dubbelbeskattning.

Vid tillämpningen av bestämmelserna i denna artikel ska inte hänsyn tas till en bostadsort som enbart beror på tjänsteutövning inom andra internationella organisationer.

Artikel 14

(f.d. artikel 15)

Europaparlamentet och rådet ska, genom förordningar i enlighet med det ordinarie lagstiftningsförfarandet och efter att ha hört de berörda institutionerna, fastställa ordningen för sociala förmåner för unionens tjänstemän och övriga anställda.

Artikel 15

(f.d. artikel 16)

Europaparlamentet och rådet ska genom förordningar i enlighet med det ordinarie lagstiftningsförfarandet och efter att ha samrått med övriga berörda institutioner, besluta vilka grupper av unionens tjänstemän och övriga anställda bestämmelserna i artikel 11, artikel 12 andra stycket och artikel 13 helt eller delvis ska tillämpas på.

Medlemsstaternas regeringar ska regelbundet underrättas om namn, ställning och adress på de tjänstemän och övriga anställda som ingår i dessa grupper.

KAPITEL VI

IMMUNITET OCH PRIVILEGIER FÖR TREDJELANDS BESKICKNINGAR ACKREDITERADE HOS EUROPEISKA UNIONEN

Artikel 16

(f.d. artikel 17)

Den medlemsstat på vars territorium unionen har sitt säte ska bevilja tredje lands beskickning som är ackrediterad hos unionen immunitet och privilegier enligt diplomatisk sedvänja.

KAPITEL VII

ALLMÄNNA BESTÄMMELSER

Artikel 17

(f.d. artikel 18)

Privilegier, immunitet och lättnader ska endast beviljas unionens tjänstemän och övriga anställda om det ligger i unionens intresse.

Var och en av unionens institutioner ska upphäva den immunitet som har beviljats en tjänsteman eller en annan anställd, om institutionen anser att upphävandet av immuniteten inte strider mot unionens intresse.

Artikel 18

(f.d. artikel 19)

Unionens institutioner ska vid tillämpningen av detta protokoll samarbeta med de berörda medlemsstaternas ansvariga myndigheter.

Artikel 19

(f.d. artikel 20)

Artiklarna 11–14 och artikel 17 ska vara tillämpliga på Europeiska rådets ordförande.

De ska också vara tillämpliga på kommissionens ledamöter.

Artikel 20

(f.d. artikel 21)

Artiklarna 11–14 och artikel 17 ska vara tillämpliga på Europeiska unionens domstols domare, generaladvokater, justitiesekreterare och biträdande referenter, utan att det påverkar tillämpningen av bestämmelserna i artikel 3 i protokollet om stadgan för Europeiska unionens domstol vad avser immunitet mot rättsliga förfaranden för domare och generaladvokater.

Artikel 21

(f.d. artikel 22)

Detta protokoll ska även vara tillämpligt på Europeiska investeringsbanken, på ledamöterna av dess organ, dess personal och de företrädare för medlemsstaterna som deltar i bankens arbete, utan att det påverkar tillämpningen av bestämmelserna i protokollet om bankens stadga.

Europeiska investeringsbanken ska dessutom vara befriad från alla skatter eller liknande avgifter vid de tillfällen då dess kapital utökas och från de olika formaliteter som kan vara förknippade därmed i den stat där banken har sitt säte. På samma sätt ska bankens upplösning eller likvidation inte medföra några skatter eller avgifter. Slutligen ska den verksamhet som banken och dess organ bedriver i enlighet med dess stadga inte vara föremål för någon omsättningsskatt.

Artikel 22

(f.d. artikel 23)

Detta protokoll ska också tillämpas på Europeiska centralbanken, medlemmarna av dess beslutande organ och dess personal, dock utan att det påverkar tillämpningen av bestämmelserna i protokollet om stadgan för Europeiska centralbankssystemet och Europeiska centralbanken.

Europeiska centralbanken ska dessutom vara befriad från alla skatter och liknande avgifter på grund av en ökning av dess kapital och från olika formaliteter som kan vara förenade därmed i den stat där banken har sitt säte. Bankens och dess beslutande organs verksamhet enligt stadgan för Europeiska centralbankssystemet och Europeiska centralbanken ska inte påföras någon omsättningsskatt.

PROTOKOLL (nr 8)

OM ARTIKEL 6.2 I FÖRDRAGET OM EUROPEISKA UNIONEN ANGÅENDE UNIONENS ANSLUTNING TILL EUROPEISKA KONVENTIONEN OM SKYDD FÖR DE MÄNSKLIGA RÄTTIGHETERNA OCH DE GRUNDLÄGGANDE FRIHETERNA

DE HÖGA FÖRDRAGSSLUTANDE PARTERNA

HAR ENATS OM följande bestämmelser, som ska fogas till fördraget om Europeiska unionen och fördraget om Europeiska unionens funktionssätt.

Artikel 1

Avtalet om unionens anslutning till europeiska konventionen om skydd för de mänskliga rättigheterna och de grundläggande friheterna (nedan kallad *Europakonventionen*) i enlighet med artikel 6.2 i fördraget om Europeiska unionen ska avspegla nödvändigheten att bevara unionens och unionsrättens särdrag, särskilt när det gäller

a) de särskilda bestämmelserna för unionens eventuella deltagande i kontrollmyndigheterna enligt Europakonventionen,

b) de mekanismer som är nödvändiga för att säkerställa att talan som väcks av icke-medlemsstater och framställningar från enskilda vederbörligen riktas till medlemsstaterna och/eller unionen, beroende på det enskilda fallet.

Artikel 2

Det avtal som avses i artikel 1 ska säkerställa att unionens anslutning inte påverkar vare sig unionens eller dess institutioners befogenheter. Det ska säkerställa att ingen av dess bestämmelser påverkar medlemsstaternas särskilda situation i förhållande till Europakonventionen, särskilt vad gäller dess protokoll, av medlemsstaterna vidtagna åtgärder som avviker från Europakonventionen i enlighet med artikel 15 i denna och medlemsstaternas reservationer mot Europakonventionen i enlighet med artikel 57 i denna.

Artikel 3

Ingen av det i artikel 1 avsedda avtalets bestämmelser ska påverka artikel 344 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt.

PROTOKOLL (nr 9)

OM RÅDETS BESLUT OM GENOMFÖRANDE AV ARTIKEL 16.4 I FÖRDRAGET OM EUROPEISKA UNIONEN OCH ARTIKEL 238.2 I FÖRDRAGET OM EUROPEISKA UNIONENS FUNKTIONSSÄTT UNDER TIDEN 1 NOVEMBER 2014–31 MARS 2017 OCH FRÅN OCH MED DEN 1 APRIL 2017

DE HÖGA FÖRDRAGSSLUTANDE PARTERNA,

SOM BEAKTAR den grundläggande betydelsen av att nå en överenskommelse om rådets beslut om genomförande av artikel 16.4 i fördraget om Europeiska unionen och artikel 238.2 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt under tiden 1 november 2014–31 mars 2017 och från och med den 1 april 2017 (nedan kallat *beslutet*) vid godkännandet av Lissabonfördraget,

HAR ENATS OM följande bestämmelser, som ska fogas till fördraget om Europeiska unionen och fördraget om Europeiska unionens funktionssätt.

Enda artikel

Innan rådet behandlar ett utkast som antingen syftar till att ändra eller upphäva beslutet eller någon av dess bestämmelser, eller att indirekt ändra dess räckvidd eller mening genom ändring av en annan unionsrättsakt, ska Europeiska rådet först hålla en överläggning om nämnda utkast och ska då besluta med konsensus i enlighet med artikel 15.4 i fördraget om Europeiska unionen.

PROTOKOLL (nr 10)

OM DET PERMANENTA STRUKTURERADE SAMARBETE SOM INRÄTTAS GENOM ARTIKEL 42 I FÖRDRAGET OM EUROPEISKA UNIONEN

DE HÖGA FÖRDRAGSSLUTANDE PARTERNA,

SOM BEAKTAR artikel 42.6 och artikel 46 i fördraget om Europeiska unionen,

SOM ERINRAR OM att unionen för en gemensam utrikes- och säkerhetspolitik som bygger på en ständigt ökande samstämmighet mellan medlemsstaternas åtgärder,

SOM ERINRAR OM att den gemensamma säkerhets- och försvarspolitiken utgör en integrerande del av den gemensamma utrikes- och säkerhetspolitiken; att unionen genom denna politik tillförsäkras en operativ kapacitet som stöder sig på civila och militära resurser; att unionen får använda sig av denna utanför unionen för de uppdrag som avses i artikel 43 i fördraget om Europeiska unionen i syfte att bevara fred, förebygga konflikter och förstärka den internationella säkerheten i enlighet med principerna i FN-stadgan; samt att utförandet av dessa uppgifter bygger på den militära kapacitet som tillhandahålls av medlemsstaterna, i enlighet med principen om en enda uppsättning av styrkor,

SOM ERINRAR OM att unionens gemensamma säkerhets- och försvarspolitik inte påverkar den särskilda karaktären hos vissa medlemsstaters säkerhets- och försvarspolitik,

SOM ERINRAR OM att unionens gemensamma säkerhets- och försvarspolitik respekterar de skyldigheter som följer av Nordatlantiska fördraget för de medlemsstater som anser att deras gemensamma försvar genomförs inom ramen för Nordatlantiska fördragsorganisationen (Nato), som förblir grundvalen för dess medlemmars kollektiva försvar, och är förenlig med den gemensamma säkerhets- och försvarspolitik som har beslutats inom denna ram,

SOM ÄR ÖVERTYGADE OM att en mer framträdande roll för unionen när det gäller säkerhet och försvar kommer att bidra till vitaliteten hos en förnyad atlantpakt, i samklang med ”Berlin plus”-arrangemangen,

SOM ÄR BESLUTNA att unionen ska vara i stånd att fullt ut ikläda sig det ansvar som åligger den inom det internationella samfundet,

SOM INSER att Förenta nationerna kan begära unionens bistånd för att genomföra brådskande insatser i enlighet med kapitlen VI och VII i FN-stadgan,

SOM INSER att en förstärkning av säkerhets- och försvarspolitiken kommer att kräva ansträngningar från medlemsstaternas sida när det gäller kapacitet,

SOM ÄR MEDVETNA om att inledningen av en ny etapp i utvecklingen av den europeiska säkerhets- och försvarspolitiken förutsätter beslutsamma ansträngningar av de medlemsstater som är beredda till detta,

SOM ERINRAR OM vikten av att unionens höga representant för utrikes frågor och säkerhetspolitik är fullt delaktig i arbetet med det permanenta strukturerade samarbetet,

HAR ENATS OM följande bestämmelser, som ska fogas till fördraget om Europeiska unionen och fördraget om Europeiska unionens funktionssätt.

Artikel 1

Det permanenta strukturerade samarbete som avses i artikel 42.6 i fördraget om Europeiska unionen ska vara öppet för varje medlemsstat som efter ikraftträdandet av Lissabonfördraget förbinder sig att

a) mer intensivt utveckla sin försvarskapacitet genom att utveckla sina nationella bidrag och genom deltagande, i förekommande fall, i multinationella styrkor, i de viktigaste europeiska försvarsmaterielprogrammen och i den verksamhet som utförs av byrån för utveckling av försvarskapacitet och för forskning, anskaffning och försvarsmateriel (Europeiska försvarsbyrån), och

b) ha kapacitet att senast 2010, antingen nationellt eller som en del av multinationella styrkor, tillhandahålla särskilda stridsenheter för de planerade uppdragen, sammansatta på taktisk nivå som en stridsgrupp med stödelement, inklusive transport och logistik, som inom 5–30 dagar kan genomföra de uppdrag som avses i artikel 43 i fördraget om Europeiska unionen, särskilt för att tillmötesgå framställningar från Förenta nationerna, och som kan underhållas under en inledande period på 30 dagar, med möjlighet till förlängning upp till minst 120 dagar.

Artikel 2

De medlemsstater som deltar i det permanenta strukturerade samarbetet ska för att uppnå målen i artikel 1 förbinda sig att

a) från och med ikraftträdandet av Lissabonfördraget samarbeta i syfte att nå överenskomna mål avseende nivån på utgifterna för investeringar i försvarsmateriel och att regelbundet ompröva dessa mål mot bakgrund av säkerhetsmiljön och unionens internationella ansvar,

b) så långt möjligt tillnärma sina försvarsstrukturer, särskilt genom att harmonisera identifieringen av de militära behoven genom att gemensamt utnyttja och i förekommande fall specialisera sina försvarsresurser och sin försvarskapacitet samt uppmuntra samarbete när det gäller utbildning och logistik,

c) vidta konkreta åtgärder för att öka styrkornas tillgänglighet, interoperabilitet, flexibilitet och tilltransportförmåga, särskilt genom att identifiera gemensamma mål när det gäller att sända styrkor, inklusive genom att eventuellt se över sina nationella beslutsförfaranden,

d) samarbeta för att se till att de vidtar nödvändiga åtgärder för att åtgärda, även genom multinationella strategier och utan att deras förpliktelser inom Nato åsidosätts, de brister som konstateras inom ramen för ”mekanismen för kapacitetsutveckling”,

e) i förekommande fall delta i utvecklingen av större gemensamma eller europeiska materielprogram inom ramen för Europeiska försvarsbyrån.

Artikel 3

Europeiska försvarsbyrån ska bidra till en regelbunden utvärdering av de deltagande medlemsstaternas bidrag när det gäller kapacitet, särskilt bidrag som tillhandahålls enligt kriterier som ska fastställas bland annat på grundval av artikel 2, och ska rapportera minst en gång om året om detta. Utvärderingen kan ligga till grund för rekommendationer och beslut som rådet antar i enlighet med artikel 46 i fördraget om Europeiska unionen.

PROTOKOLL (nr 11)

OM ARTIKEL 42 I FÖRDRAGET OM EUROPEISKA UNIONEN

DE HÖGA FÖRDRAGSSLUTANDE PARTERNA,

SOM BEAKTAR behovet av att fullt ut genomföra bestämmelserna i artikel 42.2 och 17.3 i fördraget om Europeiska unionen,

SOM BEAKTAR att unionens politik i enlighet med artikel 42 inte ska påverka den särskilda karaktären hos vissa medlemsstaters säkerhets- och försvarspolitik och att den ska respektera de skyldigheter som vissa medlemsstater, som anser att deras gemensamma försvar förverkligas genom NATO, har enligt Nordatlantiska fördraget och vara förenlig med den gemensamma säkerhets- och försvarspolitik som har upprättats inom den ramen,

HAR ENATS OM följande bestämmelser, som ska fogas till fördraget om Europeiska unionen och fördraget om Europeiska unionens funktionssätt.

Europeiska unionen ska tillsammans med Västeuropeiska unionen utarbeta arrangemang för ett ökat ömsesidigt samarbete.

PROTOKOLL (nr 12)
OM FÖRFARANDET VID ALLTFÖR STORA UNDERSKOTT

DE HÖGA FÖRDRAGSSLUTANDE PARTERNA,

SOM ÖNSKAR fastställa närmare bestämmelser om det förfarande vid alltför stora underskott som avses i artikel 126 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt,

HAR ENATS OM följande bestämmelser, som ska fogas till fördraget om Europeiska unionen och fördraget om Europeiska unionens funktionssätt.

Artikel 1

De referensvärden som avses i artikel 126.2 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt ska vara

— 3 % för kvoten mellan det förväntade eller faktiska underskottet i den offentliga sektorns finanser och bruttonationalprodukten till marknadspris,

— 60 % för kvoten mellan skuldsättningen i den offentliga sektorn och bruttonationalprodukten till marknadspris.

Artikel 2

I artikel 126 i nämnda fördrag och i detta protokoll avses med

— *offentlig:* hela den offentliga sektorn, dvs. centrala, regionala och lokala myndigheter samt sociala trygghetssystem – med undantag av kommersiell verksamhet – enligt definitionen i det europeiska nationalräkenskapssystemet,

— *underskott:* nettoupplåning enligt definitionen i det europeiska nationalräkenskapssystemet,

— *investering:* fasta bruttoinvesteringar enligt definitionen i det europeiska nationalräkenskapssystemet,

— *skuld:* den samlade bruttoskulden till nominellt värde som är utestående vid årets utgång och som är konsoliderad mellan och inom de olika områdena inom den offentliga sektorn enligt definitionen i första strecksatsen.

Artikel 3

För att säkerställa att förfarandet vid alltför stora underskott fungerar effektivt ska medlemsstaternas regeringar enligt detta förfarande ansvara för underskottet i den offentliga sektorn enligt definitionen

i artikel 2 första strecksatsen. Medlemsstaterna ska säkerställa att nationella förfaranden på budgetområdet gör det möjligt för dem att uppfylla de förpliktelser inom detta område som följer av fördragen. Medlemsstaterna ska snabbt och regelbundet underrätta kommissionen om sina förväntade och faktiska underskott och om sin skuldnivå.

Artikel 4

Kommissionen ska tillhandahålla det statistiska underlag som ska användas för tillämpningen av detta protokoll.

PROTOKOLL (nr 13)
OM KONVERGENSKRITERIER

DE HÖGA FÖRDRAGSSLUTANDE PARTERNA,

SOM ÖNSKAR fastställa närmare bestämmelser för de konvergenskriterier som ska vägleda unionen då den beslutar att avskaffa undantagen för medlemsstater med undantag enligt artikel 140.1 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt,

HAR ENATS OM följande bestämmelser, som ska fogas till fördraget om Europeiska unionen och fördraget om Europeiska unionens funktionssätt.

Artikel 1

Kriteriet om prisstabilitet enligt artikel 140.1 första strecksatsen i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt innebär att en medlemsstat under en tid av ett år före granskningen ska uppvisa en hållbar prisutveckling och en genomsnittlig inflationstakt som inte med mer än 1,5 procentenheter överstiger inflationstakten i de, högst tre medlemsstater som har uppnått de bästa resultaten i fråga om prisstabilitet. Inflationen ska mätas med hjälp av konsumentprisindex på en jämförbar grund, med beaktande av skillnader i nationella definitioner.

Artikel 2

Kriteriet om den offentliga sektorns finanser enligt artikel 140.1 andra strecksatsen i nämnda fördrag innebär att medlemsstaten vid tidpunkten för granskningen inte får vara föremål för något beslut av rådet enligt artikel 126.6 i nämnda fördrag om att ett alltför stort underskott föreligger.

Artikel 3

Kriteriet om deltagande i Europeiska monetära systemets växelkursmekanism enligt artikel 140.1 tredje strecksatsen i nämnda fördrag innebär att kursrörelserna för en medlemsstats valuta ska ha legat inom det normala fluktuationsutrymmet enligt Europeiska monetära systemets växelkursmekanism, utan att allvarliga spänningar har uppstått, under minst de senaste två åren före granskningen. Särskilt ska medlemsstaten inte på eget initiativ ha devalverat sin valutas bilaterala centralkurs i förhållande till euron under denna period.

Artikel 4

Kriteriet om konvergens i räntesatserna enligt artikel 140.1 fjärde strecksatsen i nämnda fördrag innebär att en medlemsstat under en tid av ett år före granskningen ska ha haft en genomsnittlig långfristig nominell räntesats som inte med mer än två procentenheter överstiger motsvarande

räntesats i de, högst tre medlemsstater som har uppnått de bästa resultaten i fråga om prisstabilitet. Räntesatserna ska beräknas på grundval av långfristiga statsobligationer eller jämförbara värdepapper, med beaktande av skillnader i nationella definitioner.

Artikel 5

Kommissionen ska tillhandahålla det statistiska underlag som ska användas för tillämpningen av detta protokoll.

Artikel 6

Rådet ska enhälligt på förslag av kommissionen och efter att ha hört Europaparlamentet och ECB samt Ekonomiska och finansiella kommittén, anta lämpliga bestämmelser om den närmare utformningen av de konvergenskriterier som anges i artikel 140 i nämnda fördrag; de bestämmelserna ska därefter ersätta detta protokoll.

PROTOKOLL (nr 14)
OM EUROGRUPPEN

DE HÖGA FÖRDRAGSSLUTANDE PARTERNA,

SOM ÖNSKAR främja förutsättningarna för en starkare ekonomisk tillväxt i Europeiska unionen och i detta syfte utveckla en allt närmare samordning av den ekonomiska politiken i euroområdet,

SOM ÄR MEDVETNA OM behovet av särskilda bestämmelser för en förstärkt dialog mellan de medlemsstater som har euron som valuta i avvaktan på att euron blir valuta i unionens alla medlemsstater,

HAR ENATS OM följande bestämmelser, som ska fogas till fördraget om Europeiska unionen och fördraget om Europeiska unionens funktionssätt.

Artikel 1

Ministrarna från de medlemsstater som har euron som valuta ska hålla informella sammanträden. Dessa ska äga rum vid behov för att diskutera frågor förknippade med det särskilda ansvar som de delar när det gäller den gemensamma valutan. Kommissionen ska delta i sammanträdena. Europeiska centralbanken ska inbjudas att delta i dessa sammanträden, som ska förberedas av företrädarna för finansministrarna från de medlemsstater som har euron som valuta och kommissionen.

Artikel 2

Ministrarna från de medlemsstater som har euron som valuta ska med en majoritet av dessa medlemsstater välja en ordförande för två och ett halvt år.

PROTOKOLL (nr 15)

OM VISSA BESTÄMMELSER ANGÅENDE FÖRENADE KONUNGARIKET STORBRITANNIEN OCH NORDIRLAND

DE HÖGA FÖRDRAGSSLUTANDE PARTERNA,

SOM MEDGER att Förenade kungariket inte har åtagit sig eller på annan grund är skyldigt att införa euron, om inte dess regering och parlament har fattat ett särskilt beslut om detta,

SOM BEAKTAR att Förenade kungarikets regering den 16 oktober 1996 och den 30 oktober 1997 anmälde till rådet att den inte har för avsikt att delta i den tredje etappen av den ekonomiska och monetära unionen,

SOM KONSTATERAR att Förenade kungarikets regering normalt finansierar sitt upplåningsbehov genom försäljning av skuldförbindelser till den privata sektorn,

HAR ENATS OM följande bestämmelser, som ska fogas till fördraget om Europeiska unionen och fördraget om Europeiska unionens funktionssätt.

1. Förenade kungariket är förpliktat att införa euron endast om det till rådet anmäler sin avsikt att göra detta.

2. Punkterna 3–8 och 10 ska tillämpas på Förenade kungariket, med beaktande av den anmälan som Förenade kungarikets regering lämnade till rådet den 16 oktober 1996 och den 30 oktober 1997.

3. Förenade kungariket ska behålla sina befogenheter på den monetära politikens område enligt sin nationella lagstiftning.

4. Artiklarna 119 andra stycket, 126.1, 126.9, 126.11, 127.1–127.5, 128, 130, 131, 132, 133, 138, 140.3, 219, 282.2, med undantag av första och sista meningen, 282.5 och 283 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt ska inte tillämpas på Förenade kungariket. Detsamma gäller artikel 121.2 i detta fördrag vad avser antagandet av de delar av de allmänna riktlinjerna för den ekonomiska politiken som rör euroområdet generellt. I dessa bestämmelser ska hänvisningar till unionen eller medlemsstaterna inte omfatta Förenade kungariket och hänvisningar till de nationella centralbankerna inte omfatta Bank of England.

5. Förenade kungariket ska bemöda sig om att undvika ett alltför stort underskott i den offentliga sektorns finanser.

Artiklarna 143 och 144 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt ska fortsätta att tillämpas på Förenade kungariket. Artiklarna 134.4 och 142 ska tillämpas på Förenade kungariket som om Förenade kungariket hade beviljats undantag.

6. Förenade kungarikets rösträtt ska inte gälla i fråga om sådana rådsakter som avses i de artiklar som räknas upp i punkt 4 och i de fall som avses i artikel 139.4 första stycket i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt. Artikel 139.4 andra stycket i nämnda fördrag ska därför tillämpas.

Förenade kungariket ska inte heller ha rätt att delta i utnämningen av ordföranden, vice ordföranden och övriga ledamöter av ECB:s direktion enligt artikel 283.2 andra stycket i nämnda fördrag.

7. Artiklarna 3, 4, 6, 7, 9.2, 10.1, 10.3, 11.2, 12.1, 14, 16, 18–20, 22, 23, 26, 27, 30–34 och 49 i protokollet om stadgan för Europeiska centralbankssystemet och Europeiska centralbanken (”stadgan”) ska inte tillämpas på Förenade kungariket.

I dessa artiklar ska hänvisningar till unionen eller medlemsstaterna inte omfatta Förenade kungariket och hänvisningar till de nationella centralbankerna inte omfatta Bank of England.

Hänvisningarna i artiklarna 10.3 och 30.2 i stadgan till ”ECB:s tecknade kapital” ska inte omfatta kapital som har tecknats av Bank of England.

8. Artikel 141.1 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt och artiklarna 43–47 i stadgan ska, oavsett om det finns medlemsstater med undantag, gälla med följande ändringar:

a) Hänvisningarna i artikel 43 till ECB:s och EMI:s uppgifter ska omfatta de uppgifter som fortfarande behöver utföras efter införandet av euron till följd av eventuella beslut från Förenade kungarikets sida att inte införa euron.

b) Utöver de uppgifter som avses i artikel 46 ska ECB också lämna råd och medverka vid förberedelsen av varje beslut av rådet om Förenade kungariket som fattas enligt punkterna 9 a och 9 c.

c) Bank of England ska betala sin tecknade andel av ECB:s kapital som bidrag till ECB:s driftkostnader på samma grunder som de nationella centralbankerna i medlemsstater med undantag.

9. Förenade kungariket får när som helst anmäla att det har för avsikt att införa euron. I så fall ska följande gälla:

a) Förenade kungariket har rätt att införa euron, förutsatt att det uppfyller de nödvändiga villkoren. Rådet ska, på begäran av Förenade kungariket och på de villkor och enligt det förfarande som anges i artikel 140.1 och 140.2 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, besluta huruvida Förenade kungariket uppfyller de nödvändiga villkoren.

b) Bank of England ska betala in sin andel av det tecknade kapitalet, föra över valutatillgångar till ECB och bidra till ECB:s reserver på samma grunder som den nationella centralbanken i en medlemsstat vars undantag har upphävts.

c) Rådet ska, på de villkor och enligt det förfarande som anges i artikel 140.3 i nämnda fördrag, fatta alla andra beslut som behövs för att göra det möjligt för Förenade kungariket att införa euron.

Om Förenade kungariket inför euron enligt bestämmelserna i detta protokoll ska punkterna 3–8 upphöra att gälla.

10. Utan hinder av artikel 123 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt och artikel 21.1 i stadgan får Förenade kungarikets regering behålla sin ”ways and means”-kredit hos Bank of England om och så länge som Förenade kungariket inte inför euron.

PROTOKOLL (nr 16)
OM VISSA BESTÄMMELSER ANGÅENDE DANMARK

DE HÖGA FÖRDRAGSSLUTANDE PARTERNA,

SOM TAR HÄNSYN TILL att den danska grundlagen innehåller bestämmelser som kan innebära att en folkomröstning ska hållas i Danmark innan Danmark avstår från sitt undantag,

SOM TAR HÄNSYN TILL att den danska regeringen den 3 november 1993 till rådet anmälde sin avsikt att inte delta i den tredje etappen av den ekonomiska och monetära unionen,

HAR ENATS OM följande bestämmelser, som ska fogas till fördraget om Europeiska unionen och fördraget om Europeiska unionens funktionssätt.

1. Danmark ska medges undantag, med hänsyn till den danska regeringens anmälan av den 3 november 1993 till rådet. Verkan av detta undantag ska vara att alla artiklar och bestämmelser i fördragen och i stadgan för ECBS och ECB som avser undantag ska tillämpas på Danmark.

2. För att upphäva undantaget ska förfarandet enligt artikel 140 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt inledas endast på begäran av Danmark.

3. Om undantaget upphävs ska bestämmelserna i detta protokoll inte längre tillämpas.

PROTOKOLL (nr 17)
OM DANMARK

DE HÖGA FÖRDRAGSSLUTANDE PARTERNA,

SOM ÖNSKAR lösa vissa särskilda problem angående Danmark,

HAR ENATS OM följande bestämmelser, som ska fogas till fördraget om Europeiska unionen och fördraget om Europeiska unionens funktionssätt.

Bestämmelserna i artikel 14 i protokollet om stadgan för Europeiska centralbankssystemet och Europeiska centralbanken ska inte inverka på rätten för Danmarks nationalbank att utföra sina nuvarande uppgifter vad beträffar de delar av Konungariket Danmark som inte hör till unionen.

PROTOKOLL (nr 18)
OM FRANKRIKE

DE HÖGA FÖRDRAGSSLUTANDE PARTERNA,

SOM ÖNSKAR ta hänsyn till en särskild fråga om Frankrike,

HAR ENATS OM följande bestämmelser, som ska fogas till fördraget om Europeiska unionen och fördraget om Europeiska unionens funktionssätt.

Frankrike ska behålla ensamrätten till penningutgivning i Nya Kaledonien och Franska Polynesien samt på Wallis- och Futunaöarna enligt villkoren i sin nationella lagstiftning och ha ensamrätt att fastställa CFP-francens parivärde.

PROTOKOLL (nr 19)

OM SCHENGENREGELVERKET INFÖRLIVAT INOM EUROPEISKA UNIONENS RAMAR

DE HÖGA FÖRDRAGSSLUTANDE PARTERNA,

SOM KONSTATERAR att de avtal om gradvis avskaffande av kontroller vid de gemensamma gränserna som några av Europeiska unionens medlemsstater undertecknade i Schengen den 14 juni 1985 och den 19 juni 1990, samt de därmed förbundna avtal och de regler som har antagits på grundval av dessa avtal, har införlivats inom Europeiska unionens ramar genom Amsterdamfördraget av den 2 oktober 1997,

SOM ÖNSKAR bevara Schengenregelverket, så som det har utvecklats sedan Amsterdamfördraget trädde i kraft, samt utveckla regelverket för att bidra till förverkligandet av målet att erbjuda unionens medborgare ett område med frihet, säkerhet och rättvisa utan inre gränser,

SOM BEAKTAR Danmarks särskilda ställning,

SOM BEAKTAR att Irland och Förenade konungariket Storbritannien och Nordirland inte deltar i tillämpningen av alla bestämmelser i Schengenregelverket, men att dessa stater dock bör ges möjlighet att helt eller delvis godta andra bestämmelser i detta regelverk,

SOM INSER att det följaktligen är nödvändigt att använda bestämmelserna i fördragen när det gäller ett närmare samarbete mellan vissa medlemsstater,

SOM BEAKTAR behovet att behålla särskilda förbindelser med Republiken Island och Konungariket Norge, eftersom båda dessa stater, liksom de nordiska stater som är medlemmar i Europeiska unionen, är bundna av bestämmelserna i den nordiska passunionen,

HAR ENATS OM följande bestämmelser, som ska fogas till fördraget om Europeiska unionen och fördraget om Europeiska unionens funktionssätt.

Artikel 1

Konungariket Belgien, Republiken Bulgarien, Republiken Tjeckien, Konungariket Danmark, Förbundsrepubliken Tyskland, Republiken Estland, Republiken Grekland, Konungariket Spanien, Republiken Frankrike, Republiken Italien, Republiken Cypern, Republiken Lettland, Republiken Litauen, Storhertigdömet Luxemburg, Republiken Ungern, Republiken Malta, Konungariket Nederländerna, Republiken Österrike, Republiken Polen, Republiken Portugal, Rumänien, Republiken Slovenien, Republiken Slovakien, Republiken Finland och Konungariket Sverige bemyndigas att upprätta ett fördjupat samarbete sinsemellan på de områden som omfattas av de bestämmelser som har fastställts av rådet och som utgör Schengenregelverket. Detta samarbete ska genomföras inom Europeiska unionens institutionella och rättsliga ramar och med iakttagande av de relevanta bestämmelserna i fördragen.

Artikel 2

Schengenregelverket ska gälla för de medlemsstater som avses i artikel 1, utan att det påverkar tillämpningen av artikel 3 i anslutningsakten av den 16 april 2003 och artikel 4 i anslutningsakten av den 25 april 2005. Rådet ska ersätta den verkställande kommitté som har inrättats genom Schengenavtalen.

Artikel 3

Danmarks deltagande i beslut om åtgärder som innebär en utveckling av Schengenregelverket samt genomförandet och tillämpningen av dessa åtgärder i Danmark ska omfattas av de relevanta bestämmelserna i protokollet om Danmarks ställning.

Artikel 4

Irland och Förenade konungariket Storbritannien och Nordirland får när som helst begära att vissa eller samtliga bestämmelser i Schengenregelverket ska tillämpas på dem.

Rådets beslut i anledning av en sådan begäran ska fattas med enhällighet bland de medlemmar som avses i artikel 1 och företrädaren för regeringen i den berörda staten.

Artikel 5

1. Förslag och initiativ som utvecklar Schengenregelverket ska omfattas av de tillämpliga bestämmelserna i fördragen.

Om antingen Irland eller Förenade kungariket inte inom rimlig tid skriftligen har underrättat rådet om att medlemsstaten önskar delta, ska i detta sammanhang de medlemsstater som avses i artikel 1 samt Irland eller Förenade kungariket, om någon av dem önskar delta i de ifrågavarande samarbetsområdena, anses ha fått ett sådant bemyndigande som avses i artikel 329 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt.

2. Om antingen Irland eller Förenade kungariket anses ha lämnat en underrättelse i enlighet med ett beslut enligt artikel 4, kan medlemsstaten ändå skriftligen inom tre månader underrätta rådet om att den inte önskar delta i förslaget eller initiativet. I så fall ska Irland eller Förenade kungariket inte delta i dess antagande. Så snart som den senare underrättelsen har lämnats, ska förfarandet för antagande av den åtgärd som utvecklar Schengenregelverket avbrytas fram till dess att det förfarande som anges i punkt 3 eller 4 har avslutats eller till dess att underrättelsen har dragits tillbaka när som helst under förfarandet.

3. Ett beslut som har fattats av rådet i enlighet med artikel 4 ska, för den medlemsstat som lämnat en underrättelse i enlighet med punkt 2, från och med den dag då den föreslagna åtgärden träder i kraft, inte längre tillämpas i den utsträckning som rådet anser nödvändig och på villkor som ska fastställas i ett beslut av rådet, som ska besluta med kvalificerad majoritet på förslag av kommissionen. Det beslutet ska fattas i enlighet med följande kriterier: rådet ska sträva efter att den berörda medlemsstaten även i fortsättningen deltar i så stor utsträckning som möjligt, utan att detta allvarligt

påverkar den praktiska genomförbarheten av Schengenregelverkets olika delar, samtidigt som deras samstämmighet respekteras. Kommissionen ska lägga fram sitt förslag så snart som möjligt efter det att en underrättelse enligt punkt 2 har lämnats. Rådet ska, vid behov efter att ha sammankallat två på varandra följande möten, fatta beslut inom fyra månader efter kommissionens förslag.

4. Om rådet vid fyramånadersperiodens utgång inte har antagit ett beslut, får en medlemsstat utan dröjsmål begära att ärendet överlämnas till Europeiska rådet. I så fall ska Europeiska rådet vid sitt nästa möte med kvalificerad majoritet på förslag av kommissionen fatta ett beslut i enlighet med de kriterier som avses i punkt 3.

5. Om rådet eller Europeiska rådet, alltefter omständigheterna, inte har antagit sitt beslut efter det att förfarandet enligt punkt 3 eller 4 har avslutats, ska det avbrutna förfarandet för antagande av en åtgärd som utvecklar Schengenregelverket återupptas. Om denna åtgärd därefter antas, ska ett beslut som rådet har fattat i enlighet med artikel 4 från och med den dag då åtgärden träder i kraft, inte längre vara tillämpligt för den berörda medlemsstaten i den utsträckning och på de villkor som kommissionen beslutar, om inte medlemsstaten har dragit tillbaka sin underrättelse enligt punkt 2 före antagandet av åtgärden. Kommissionen ska besluta senast den dag då åtgärden antas. När kommissionen fattar sitt beslut ska den respektera de kriterier som avses i punkt 3.

Artikel 6

Republiken Island och Konungariket Norge ska associeras till genomförandet av Schengenavtalens regelverk och den vidare utvecklingen av detta. Rådet ska med dessa stater avtala om lämpliga förfaranden för detta och härvid besluta med enhällighet bland de medlemmar som nämns i artikel 1. Det avtalet ska innehålla bestämmelser om Islands och Norges bidrag till eventuella ekonomiska konsekvenser av genomförandet av detta protokoll.

Rådet ska genom enhälligt beslut ingå ett särskilt avtal med Island och Norge för att fastställa rättigheter och skyldigheter mellan å ena sidan Irland och Förenade konungariket Storbritannien och Nordirland och å andra sidan Island och Norge på sådana områden som omfattas av Schengenregelverket och som är tillämpliga på dessa stater.

Artikel 7

I samband med förhandlingarna om nya medlemsstaters tillträde till Europeiska unionen ska Schengenregelverket samt ytterligare åtgärder som institutionerna beslutar på detta regelverks tillämpningsområde betraktas som ett regelverk som måste godtas fullt ut av alla stater som ansöker om tillträde.

PROTOKOLL (nr 20)

OM TILLÄMPNING AV VISSA INSLAG I ARTIKEL 26 I FÖRDRAGET OM EUROPEISKA UNIONENS FUNKTIONSSÄTT PÅ FÖRENADE KUNGARIKET OCH IRLAND

DE HÖGA FÖRDRAGSSLUTANDE PARTERNA,

SOM ÖNSKAR avgöra vissa frågor som rör Förenade kungariket och Irland,

SOM BEAKTAR att det under många år förekommit särskilda arrangemang för resor mellan Förenade kungariket och Irland,

HAR ENATS OM följande bestämmelser, som ska fogas till fördraget om Europeiska unionen och fördraget om Europeiska unionens funktionssätt.

Artikel 1

Förenade kungariket ska – utan hinder av artiklarna 26 och 77 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, andra bestämmelser i det fördraget eller i fördraget om Europeiska unionen, åtgärder som har beslutats enligt de fördragen eller internationella avtal som ingåtts av unionen eller av unionen och dess medlemsstater med en eller flera tredje stater – ha rätt att vid sina gränser med andra medlemsstater genomföra sådana kontroller av personer som vill resa in i Förenade kungariket som det anser nödvändiga i syfte att

a) kontrollera rätten att resa in i Förenade kungariket för medborgare i medlemsstater och för deras familjemedlemmar när de utövar rättigheter som följer av unionsrätten, liksom för sådana medborgare i andra stater som har fått sådana rättigheter genom en överenskommelse som Förenade kungariket är bundet av, och

b) avgöra om andra personer ska ges tillstånd att resa in i Förenade kungariket.

Artiklarna 26 och 77 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt eller andra bestämmelser i det fördraget eller fördraget om Europeiska unionen eller andra åtgärder som har beslutats inom ramen för dessa fördrag ska inte på något sätt påverka Förenade kungarikets rätt att införa eller genomföra sådana kontroller. Hänvisningar till Förenade kungariket i denna artikel ska anses inbegripa territorier för vars yttre förbindelser Förenade kungariket ansvarar.

Artikel 2

Förenade kungariket och Irland får fortsätta att komma överens om inbördes arrangemang rörande fri rörlighet för personer mellan sina territorier (”den gemensamma resezonen”), samtidigt som rättigheterna för de personer som avses i artikel 1 första stycket a i detta protokoll fullt ut ska respekteras. Följaktligen ska bestämmelserna i artikel 1 i detta protokoll, så länge dessa länder upprätthåller sådana arrangemang, vara tillämpliga på Irland på samma villkor och

under samma förhållanden som på Förenade kungariket. Artiklarna 26 och 77 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt eller andra bestämmelser i det fördraget eller fördraget om Europeiska unionen eller andra åtgärder som har beslutats inom ramen för dessa fördrag, ska inte på något sätt påverka några sådana arrangemang.

Artikel 3

De andra medlemsstaterna ska ha rätt att vid sina gränser eller vid varje plats för inresa till deras territorium genomföra kontroller av personer som vill resa in på deras territorium från Förenade kungariket eller andra territorier för vars yttre förbindelser det landet ansvarar för samma ändamål som i artikel 1 i detta protokoll eller från Irland under den tid som bestämmelserna i artikel 1 i detta protokoll är tillämpliga på Irland.

Artiklarna 26 och 77 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt eller andra bestämmelser i det fördraget eller fördraget om Europeiska unionen eller andra åtgärder som beslutats inom ramen för dessa fördrag ska inte på något sätt påverka de andra medlemsstaternas rätt att införa eller genomföra sådana kontroller.

PROTOKOLL (nr 21)

OM FÖRENADE KUNGARIKETS OCH IRLANDS STÄLLNING MED AVSEENDE PÅ OMRÅDET MED FRIHET, SÄKERHET OCH RÄTTVISA

DE HÖGA FÖRDRAGSSLUTANDE PARTERNA,

SOM ÖNSKAR avgöra vissa frågor som rör Förenade kungariket och Irland,

SOM BEAKTAR protokollet om tillämpning av vissa inslag i artikel 26 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt på Förenade kungariket och Irland,

HAR ENATS OM följande bestämmelser, som ska fogas till fördraget om Europeiska unionen och fördraget om Europeiska unionens funktionssätt.

Artikel 1

Om inte annat följer av artikel 3 ska Förenade kungariket och Irland inte delta i rådets beslut om föreslagna åtgärder enligt avdelning V i tredje delen i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt. Enhällighet bland rådets medlemmar, med undantag av företrädarna för Förenade kungarikets och Irlands regeringar, ska krävas för sådana beslut i rådet som ska antas enhälligt.

Vid tillämpning av denna artikel ska kvalificerad majoritet definieras i enlighet med artikel 238.3 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt.

Artikel 2

Till följd av artikel 1 och om inte annat följer av artiklarna 3, 4 och 6 ska inga bestämmelser i avdelning V i tredje delen i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, inga åtgärder som beslutas enligt den avdelningen, inga bestämmelser i ett internationellt avtal som ingås av unionen i enlighet med den avdelningen och inga beslut av Europeiska unionens domstol som innebär en tolkning av en sådan bestämmelse eller åtgärd vara bindande för eller tillämpliga i Förenade kungariket eller Irland; inga sådana bestämmelser, åtgärder eller beslut ska på något sätt påverka dessa staters befogenheter, rättigheter och skyldigheter; inga sådana bestämmelser, åtgärder eller beslut ska på något sätt påverka gemenskapens eller unionens regelverk eller utgöra en del av unionsrätten, såsom detta regelverk och denna rätt gäller för Förenade kungariket eller Irland.

Artikel 3

1. Förenade kungariket eller Irland kan inom tre månader efter det att ett förslag eller initiativ har lagts fram för rådet i enlighet med avdelning V i tredje delen i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt skriftligen meddela rådets ordförande att Förenade kungariket eller Irland önskar delta i beslutet om och tillämpningen av en sådan föreslagen åtgärd, varefter den staten ska ha rätt att göra detta.

Enhällighet bland rådets medlemmar, med undantag av en medlem som inte har lämnat ett sådant meddelande, ska krävas för sådana beslut i rådet som ska antas enhälligt. En åtgärd som beslutats enligt denna punkt ska vara bindande för alla medlemsstater som deltog i beslutet.

Villkoren för Förenade kungarikets och Irlands deltagande i utvärderingar som rör de områden som omfattas av avdelning V i tredje delen i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt ska fastställas i åtgärder som beslutas i enlighet med artikel 70 i nämnda fördrag.

Vid tillämpning av denna artikel ska kvalificerad majoritet definieras i enlighet med artikel 238.3 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt.

2. Om beslut om en sådan åtgärd som avses i punkt 1 efter en rimlig tidsperiod inte kan fattas med Förenade kungariket eller Irland som deltagare, får rådet besluta om en sådan åtgärd i enlighet med artikel 1 utan att Förenade kungariket eller Irland deltar. I det fallet är artikel 2 tillämplig.

Artikel 4

Förenade kungariket eller Irland får när som helst efter beslut om en åtgärd i rådet i enlighet med avdelning V i tredje delen i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt underrätta rådet och kommissionen om sin önskan att godta åtgärden. I så fall ska det förfarande som avses i artikel 331.1 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt gälla i tillämpliga delar.

Artikel 4a

1. Bestämmelserna i detta protokoll ska för Förenade kungariket och Irland också tillämpas på sådana åtgärder som föreslås eller beslutas i enlighet med avdelning V i tredje delen i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt och som ändrar en befintlig åtgärd som är bindande för länderna.

2. I de fall då rådet, som beslutar på förslag av kommission, emellertid konstaterar att Förenade kungarikets eller Irlands uteblivna deltagande i den ändrade versionen av en befintlig åtgärd gör det praktiskt omöjligt för andra medlemsstater eller unionen att tillämpa åtgärden, får rådet uppmana medlemsstaten i fråga att lämna en underrättelse i enlighet med artikel 3 eller 4. Vid tillämpning av artikel 3 börjar ytterligare en tvåmånadersperiod att löpa samma dag som rådet har gjort ett sådant konstaterande.

Om Förenade kungariket eller Irland vid utgången av den tvåmånadersperiod som följer på rådets konstaterande inte har lämnat någon underrättelse i enlighet med artikel 3 eller 4, ska den befintliga åtgärden inte längre vara bindande för eller tillämplig på medlemsstaten, om den inte har lämnat någon underrättelse i enlighet med artikel 4 innan ändringsåtgärden trädde i kraft. Detta får verkan den dag då ändringsåtgärden träder i kraft eller vid utgången av tvåmånadersperioden, beroende på vilket som inträffar sist.

Vid tillämpning av denna punkt ska rådet, efter att ha diskuterat ärendet ingående, besluta med kvalificerad majoritet av sina medlemmar som företräder de medlemsstater som deltar eller har deltagit i antagandet av ändringsåtgärden. En kvalificerad majoritet av rådet ska definieras i enlighet med artikel 238.3 a i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt.

3. Rådet får med kvalificerad majoritet på förslag av kommissionen slå fast att Förenade kungariket eller Irland ska bära eventuella direkta ekonomiska konsekvenser som landets avbrutna deltagande i den befintliga åtgärden med nödvändighet och oundvikligen har lett till.

4. Denna artikel ska inte påverka tillämpningen av artikel 4.

Artikel 5

En medlemsstat som inte är bunden av en åtgärd som har beslutats i enlighet med avdelning V i tredje delen i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt ska inte på något sätt belastas ekonomiskt av den åtgärden utöver de administrativa kostnader detta åsamkar institutionerna om inte rådet med enhällighet bland alla sina medlemmar och efter att ha hört Europaparlamentet beslutar något annat.

Artikel 6

När Förenade kungariket eller Irland i sådana fall som avses i detta protokoll är bundet av en åtgärd som rådet har beslutat om i enlighet med avdelning V i tredje delen i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt ska relevanta bestämmelser i fördragen vara tillämpliga på den staten när det gäller den åtgärden.

Artikel 6a

Förenade kungariket och Irland ska inte vara bundna av de bestämmelser på grundval av artikel 16 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt som avser behandling av personuppgifter i medlemsstaterna när dessa utövar verksamhet som omfattas av tillämpningsområdet för kapitlen 4 och 5 i avdelning V i tredje delen i det fördraget, i de fall då Förenade kungariket eller Irland inte är bundna av unionens bestämmelser om formerna för straffrättsligt samarbete eller polissamarbete inom ramen för vilka de bestämmelser måste iakttas som fastställs på grundval av artikel 16.

Artikel 7

Artiklarna 3, 4 och 4a ska inte påverka tillämpningen av protokollet om Schengenregelverket införlivat inom Europeiska unionens ramar.

Artikel 8

Irland får skriftligen meddela rådet att landet inte längre önskar omfattas av detta protokoll. I så fall kommer de normala bestämmelserna i fördraget att gälla för Irland.

Artikel 9

Detta protokoll ska i fråga om Irland inte tillämpas på artikel 75 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt.

PROTOKOLL (nr 22)
OM DANMARKS STÄLLNING

DE HÖGA FÖRDRAGSSLUTANDE PARTERNA,

SOM ERINRAR OM det beslut som fattades av stats- eller regeringscheferna, församlade i Europeiska rådet i Edinburgh den 12 december 1992, om vissa problem som togs upp av Danmark med avseende på fördraget om Europeiska unionen,

SOM HAR NOTERAT Danmarks ståndpunkt när det gäller medborgarskap, Ekonomiska och monetära unionen, försvarspolitik samt rättsliga och inrikes frågor, enligt vad som anges i Edinburghbeslutet,

SOM ÄR MEDVETNA OM att en fortsättning inom ramen för fördragen av en rättsordning som går tillbaka till Edinburghbeslutet betydligt kommer att begränsa Danmarks deltagande på för unionen viktiga samarbetsområden och att det skulle ligga i unionens intresse att säkerställa hela regelverket inom området med frihet, säkerhet och rättvisa,

SOM DÄRFÖR ÖNSKAR upprätta en rättslig ram för att ge Danmark möjlighet att delta i beslut om åtgärder som föreslås på grundval av avdelning V i tredje delen i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt och som välkomnar det faktum att Danmark har för avsikt att begagna sig av denna möjlighet när så är möjligt i enlighet med landets konstitutionella krav,

SOM NOTERAR att Danmark inte kommer att hindra övriga medlemsstater från att vidareutveckla sitt samarbete i fråga om åtgärder som inte är bindande för Danmark,

SOM ÄR MEDVETNA OM artikel 3 i protokollet om Schengenregelverket införlivat inom Europeiska unionens ramar,

HAR ENATS OM följande bestämmelser, som ska fogas till fördraget om Europeiska unionen och fördraget om Europeiska unionens funktionssätt.

DEL I

Artikel 1

Danmark ska inte delta i rådets beslut om föreslagna åtgärder i enlighet med avdelning V i tredje delen i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt. Enhällighet bland rådsmedlemmarna, med undantag av företrädaren för Danmarks regering, ska krävas för sådana beslut i rådet som ska antas enhälligt.

Vid tillämpning av denna artikel ska kvalificerad majoritet definieras i enlighet med artikel 238.3 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt.

Artikel 2

Inga bestämmelser i avdelning V i tredje delen i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, inga åtgärder som beslutats i enlighet med den avdelningen, inga bestämmelser i ett internationellt avtal som ingåtts av unionen i enlighet med den avdelningen och inga beslut av Europeiska unionens domstol som innebär en tolkning av sådana bestämmelser eller åtgärder eller av åtgärder som har ändrats eller kan ändras i enlighet med den avdelningen ska vara bindande för eller tillämpliga i Danmark; inga sådana bestämmelser, åtgärder eller beslut ska på något sätt påverka Danmarks befogenheter, rättigheter och skyldigheter; inga sådana bestämmelser, åtgärder eller beslut ska på något sätt påverka gemenskapens eller unionens regelverk eller utgöra en del av unionsrätten, såsom detta regelverk eller denna rätt gäller för Danmark. I synnerhet ska sådana unionsakter på området för polissamarbete och straffrättsligt samarbete som antas före ikraftträdandet av Lissabonfördraget och som ändras, fortsätta att vara bindande för eller tillämpliga på Danmark i oförändrad form.

Artikel 2a

Artikel 2 i detta protokoll ska även tillämpas på de bestämmelser grundade på artikel 16 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt som avser behandling av personuppgifter i medlemsstaterna, när dessa utövar verksamhet som omfattas av tillämpningsområdet för kapitlen 4 och 5 i avdelning V i tredje delen i fördraget.

Artikel 3

De åtgärder som avses i artikel 1 ska inte medföra några ekonomiska konsekvenser för Danmark, annat än de administrativa kostnader som åsamkas institutionerna.

Artikel 4

1. Danmark ska, inom en tid av sex månader efter det att rådet har beslutat om en åtgärd i fråga om ett förslag eller initiativ om utbyggnad av Schengenregelverket som omfattas av denna del, besluta huruvida det ska genomföra denna åtgärd i sin nationella lagstiftning. Om det beslutar att göra detta, kommer åtgärden att i enlighet med internationell rätt ge upphov till en förpliktelse mellan Danmark och de övriga medlemsstater som är bundna av åtgärden.

2. Om Danmark beslutar att inte genomföra en sådan åtgärd av rådet som avses i punkt 1 kommer de medlemsstater som är bundna av denna åtgärd och Danmark att överväga vilka lämpliga åtgärder som ska vidtas.

DEL II

Artikel 5

När det gäller åtgärder rådet beslutar på det område som omfattas av artiklarna 26.1, 42 och 43–46 i fördraget om Europeiska unionen kommer Danmark inte att delta i arbetet med att utarbeta och genomföra sådana unionsbeslut och unionsåtgärder som har anknytning till försvarsfrågor. Därför

ska Danmark inte delta i beslut om sådana åtgärder. Danmark kommer inte att hindra övriga medlemsstater från att vidareutveckla sitt samarbete på detta område. Danmark behöver inte bidra till finansieringen av driftsutgifter som uppkommer till följd av sådana åtgärder eller göra militära kapaciteter tillgängliga för unionen.

Enhällighet bland rådsmedlemmarna, med undantag av företrädaren för Danmarks regering, ska krävas för de akter som rådet ska anta med enhällighet.

Vid tillämpning av denna artikel ska kvalificerad majoritet definieras i enlighet med artikel 238.3 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt.

DEL III

Artikel 6

Artiklarna 1, 2 och 3 ska inte tillämpas på åtgärder för att bestämma de tredje länder vars medborgare är skyldiga att ha visering när de passerar medlemsstaternas yttre gränser eller på åtgärder som avser en enhetlig utformning av viseringar.

DEL IV

Artikel 7

Danmark kan när som helst i enlighet med sina konstitutionella bestämmelser meddela de övriga medlemsstaterna att Danmark inte längre vill utnyttja hela eller delar av detta protokoll. I sådana fall kommer Danmark att fullt ut tillämpa alla relevanta åtgärder som då är i kraft och som har vidtagits inom Europeiska unionens ramar.

Artikel 8

1. När som helst och utan att det påverkar tillämpningen av artikel 7 får Danmark i enlighet med sina konstitutionella krav meddela övriga medlemsstater att med verkan från och med den första dagen i månaden efter meddelandet ska del I utgöras av bestämmelserna i bilagan. I så fall ska artiklarna 5–8 omnumreras som en följd av detta.

2. Sex månader efter den dag då ett sådant meddelande som avses i punkt 1 får verkan ska hela Schengenregelverket samt de beslutade åtgärder för att utveckla detta regelverk som dittills varit bindande för Danmark som skyldigheter enligt internationell rätt vara bindande för Danmark som unionsrätt.

BILAGA

Artikel 1

Om inte annat följer av artikel 3, ska Danmark inte delta när rådet beslutar om åtgärder som föreslås i enlighet med avdelning V i tredje delen i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt. Enhällighet bland rådsmedlemmarna, med undantag av företrädaren för Danmarks regering, ska krävas för sådana akter som rådet ska anta med enhällighet.

Vid tillämpning av denna artikel ska kvalificerad majoritet definieras i enlighet med artikel 238.3 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt.

Artikel 2

Till följd av artikel 1, och om inte annat följer av artiklarna 3, 4 och 8, ska inga bestämmelser i avdelning V i tredje delen i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, inga åtgärder som beslutas i enlighet med nämnda avdelning, inga bestämmelser i ett internationellt avtal som ingås av unionen i enlighet med nämnda avdelning och inga beslut av Europeiska unionens domstol som innebär en tolkning av en sådan bestämmelse eller åtgärd vara bindande för eller tillämpliga på Danmark. Dessa bestämmelser, åtgärder eller beslut ska inte på något sätt påverka Danmarks befogenheter, rättigheter eller skyldigheter. Dessa bestämmelser, åtgärder eller beslut ska inte på något sätt ändra gemenskapens eller unionens regelverk eller utgöra en del av unionsrätten, så som detta regelverk och denna rätt gäller för Danmark.

Artikel 3

1. Danmark kan inom tre månader efter det att ett förslag eller initiativ har lagts fram för rådet i enlighet med avdelning V i tredje delen i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt skriftligen meddela rådets ordförande att Danmark önskar delta i beslutet om och tillämpningen av en sådan föreslagen åtgärd, varefter Danmark ska ha rätt att göra detta.

2. Om rådet efter en rimlig tidsperiod inte kan besluta om en sådan åtgärd som avses i punkt 1 med deltagande av Danmark, får rådet besluta om den i punkt 1 avsedda åtgärden i enlighet med artikel 1 utan att Danmark deltar. I det fallet är artikel 2 tillämplig.

Artikel 4

Danmark kan när som helst efter ett beslut om en åtgärd i enlighet med avdelning V i tredje delen i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt meddela rådet och kommissionen att det har för avsikt att godta åtgärden. I så fall ska förfarandet i artikel 331.1 i nämnda fördrag gälla i tillämpliga delar.

Artikel 5

1. Bestämmelserna i detta protokoll ska för Danmark också tillämpas på sådana åtgärder som föreslås eller beslutas i enlighet med avdelning V i tredje delen i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt och som ändrar en befintlig åtgärd som är bindande för landet.

2. I de fall då rådet, som beslutar på förslag av kommission, emellertid konstaterar att Danmarks uteblivna deltagande i den ändrade versionen av en befintlig åtgärd gör det praktiskt omöjligt för andra medlemsstater eller unionen att tillämpa åtgärden, får rådet uppmana Danmark att lämna en underrättelse i enlighet med artikel 3 eller 4. Vid tillämpning av artikel 3 börjar ytterligare en tvåmånadersperiod att löpa samma dag som rådet har ett sådant konstaterande.

Om Danmark vid utgången av den tvåmånadersperiod som följer på rådets konstaterande inte har lämnat någon underrättelse i enlighet med artikel 3 eller 4, ska den befintliga åtgärden inte längre vara bindande för eller tillämplig på Danmark, om Danmark inte har lämnat någon underrättelse i enlighet med artikel 4 innan ändringsåtgärden trädde i kraft. Detta får verkan den dag då ändringsåtgärden träder i kraft eller vid utgången av tvåmånadersperioden, beroende på vilket som inträffar sist.

Vid tillämpning av denna punkt ska rådet, efter att ha diskuterat ärendet ingående, besluta med kvalificerad majoritet av sina medlemmar som företräder de medlemsstater som deltar eller har deltagit i antagandet av ändringsåtgärden. En kvalificerad majoritet av rådet ska definieras i enlighet med artikel 238.3 a i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt.

3. Rådet får med kvalificerad majoritet på förslag av kommissionen slå fast att Danmark ska bära de eventuella direkta ekonomiska konsekvenser som landets avbrutna deltagande i den befintliga åtgärden med nödvändighet och oundvikligen har lett till.

4. Denna artikel ska inte påverka tillämpningen av artikel 4.

Artikel 6

1. Ett meddelande enligt artikel 4 ska lämnas senast sex månader efter det slutgiltiga beslutet om en åtgärd som utvecklar Schengenregelverket.

Om Danmark inte lämnar något meddelande i enlighet med artikel 3 eller 4 med avseende på en åtgärd som utvecklar Schengenregelverket, kommer de medlemsstater som är bundna av åtgärden och Danmark att överväga vilka lämpliga åtgärder som ska vidtas.

2. Ett meddelande enligt artikel 3 med avseende på en åtgärd som utvecklar Schengenregelverket ska oåterkalleligen anses utgöra ett meddelande enligt artikel 3 med avseende på alla ytterligare förslag eller initiativ som är avsedda att utveckla denna åtgärd, i den mån ett sådant förslag eller initiativ är avsett att utveckla Schengenregelverket.

Artikel 7

Danmark ska inte vara bundet av de bestämmelser på grundval av artikel 16 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt som avser behandling av personuppgifter i medlemsstaterna när dessa utövar verksamhet som omfattas av tillämpningsområdet för kapitlen 4 och 5 i avdelning V i tredje delen i fördraget, i de fall då Danmark inte är bundet av unionens bestämmelser om formerna för straffrättsligt samarbete eller polissamarbete inom ramen för vilka de bestämmelser måste iakttas som fastställs på grundval av artikel 16.

Artikel 8

När Danmark i sådana fall som avses i denna del är bundet av en åtgärd som rådet har beslutat i enlighet med avdelning V i tredje delen i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, ska relevanta bestämmelser i fördragen vara tillämpliga på Danmark när det gäller den åtgärden.

Artikel 9

Om Danmark inte är bundet av en åtgärd som har beslutats i enlighet med avdelning V i tredje delen i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, ska det inte belastas ekonomiskt av den åtgärden utöver de administrativa kostnader som detta förorsakar institutionerna, om inte rådet med enhällighet bland alla sina medlemmar och efter att ha hört Europaparlamentet beslutar något annat.

PROTOKOLL (nr 23)

OM MEDLEMSSTATERNAS YTTRE FÖRBINDELSER I FRÅGA OM PASSAGE AV YTTRE GRÄNSER

DE HÖGA FÖRDRAGSSLUTANDE PARTERNA,

SOM BEAKTAR medlemsstaternas behov av att säkerställa effektiva kontroller vid sina yttre gränser, vid behov i samarbete med tredje land,

HAR ENATS OM följande bestämmelser, som ska fogas till fördraget om Europeiska unionen och fördraget om Europeiska unionens funktionssätt.

Bestämmelserna om åtgärder som rör passage av de yttre gränserna i artikel 77.2 b i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt ska inte påverka medlemsstaternas behörighet att förhandla om eller ingå avtal med tredje land, såvitt dessa avtal är förenliga med unionsrätten och med andra relevanta internationella avtal.

PROTOKOLL (nr 24)

OM ASYL FÖR MEDBORGARE I EUROPEISKA UNIONENS MEDLEMSSTATER

DE HÖGA FÖRDRAGSSLUTANDE PARTERNA,

SOM BEAKTAR att unionen enligt artikel 6.1 i fördraget om Europeiska unionen erkänner de rättigheter, friheter och principer som fastställs i stadgan om de grundläggande rättigheterna,

SOM BEAKTAR att enligt artikel 6.3 i fördraget om Europeiska unionen ska de grundläggande rättigheterna, så som de garanteras i europeiska konventionen om skydd för de mänskliga rättigheterna och de grundläggande friheterna, ingå i unionsrätten som allmänna principer,

SOM BEAKTAR att Europeiska unionens domstol har behörighet att säkerställa att Europeiska gemenskapen vid tolkning och tillämpning av artikel 6.1 och 6.3 i fördraget om Europeiska unionen följer lagen,

SOM BEAKTAR att varje europeisk stat som ansöker om medlemskap i unionen i enlighet med artikel 49 i fördraget om Europeiska unionen måste respektera de värden som anges i artikel 2 i fördraget om Europeiska unionen,

SOM ÄR MEDVETNA OM att det i artikel 7 i fördraget om Europeiska unionen inrättas en mekanism för tillfälligt upphävande av vissa rättigheter om en medlemsstat allvarligt och ihållande åsidosätter dessa värden,

SOM ERINRAR OM att varje medborgare i en medlemsstat, i sin egenskap av unionsmedborgare, åtnjuter särskild status och särskilt skydd som ska garanteras av medlemsstaterna i enlighet med bestämmelserna i andra delen i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt,

SOM ÄR MEDVETNA OM att fördragen inrättar ett område utan inre gränser och ger varje unionsmedborgare rätt att fritt röra sig och bosätta sig på medlemsstaternas territorium,

SOM ÖNSKAR hindra att asylrätten utnyttjas för andra ändamål än vad som är avsett,

SOM BEAKTAR att detta protokoll tar hänsyn till slutgiltigheten av och syftet med Genèvekonventionen av den 28 juli 1951 om flyktingars rättsliga ställning,

HAR ENATS OM följande bestämmelser, som ska fogas till fördraget om Europeiska unionen och fördraget om Europeiska unionens funktionssätt.

Enda artikel

Med beaktande av den skyddsnivå som Europeiska unionens medlemsstater erbjuder såvitt avser de grundläggande rättigheterna och friheterna ska medlemsstaterna betraktas som säkra ursprungsländer i förhållande till varandra för alla rättsliga och praktiska syften som har samband med asylärenden. Följaktligen får ansökningar om asyl som ges in av en medborgare i en medlemsstat endast i följande fall beaktas eller förklaras tillåtna att behandlas av en annan medlemsstat:

a) Om den medlemsstat i vilken sökanden är medborgare sedan Amsterdamfördraget har trätt i kraft och med åberopande av artikel 15 i konventionen om skydd för de mänskliga rättigheterna och de grundläggande friheterna vidtar åtgärder som medför att den medlemsstaten inom sitt territorium inte uppfyller sina skyldigheter enligt konventionen.

b) Om ett sådant förfarande som avses i artikel 7.1 i fördraget om Europeiska unionen har inletts och fram till dess rådet eller, i förekommande fall, Europeiska rådet fattar ett beslut med avseende på detta beträffande den medlemsstat i vilken sökanden är medborgare.

c) Om rådet har antagit ett beslut i enlighet med artikel 7.1 i fördraget om Europeiska unionen när det gäller den medlemsstat i vilken sökanden är medborgare eller om Europeiska rådet har antagit ett beslut i enlighet med artikel 7.2 i det fördraget när det gäller den medlemsstat i vilken sökanden är medborgare.

d) Om en medlemsstat ensidigt fattar ett sådant beslut när det gäller en ansökan från en medborgare i en annan medlemsstat; i så fall ska rådet omedelbart underrättas; ansökan ska behandlas med utgångspunkt i antagandet att den är uppenbart ogrundad utan att detta, oberoende av omständigheterna, på något sätt påverkar medlemsstaternas befogenhet att fatta beslut.

PROTOKOLL (nr 25)

OM UTÖVANDET AV DELADE BEFOGENHETER

DE HÖGA FÖRDRAGSSLUTANDE PARTERNA

HAR ENATS OM följande bestämmelser, som ska fogas till fördraget om Europeiska unionen och fördraget om Europeiska unionens funktionssätt.

Enda artikel

När unionen vidtar åtgärder på ett visst område ska, vad avser artikel 2.2 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt angående delade befogenheter, tillämpningsområdet för detta befogenhetsutövande endast omfatta de delar som styrs av unionsakten i fråga och således inte omfatta hela området.

PROTOKOLL (nr 26)
OM TJÄNSTER AV ALLMÄNT INTRESSE

DE HÖGA FÖRDRAGSSLUTANDE PARTERNA,

SOM ÖNSKAR framhålla vikten av tjänster av allmänt intresse,

HAR ENATS OM följande tolkningsbestämmelser, som ska fogas till fördraget om Europeiska unionen och fördraget om Europeiska unionens funktionssätt.

Artikel 1

Unionens gemensamma värden i fråga om tjänster av allmänt ekonomiskt intresse i den mening som avses i artikel 14 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt inbegriper särskilt

— nationella, regionala och lokala myndigheters avgörande roll och stora handlingsutrymme när det gäller att tillhandahålla, beställa och organisera tjänster av allmänt ekonomiskt intresse så nära användarnas behov som möjligt,

— mångfalden av tjänster av allmänt ekonomiskt intresse och de skillnader i användarnas behov och preferenser som olika geografiska, sociala eller kulturella förhållanden kan leda till,

— en hög nivå av kvalitet, säkerhet och överkomlighet, likabehandling samt främjande av allmän tillgång och användarnas rättigheter.

Artikel 2

Bestämmelserna i fördragen ska inte på något sätt påverka medlemsstaternas behörighet att tillhandahålla, beställa och organisera tjänster av allmänt intresse som inte är av ekonomisk art.

PROTOKOLL (nr 27)

OM DEN INRE MARKNADEN OCH KONKURRENS

DE HÖGA FÖRDRAGSSLUTANDE PARTERNA,

SOM BEAKTAR att den inre marknaden enligt definitionen i artikel 3 i fördraget om Europeiska unionen innefattar en ordning som säkerställer att konkurrensen inte snedvrids,

HAR ENATS OM

att unionen för detta ändamål, om nödvändigt, ska vidta åtgärder enligt bestämmelserna i fördragen, inbegripet enligt artikel 352 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt.

Detta protokoll ska fogas till fördraget om Europeiska unionen och fördraget om Europeiska unionens funktionssätt.

PROTOKOLL (nr 28)

OM EKONOMISK, SOCIAL OCH TERRITORIELL SAMMANHÅLLNING

DE HÖGA FÖRDRAGSSLUTANDE PARTERNA,

SOM ERINRAR OM att artikel 3 i fördraget om Europeiska unionen bland annat nämner målen att främja ekonomisk, social och territoriell sammanhållning samt solidaritet mellan medlemsstaterna och att nämnda sammanhållning ingår i de områden med delad befogenhet för unionen som räknas upp i artikel 4.2 c i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt,

SOM ERINRAR OM att bestämmelserna i tredje delen avdelning XVIII om ekonomisk, social och territoriell sammanhållning som helhet utgör den rättsliga grundvalen för att konsolidera och ytterligare utveckla unionens insatser vad gäller ekonomisk, social och territoriell sammanhållning, inklusive upprättandet av en ny fond,

SOM ERINRAR OM att artikel 177 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt föreskriver att en sammanhållningsfond ska inrättas,

SOM UPPMÄRKSAMMAR att Europeiska investeringsbanken lånar ut stora och ökande belopp till förmån för de fattigare regionerna,

SOM UPPMÄRKSAMMAR önskemålet om större flexibilitet vid tilldelning av medel från strukturfonderna,

SOM UPPMÄRKSAMMAR önskemålet om en differentiering av nivån för unionens deltagande i program och projekt i vissa länder,

SOM UPPMÄRKSAMMAR förslaget om att ta större hänsyn till medlemsstaternas relativa välstånd inom systemet med egna medel,

BEKRÄFTAR PÅ NYTT att främjandet av ekonomisk, social och territoriell sammanhållning är avgörande för unionens fulla utveckling och varaktiga framgång,

BEKRÄFTAR PÅ NYTT sin övertygelse om att strukturfonderna även i fortsättningen har att spela en betydande roll när det gäller att uppnå unionens mål i fråga om sammanhållning,

BEKRÄFTAR PÅ NYTT sin övertygelse om att Europeiska investeringsbanken bör fortsätta att använda merparten av sina medel till att främja ekonomisk, social och territoriell sammanhållning och förklarar sig villiga att se över Europeiska investeringsbankens kapitalbehov så snart det behövs för detta ändamål,

ÄR ENIGA OM, att sammanhållningsfonden ska ge ekonomiska bidrag från unionen till projekt på miljöområdet och området för transeuropeiska nät i sådana medlemsstater som har en bruttonationalinkomst per capita som är lägre än 90 % av genomsnittet för unionen och som har ett program för att uppfylla de villkor för ekonomisk konvergens som anges i artikel 126 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt,

FÖRKLARAR, att de avser att tillåta större flexibilitet vid tilldelning av medel från strukturfonderna för särskilda behov som inte täcks av de nuvarande reglerna för strukturfonderna,

FÖRKLARAR att de är villiga att differentiera nivåerna för unionens deltagande i strukturfondernas program och projekt i syfte att undvika orimligt stora ökningar i budgetutgifterna för mindre välmående medlemsstater,

INSER att det är nödvändigt att regelbundet övervaka de framsteg som görs för att uppnå ekonomisk, social och territoriell sammanhållning och förklarar sig villiga att undersöka alla nödvändiga åtgärder i detta avseende,

FÖRKLARAR att de avser att ta större hänsyn till de enskilda medlemsstaternas bidragskapacitet inom systemet med egna medel och att undersöka om de mindre välmående medlemsstaterna kan kompenseras för de regressiva inslag som finns i det nuvarande systemet med egna medel,

ÄR ENIGA OM att foga detta protokoll till fördraget om Europeiska unionen och fördraget om Europeiska unionens funktionssätt.

PROTOKOLL (nr 29)

OM SYSTEMET FÖR RADIO OCH TV I ALLMÄNHETENS TJÄNST I MEDLEMSSTATERNA

DE HÖGA FÖRDRAGSSLUTANDE PARTERNA,

SOM ANSER att systemet för radio och TV i allmänhetens tjänst i medlemsstaterna har ett direkt samband med de demokratiska, sociala och kulturella behoven i varje samhälle och med behovet att bevara mångfalden i medierna,

HAR ENATS om följande tolkningsbestämmelser, som ska fogas till fördraget om Europeiska unionen och fördraget om Europeiska unionens funktionssätt.

Bestämmelserna i fördragen ska inte påverka medlemsstaternas behörighet att svara för finansiering av radio och TV i allmänhetens tjänst i den utsträckning som denna finansiering beviljas radio- och TV-organisationerna för att de ska utföra det uppdrag att verka i allmänhetens tjänst som har tilldelats dem, utformats och organiserats av varje medlemsstat och i den utsträckning som finansieringen inte påverkar handelsvillkoren och konkurrensen inom unionen i en omfattning som kan strida mot det gemensamma intresset, varvid kraven på att utföra uppdraget att verka i allmänhetens tjänst ska beaktas.

PROTOKOLL (nr 30)

OM POLENS OCH FÖRENADE KUNGARIKETS TILLÄMPNING AV EUROPEISKA UNIONENS STADGA OM DE GRUNDLÄGGANDE RÄTTIGHETERNA

DE HÖGA FÖRDRAGSSLUTANDE PARTERNA,

SOM BEAKTAR att unionen i artikel 6 i fördraget om Europeiska unionen erkänner de rättigheter, friheter och principer som fastställs i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna,

SOM BEAKTAR att stadgan ska tillämpas i strikt överensstämmelse med bestämmelserna i nämnda artikel 6 och avdelning VII i själva stadgan,

SOM BEAKTAR att nämnda artikel 6 föreskriver att stadgan ska tillämpas och tolkas av Polens och Förenade kungarikets domstolar i strikt överensstämmelse med de förklaringar som avses i den artikeln,

SOM BEAKTAR att stadgan innehåller såväl rättigheter som principer,

SOM BEAKTAR att stadgan innehåller såväl bestämmelser av civil och politisk karaktär som bestämmelser av ekonomisk och social karaktär,

SOM BEAKTAR att stadgan bekräftar de rättigheter, friheter och principer som erkänns inom unionen och gör dem mer synliga, dock utan att skapa några nya rättigheter eller principer,

SOM ERINRAR OM Polens och Förenade kungarikets skyldigheter enligt fördraget om Europeiska unionen, fördraget om Europeiska unionens funktionssätt samt unionsrätten i allmänhet,

SOM NOTERAR Polens och Förenade kungarikets önskan att klargöra vissa aspekter av tillämpningen av stadgan,

SOM DÄRFÖR ÖNSKAR klargöra tillämpningen av stadgan i förhållande till Polens och Förenade kungarikets lagar och administrativa åtgärder samt möjligheten till rättslig prövning i Polen och Förenade kungariket,

SOM BEKRÄFTAR att hänvisningarna i detta protokoll till genomförandet av specifika bestämmelser i stadgan inte på något sätt påverkar genomförandet av andra bestämmelser i stadgan,

SOM BEKRÄFTAR att detta protokoll inte påverkar tillämpningen av stadgan på övriga medlemsstater,

SOM BEKRÄFTAR att detta protokoll inte påverkar Polens och Förenade kungarikets övriga skyldigheter enligt fördraget om Europeiska unionen, fördraget om Europeiska unionens funktionssätt samt unionsrätten i allmänhet,

HAR ENATS OM följande bestämmelser, som ska fogas till fördraget om Europeiska unionen och fördraget om Europeiska unionens funktionssätt.

Artikel 1

1. Stadgan ska inte utvidga Europeiska unionens domstols, eller någon av Polens eller Förenade kungarikets domstolars, möjlighet att fastslå att Polens eller Förenade kungarikets lagar och andra författningar, administrativa praxis eller administrativa åtgärder är oförenliga med de grundläggande rättigheter, friheter och principer som den bekräftar.

2. I synnerhet, och för att skingra varje tvivel, innehåller avdelning IV i stadgan ingenting som medför rättigheter tillämpliga på Polen eller Förenade kungariket som kan bli föremål för rättslig prövning, utom i den mån Polen eller Förenade kungariket har föreskrivit sådana rättigheter i sin nationella lagstiftning.

Artikel 2

Om det i en bestämmelse i stadgan hänvisas till nationell lagstiftning och praxis, ska den vara tillämplig på Polen eller på Förenade kungariket endast i den mån de rättigheter och principer som den innehåller erkänns i Polens eller Förenade kungarikets lagstiftning eller praxis.

PROTOKOLL (nr 31)

OM IMPORT TILL EUROPEISKA UNIONEN AV OLJEPRODUKTER SOM RAFFINERATS I NEDERLÄNDSKA ANTILLERNA

DE HÖGA FÖRDRAGSSLUTANDE PARTERNA,

SOM ÖNSKAR närmare reglera det handelssystem som tillämpas vid import till Europeiska unionen av oljeprodukter som raffinerats i Nederländska Antillerna,

HAR ENATS OM följande bestämmelser, som ska fogas till fördraget om Europeiska unionen och fördraget om Europeiska unionens funktionssätt.

Artikel 1

Detta protokoll gäller för oljeprodukter som omfattas av nr 27.10, 27.11, 27.12, ex 27.13 (paraffin, petroleumvax eller ”scale wax” och återstoden från paraffin) och 27.14 i Brysselnomenklaturen och som importeras för att användas i medlemsstaterna.

Artikel 2

På de villkor som anges i detta protokoll ska medlemsstaterna åta sig att för oljeprodukter som har raffinerats i Nederländska Antillerna bevilja de tullförmåner som följer av detta territoriums associering med unionen. Dessa bestämmelser ska gälla oavsett vilka ursprungsregler som medlemsstaterna tillämpar.

Artikel 3

1. Om kommissionen på begäran av en medlemsstat eller på eget initiativ konstaterar att import till unionen, enligt den i artikel 2 angivna ordningen, av oljeprodukter som raffinerats i Nederländska Antillerna skapar faktiska svårigheter på marknaden i en eller flera medlemsstater, ska kommissionen besluta om att medlemsstaterna i fråga ska införa, höja eller återinföra tullar på denna import i sådan utsträckning och för en så lång tid som behövs för att komma till rätta med situationen. De tullar som införs, höjs eller återinförs får inte överstiga dem som för samma produkter tillämpas gentemot tredje land.

2. Bestämmelserna i punkt 1 kan under alla omständigheter tillämpas om unionens import av oljeprodukter som raffinerats i Nederländska Antillerna uppgår till två miljoner ton per år.

3. Rådet ska informeras om de beslut som kommissionen fattar enligt punkterna 1 och 2, inklusive de beslut som syftar till att avslå en medlemsstats begäran. Rådet ska på begäran av en medlemsstat pröva besluten och kan när som helst ändra eller upphäva dem.

Artikel 4

1. Om en medlemsstat anser att den import av i Nederländska Antillerna raffinerade oljeprodukter som sker antingen direkt eller via en annan medlemsstat och enligt den ordning som föreskrivs i artikel 2, skapar faktiska svårigheter på den förstnämnda statens marknad och att åtgärder för att komma till rätta med svårigheterna omedelbart måste vidtas, kan staten på eget initiativ besluta om att tillämpa tullar på sådan import; tullarna får dock inte överstiga dem som för samma produkter tillämpas gentemot tredje land. Medlemsstaten ska underrätta kommissionen om sitt beslut och kommissionen ska inom en månad besluta om huruvida de av staten vidtagna åtgärderna ska bestå, ändras eller upphävas. Bestämmelserna i artikel 3.3 ska tillämpas på kommissionens beslut.

2. Om de kvantiteter av i Nederländska Antillerna raffinerade oljeprodukter, som antingen direkt eller via någon annan medlemsstat och enligt den i artikel 2 föreskrivna ordningen importeras till en eller flera medlemsstater i Europeiska unionen, under ett kalenderår överstiger det antal ton som anges i bilagan till detta protokoll, ska de åtgärder som den eller de medlemsstaterna har vidtagit enligt punkt 1 för det aktuella året anses berättigade; efter att ha förvissat sig om att det fastställda antalet ton har uppnåtts, ska kommissionen protokollföra åtgärderna. I sådana fall får inte de övriga medlemsstaterna föra saken inför rådet.

Artikel 5

Om unionen beslutar att tillämpa kvantitativa restriktioner på oljeprodukter oavsett varifrån dessa importeras, kan restriktionerna även tillämpas på import av sådana produkter från Nederländska Antillerna. I sådana fall ska Nederländska Antillerna beviljas en fördelaktigare behandling än tredje land.

Artikel 6

1. Rådet ska enhälligt och efter att ha hört Europaparlamentet och kommissionen ompröva bestämmelserna i artikel 2–5 när en gemensam ursprungsdefinition antas för oljeprodukter, som kommer från tredje land eller associerade länder, när beslut fattas inom ramen för en gemensam handelspolitik för produkterna i fråga eller när en gemensam energipolitik fastställs.

2. Vid en sådan omprövning ska dock under alla omständigheter likvärdiga fördelar behållas för Nederländska Antillerna i lämplig form och för en minsta kvantitet av 2½ miljoner ton oljeprodukter.

3. Unionens åtaganden i fråga om de likvärdiga fördelar som anges i punkt 2 kan om det behövs fördelas på ländernivå; därvid ska hänsyn tas till det antal ton som anges i bilagan till detta protokoll.

Artikel 7

För att genomföra detta protokoll ska kommissionen följa utvecklingen av importen till medlemsstaterna av oljeprodukter som har raffinerats i Nederländska Antillerna. Medlemsstaterna ska i enlighet med av kommissionen utfärdade administrativa föreskrifter lämna kommissionen all ändamålsenlig information; kommissionen ska sprida informationen.

BILAGA TILL PROTOKOLLET

För genomförandet av artikel 4.2 i protokollet om import till Europeiska unionen av oljeprodukter som raffinerats i Nederländska Antillerna, har de höga fördragsslutande parterna beslutat att kvantiteten 2 miljoner ton oljeprodukter från Antillerna ska fördelas mellan medlemsstaterna enligt följande:

Tyskland	625 000 ton
Den ekonomiska unionen mellan Belgien och Luxemburg	200 000 ton
Frankrike	75 000 ton
Italien	100 000 ton
Nederländerna	1 000 000 ton

PROTOKOLL (nr 32)
OM FÖRVÄRV AV EGENDOM I DANMARK

DE HÖGA FÖRDRAGSSLUTANDE PARTERNA,

SOM ÖNSKAR lösa vissa särskilda problem av intresse för Danmark,

HAR ENATS OM följande bestämmelser, som ska fogas till fördraget om Europeiska unionen och fördraget om Europeiska unionens funktionssätt.

Utan hinder av bestämmelserna i fördragen får Danmark fortsätta att tillämpa sin gällande lagstiftning om förvärv av fritidsbostäder.

PROTOKOLL (nr 33)

OM ARTIKEL 157 I FÖRDRAGET OM EUROPEISKA UNIONENS FUNKTIONSSÄTT

DE HÖGA FÖRDRAGSSLUTANDE PARTERNA,

HAR ENATS OM följande bestämmelser, som ska fogas till fördraget om Europeiska unionen och fördraget om Europeiska unionens funktionssätt.

Vid tillämpningen av artikel 157 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt ska förmåner för arbetstagare på grund av sociala trygghetssystem inte anses som lön om och i den mån förmånerna kan hänföras till anställningstider före den 17 maj 1990, utom när det gäller arbetstagare eller deras förmånsberättigade anhöriga som före den tidpunkten har väckt talan vid domstol eller inlett ett likvärdigt förfarande enligt tillämplig nationell lagstiftning.

PROTOKOLL (nr 34)

OM EN SÄRSKILD ORDNING FÖR GRÖNLAND

Enda artikel

1. Vid import till unionen av sådana produkter som omfattas av den gemensamma marknadsorganisationen för fiskeprodukter och som har sitt ursprung på Grönland ska produkterna, samtidigt som den gemensamma marknadsorganisationen följs, vara undantagna från tullar och avgifter med motsvarande verkan samt från kvantitativa restriktioner och åtgärder med motsvarande verkan, om de möjligheter till tillgång till grönländska fiskezoner som har beviljats unionen med stöd av ett avtal mellan unionen och den behöriga myndigheten för Grönland är tillfredsställande för unionen.

2. Alla åtgärder, inklusive beslut om åtgärderna, som avser ordningen för import av sådana produkter, ska vidtas enligt förfarandet i artikel 43 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt.

PROTOKOLL (nr 35)

OM ARTIKEL 40.3.3 I IRLANDS FÖRFATTNING

DE HÖGA FÖRDRAGSSLUTANDE PARTERNA

HAR ENATS OM följande bestämmelser, som ska fogas till fördraget om Europeiska unionen, fördraget om Europeiska unionens funktionssätt och fördraget om upprättandet av Europeiska atomenergigemenskapen.

Inga bestämmelser i fördragen, i fördraget om upprättandet av Europeiska atomenergigemenskapen eller i fördrag eller rättsakter om ändring eller komplettering av dessa fördrag ska påverka tillämpningen i Irland av artikel 40.3.3 i Irlands författning.

PROTOKOLL (nr 36)
OM ÖVERGÅNGSBESTÄMMELSER

DE HÖGA FÖRDRAGSSLUTANDE PARTERNA,

SOM ANSER att det är nödvändigt att fastställa övergångsbestämmelser för att organisera övergången mellan de institutionella bestämmelser i fördragen som är tillämpliga före ikraftträdandet av Lissabonfördraget och de bestämmelser som fastställs i det fördraget,

HAR ENATS OM följande bestämmelser, som ska fogas till fördraget om Europeiska unionen, fördraget om Europeiska unionens funktionssätt och fördraget om upprättandet av Europeiska atomenergigemenskapen.

Artikel 1

I detta protokoll avses med *fördragen* fördraget om Europeiska unionen, fördraget om Europeiska unionens funktionssätt och fördraget om upprättandet av Europeiska atomenergigemenskapen.

AVDELNING I
BESTÄMMELSER ANGÅENDE EUROPAPARLAMENTET

Artikel 2

I god tid före 2009 års val till Europaparlamentet ska Europeiska rådet i enlighet med artikel 14.2 andra stycket i fördraget om Europeiska unionen anta ett beslut om Europaparlamentets sammansättning.

Fram till slutet av valperioden 2004–2009 ska Europaparlamentets sammansättning och antalet ledamöter vara desamma som vid dagen för ikraftträdandet av Lissabonfördraget.

AVDELNING II
BESTÄMMELSER ANGÅENDE KVALIFICERAD MAJORITET

Artikel 3

1. I enlighet med artikel 16.4 i fördraget om Europeiska unionen ska bestämmelserna i den punkten och bestämmelserna i artikel 238.2 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt angående definitionen av kvalificerad majoritet i Europeiska rådet och rådet få verkan den 1 november 2014.

2. Under tiden 1 november 2014–31 mars 2017 kan en rådsmedlem, när ett beslut ska fattas med kvalificerad majoritet, begära att beslutet ska fattas med kvalificerad majoritet enligt definitionen i punkt 3. I det fallet är punkterna 3 och 4 tillämpliga.

3. Till och med den 31 oktober 2014 ska följande bestämmelser gälla, utan att det påverkar tillämpningen av artikel 235.1 andra stycket i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt:

När Europeiska rådet och rådet ska besluta med kvalificerad majoritet, ska medlemmarnas röster viktas på följande sätt:

Belgien	12	Luxemburg	4
Bulgarien	10	Ungern	12
Tjeckien	12	Malta	3
Danmark	7	Nederländerna	13
Tyskland	29	Österrike	10
Estland	4	Polen	27
Irland	7	Portugal	12
Grekland	12	Rumänien	14
Spanien	27	Slovenien	4
Frankrike	29	Slovakien	7
Italien	29	Finland	7
Cypern	4	Sverige	10
Lettland	4	Förenade kungariket	29
Litauen	7		

För beslut ska krävas minst 255 röster från en majoritet av medlemmarna, när beslut i enlighet med fördragen ska fattas på förslag av kommissionen. I andra fall ska minst 255 röster från minst två tredjedelar av medlemmarna krävas för beslut.

När en akt antas av Europeiska rådet eller rådet med kvalificerad majoritet, får en medlem av Europeiska rådet eller rådet begära en kontroll av att de medlemsstater som utgör denna kvalificerade majoritet motsvarar minst 62 % av unionens totala befolkning. Om det visar sig att detta villkor inte är uppfyllt, ska akten inte antas.

4. Till och med den 31 oktober 2014 ska, i de fall då, med tillämpning av fördragen, inte samtliga rådsmedlemmar deltar i omröstningen, nämligen när det hänvisas till kvalificerad majoritet i enlighet med definitionen i artikel 238.3 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, kvalificerad majoritet definieras som samma andel av de viktade rösterna och samma andel av rådsmedlemmarnas antal samt, i förekommande fall, samma procentandel av de berörda medlemsstaternas befolkning som fastställs i punkt 3 i den här artikeln.

AVDELNING III

BESTÄMMELSER ANGÅENDE RÅDETS KONSTELLATIONER

Artikel 4

Fram till ikraftträdandet av det beslut som avses i artikel 16.6 första stycket i fördraget om Europeiska unionen får rådet sammanträda i de konstellationer som anges i andra och tredje styckena i nämnda punkt samt i de övriga konstellationer över vilka en förteckning ska upprättas genom ett beslut som rådet i konstellationen allmänna frågor ska anta med enkel majoritet.

AVDELNING IV

BESTÄMMELSER ANGÅENDE KOMMISSIONEN, INBEGRIPET UNIONENS HÖGA REPRESENTANT FÖR UTRIKES FRÅGOR OCH SÄKERHETSPOLITIK

Artikel 5

De kommissionsledamöter som tjänstgör vid den tidpunkt då Lissabonfördraget träder i kraft ska förbli i tjänst till dess att deras mandattid löper ut. Den dag då unionens höga representant för utrikes frågor och säkerhetspolitik utnämns ska mandattiden emellertid löpa ut för den ledamot som har samma nationalitet som den höga representanten.

AVDELNING V

BESTÄMMELSER ANGÅENDE RÅDETS GENERALSEKRETERARE, HÖG REPRESENTANT FÖR DEN GEMENSAMMA UTRIKES- OCH SÄKERHETSPOLITIKEN, OCH RÅDETS STÄLLFÖRETRÄDANDE GENERALSEKRETERARE

Artikel 6

Mandattiden för rådets generalsekreterare, hög representant för den gemensamma utrikes- och säkerhetspolitiken, och rådets ställföreträdande generalsekreterare ska löpa ut den dag då Lissabonfördraget träder i kraft. Rådet ska utnämna en generalsekreterare i enlighet med artikel 240.2 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt.

AVDELNING VI

BESTÄMMELSER ANGÅENDE DE RÅDGIVANDE ORGANEN

Artikel 7

Fram till ikraftträdandet av det beslut som avses i artikel 301 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt ska fördelningen av ledamöter i Ekonomiska och sociala kommittén vara följande:

Belgien	12	Spanien	21
Bulgarien	12	Frankrike	24
Tjeckien	12	Italien	24
Danmark	9	Cypern	6
Tyskland	24	Lettland	7
Estland	7	Litauen	9
Irland	9	Luxemburg	6
Grekland	12	Ungern	12

Malta	5	Slovenien	7
Nederländerna	12	Slovakien	9
Österrike	12	Finland	9
Polen	21	Sverige	12
Portugal	12	Förenade kungariket	24
Rumänien	15		

Artikel 8

Fram till ikraftträdandet av det beslut som avses i artikel 305 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt ska fördelningen av ledamöter i Regionkommittén vara följande:

Belgien	12	Ungern	12
Bulgarien	12	Malta	5
Tjeckien	12	Nederländerna	12
Danmark	9	Österrike	12
Tyskland	24	Polen	21
Estland	7	Portugal	12
Irland	9	Rumänien	15
Grekland	12	Slovenien	7
Spanien	21	Slovakien	9
Frankrike	24	Finland	9
Italien	24	Sverige	12
Cypern	6	Förenade kungariket	24
Lettland	7		
Litauen	9		
Luxemburg	6		

AVDELNING VII

ÖVERGÅNGSBESTÄMMELSER ANGÅENDE AKTER SOM ANTAS PÅ GRUNDVAL AV AVDELNINGARNA V OCH VI I FÖRDRAGET OM EUROPEISKA UNIONEN FÖRE IKRAFTTRÄDANDET AV LISSABONFÖRDRAGET

Artikel 9

Rättsverkan för de akter som unionens institutioner, organ och byråer antar på grundval av fördraget om Europeiska unionen före ikraftträdandet av Lissabonfördraget ska bestå så länge dessa akter inte upphävs, ogiltigförklaras eller ändras med tillämpning av fördragen. Detta gäller även för de konventioner mellan medlemsstater som ingås på grundval av fördraget om Europeiska unionen.

Artikel 10

1. Som en övergångsåtgärd ska institutionerna när det gäller sådana unionsakter på området polissamarbete och straffrättsligt samarbete som har antagits före ikraftträdandet av Lissabonfördraget, ha följande befogenheter den dag då det fördraget träder i kraft: kommissionens befogenheter

enligt artikel 258 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt ska inte vara tillämpliga, och de befogenheter som Europeiska unionens domstol har enligt avdelning VI i fördraget om Europeiska union, i den lydelse som är i kraft före ikraftträdandet av Lissabonfördraget, ska vara oförändrade, också när de har godkänts enligt artikel 35.2 i nämnda fördrag om Europeiska unionen.

2. Om en sådan akt som avses i punkt 1 ändras, innebär detta att de i den punkten nämnda institutionernas befogenheter enligt fördragen ska vara tillämpliga på den ändrade akten för de medlemsstater på vilka den ändrade akten är tillämplig.

3. Den övergångsåtgärd som anges i punkt 1 ska under alla omständigheter upphöra att gälla fem år efter dagen för ikraftträdandet av Lissabonfördraget.

4. Senast sex månader före utgången av den övergångsperiod som avses i punkt 3 får Förenade kungariket meddela rådet att landet när det gäller de akter som avses i punkt 1 inte godtar de i punkt 1 nämnda institutionernas befogenheter enligt fördragen. Om Förenade kungariket har meddelat detta, ska de akter som avses i punkt 1 inte längre vara tillämpliga på landet från och med den dag då den övergångsperiod som avses i punkt 3 löper ut. Detta stycke ska inte tillämpas när det gäller de ändrade akter som är tillämpliga på Förenade kungariket enligt punkt 2.

Rådet ska med kvalificerad majoritet på förslag av kommissionen besluta om nödvändiga följd- och övergångsarrangemang. Förenade kungariket ska inte delta i antagandet av detta beslut. Kvalificerad majoritet i rådet ska definieras i enlighet med artikel 238.3 a i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt.

Rådet får med kvalificerad majoritet på förslag av kommissionen också anta ett beslut om att Förenade kungariket ska bära de eventuella direkta ekonomiska konsekvenser som landets avbrutna deltagande i nämnda akter med nödvändighet och oundvikligen har lett till.

5. Förenade kungariket får när som helst i efterhand meddela rådet att landet önskar delta i akter som inte längre är tillämpliga på landet i enlighet med punkt 4 första stycket. I så fall ska de tillämpliga bestämmelserna i protokollet om Schengenregelverket införlivat inom Europeiska unionens ramar, eller i protokollet om Förenade kungarikets och Irlands ställning när det gäller området med frihet, säkerhet och rättvisa, alltefter omständigheterna, tillämpas. Institutionernas befogenheter i fråga om dessa akter ska vara de som anges i fördragen. När unionens institutioner och Förenade kungariket agerar i enlighet med tillämpliga protokoll, ska de sträva efter att på nytt få Förenade kungariket att i så stor utsträckning som möjligt delta i unionens regelverk på området med frihet, säkerhet och rättvisa, utan att detta allvarligt påverkar den praktiska genomförbarheten av regelverkets olika delar, samtidigt som deras samstämmighet respekteras.

PROTOKOLL (nr 37)

OM DE EKONOMISKA FÖLJDERNA AV ATT EKSG-FÖRDRAGET UPPHÖR ATT GÄLLA OCH OM KOL- OCH STÅLFORSKNINGSFONDEN

DE HÖGA FÖRDRAGSSLUTANDE PARTERNA,

SOM ERINRAR om att Europeiska kol- och stålgemenskapens alla tillgångar och skulder per den 23 juli 2002 har överförts till Europeiska gemenskapen från och med den 24 juli 2002,

SOM BEAKTAR önskemålet att dessa medel ska användas för forskning inom sektorer med anknytning till kol- och stålindustrin samt behovet av att fastställa vissa särskilda bestämmelser för detta,

HAR ENATS OM följande bestämmelser, som ska fogas till fördraget om Europeiska unionen och fördraget om Europeiska unionens funktionssätt.

Artikel 1

1. Nettovärdet av dessa tillgångar och skulder enligt EKSG:s balansräkning per den 23 juli 2002 ska, med förbehåll för alla ökningar eller minskningar som kan inträffa som en följd av avvecklingen, betraktas som tillgångar avsedda för forskning inom sektorer med anknytning till kol- och stålindustrin och betecknas som ”EKSG under avveckling”. När avvecklingen är slutförd ska tillgångarna betecknas som ”Kol- och stålforskningsfondens tillgångar”.

2. Intäkterna från dessa tillgångar, vilka ska betecknas som ”Kol- och stålforskningsfonden”, ska endast användas för forskning utanför ramprogrammet för forskning inom sektorer med anknytning till kol- och stålindustrin i enlighet med bestämmelserna i detta protokoll och i rättsakter som antas på grundval av detta.

Artikel 2

Rådet ska i enlighet med ett särskilt lagstiftningsförfarande och efter Europaparlamentets godkännande, anta de nödvändiga bestämmelserna för genomförande av detta protokoll, inklusive grundprinciperna.

Rådet ska, på förslag av kommissionen och efter att ha hört Europaparlamentet, föreskriva åtgärder med fleråriga ekonomiska riktlinjer för förvaltning av Kol- och stålforskningsfondens tillgångar och tekniska riktlinjer för fondens forskningsprogram.

Artikel 3

Om inte annat föreskrivs i detta protokoll och i rättsakter som antas på grundval av detta, ska bestämmelserna i fördragen vara tillämpliga.

BILAGOR

BILAGA I

LISTA SOM AVSES I ARTIKEL 38 I FÖRDRAGET OM EUROPEISKA UNIONENS FUNKTIONSSÄTT

1. Nummer i Bryssel-nomenklaturen	2. Varuslag
Kapitel 1	Levande djur
Kapitel 2	Kött, fläsk och andra ätbara djurdelar
Kapitel 3	Fisk, kräftdjur och blötdjur
Kapitel 4	Mjölk och mejeriprodukter; ägg, naturlig honung
Kapitel 5	
5.04	Tarmar, blåsor och magar (hela eller sönderdelade) av andra djur än fiskar
5.15	Animaliska produkter, ej hänförliga till annat nummer; döda djur av de slag som avses i kapitel 1 och 3, otjänliga till människoföda
Kapitel 6	Levande växter och alster av blomsterodling
Kapitel 7	Köksväxter m.m.
Kapitel 8	Ätbara frukter, skal av citrusfrukter eller melon
Kapitel 9	Kaffe, te och kryddor med undantag av matte (nr 09.03)
Kapitel 10	Spannmål
Kapitel 11	Produkter av kvarnindustri; malt, stärkelse, inulin och gluten
Kapitel 12	Oljehaltiga frön och frukter; diverse andra frön och frukter; växter för industriellt eller medicinskt bruk; halm och foderväxter
Kapitel 13	
ex 13.03	Pektin
Kapitel 15	
15.01	Ister och annat fett av svin eller fjäderfä, utsmält eller utpressat
15.02	Talg (av nötkreatur, får eller getter), rå eller utsmält, premier jus härunder inbegripen
15.03	Solarstearin och oleostearin (presstalg); isterolja, talgolja och oleomargarin, icke emulgerade, blandade eller på annat sätt beredda
15.04	Fetter och oljor, även raffinerade, av fisk eller havsdäggdjur
15.07	Vegetabiliska fetter och feta oljor, råa, renade eller raffinerade
15.12	Härdade animaliska eller vegetabiliska fetter och feta oljor, även raffinerade men icke vidare bearbetade

1. Nummer i Bryssel-nomenklaturen	2. Varuslag
15.13	Margarin, konstister och annat berett ätbart fett
15.17	Återstoder från bearbetning av fetter eller feta oljor eller animaliska eller vegetabiliska vaxer
Kapitel 16	Varor av kött, fläsk, fisk, kräftdjur eller blötdjur
Kapitel 17	
17.01	Bet- och rörsocker i fast form
17.02	Annat socker; sirap och andra sockerlösningar; konstgjord honung samt blandningar av konstgjord och naturlig honung; sockerkulör
17.03	Melass, även avfärgad
17.05 (*)	Socker, sirap och andra sockerlösningar samt melass, aromatiserade eller färgade, utom fruktsaft med tillsats av socker, oavsett mängd
Kapitel 18	
18.01	Kakaobönor, hela eller krossade, även rostade
18.02	Kakaoskal och kakaoavfall
Kapitel 20	Varor av köksväxter och frukter samt av andra växter och växtdelar
Kapitel 22	
22.04	Druvmust i jäsning, även druvmust vars jäsning avbrutits på annat sätt än genom tillsats av alkohol
22.05	Vin av färska druvor; druvmust vars jäsning avbrutits genom tillsats av alkohol
22.07	Andra jästa drycker, såsom cider (äppel- och päronvin) och mjöd
ex 22.08 (*) ex 22.09 (*)	Etylalkohol, denaturerad eller ej, oavsett styrka, som är framställd av jordbruksprodukter som finns uppräknade i bilaga I, utom likörer och andra sprithaltiga drycker och sammansatta alkoholhaltiga beredningar (så kallade ”koncentrerade extrakt”) för framställning av drycker
22.10 (*)	Ättika
Kapitel 23	Återstoder och avfall från livsmedelsindustrin; beredda fodermedel
Kapitel 24	
24.01	Råtobak samt avfall av tobak
Kapitel 45	
45.01	Naturkork, obearbetad, krossad, granulerad eller malen; även som kork-avfall

1. Nummer i Bryssel-nomenklaturen	2. Varuslag
Kapitel 54	
54.01	Lin, oberett eller berett men icke spunnet; blånor och avfall av lin, rivna varor härunder inbegripna
Kapitel 57	
57.01	Mjuk hampa (*Cannabis sativa*), oberedd eller beredd men icke spunnen; blånor och avfall av mjuk hampa, rivna varor härunder inbegripna

(*) Numret tillagt genom artikel 1 i Europeiska ekonomiska gemenskapens råds förordning nr 7a av den 18 december 1959 (EGT nr 7, 30.1.1961, s. 71/61).

BILAGA II

UTOMEUROPEISKA LÄNDER OCH TERRITORIER PÅ VILKA BESTÄMMELSERNA I FJÄRDE DELEN I FÖRDRAGET OM EUROPEISKA UNIONENS FUNKTIONSSÄTT SKA TILLÄMPAS

— Grönland

— Nya Kaledonien och tillhörande områden

— Franska Polynesien

— De franska sydliga och antarktiska områdena

— Wallis- och Futunaöarna

— Mayotte

— Saint-Pierre och Miquelon

— Aruba

— Nederländska Antillerna:

  — Bonaire

  — Curaçao

  — Saba

  — Sint Eustatius

  — Sint Maarten

— Anguilla

— Caymanöarna

— Falklandsöarna

— Sydgeorgien och Sydsandwichöarna

— Montserrat

— Pitcairn

— S:ta Helena med tillhörande områden

— Brittiska antarktiska territoriet

— Brittiska territoriet i Indiska oceanen

— Turks- och Caicosöarna

— Brittiska Jungfruöarna

— Bermuda

FÖRKLARINGAR

SOM FOGAS TILL SLUTAKTEN FRÅN DEN REGERINGSKONFERENS SOM ANTAGIT LISSABONFÖRDRAGET

undertecknat den 13 december 2007

A. FÖRKLARINGAR OM BESTÄMMELSER I FÖRDRAGEN

1. Förklaring om Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna

I Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna, som är rättsligt bindande, bekräftas de grundläggande rättigheter som garanteras av konventionen om skydd för de mänskliga rättigheterna och de grundläggande friheterna och som de följer av de konstitutionella traditioner som är gemensamma för medlemsstaterna.

Stadgan utvidgar inte tillämpningsområdet för unionsrätten utöver unionens befogenheter och fastställer inte någon ny befogenhet eller uppgift för unionen, och ändrar inte de befogenheter och uppgifter som fastställs genom fördragen.

2. Förklaring till artikel 6.2 i fördraget om Europeiska unionen

Konferensen är enig om att unionens anslutning till europeiska konventionen om skydd för de mänskliga rättigheterna och de grundläggande friheterna bör genomföras på villkor som gör det möjligt att bevara särdragen i unionens rättsordning. I detta sammanhang noterar konferensen den regelbundna dialogen mellan Europeiska unionens domstol och Europeiska domstolen för de mänskliga rättigheterna; denna dialog kan komma att förstärkas när unionen ansluts till konventionen.

3. Förklaring till artikel 8 i fördraget om Europeiska unionen

Unionen kommer att beakta den särskilda situationen för länder med litet territorium som har särskilda närhetsförbindelser med unionen.

4. Förklaring om Europaparlamentets sammansättning

Extraplatsen i Europaparlamentet kommer att tilldelas Italien.

5. Förklaring om Europeiska rådets politiska överenskommelse om utkastet till beslut om Europaparlamentets sammansättning

En politisk överenskommelse kommer att nås i Europeiska rådet om det reviderade utkastet till beslut om Europaparlamentets sammansättning för valperioden 2009–2014, grundat på Europaparlamentets förslag.

6. Förklaring till artikel 15.5 och 15.6, artikel 17.6 och 17.7 och artikel 18 i fördraget om Europeiska unionen

Vid valet av de personer som ska inneha befattningarna som Europeiska rådets ordförande, kommissionens ordförande och unionens höga representant för utrikes frågor och säkerhetspolitik bör vederbörlig hänsyn tas till behovet av att respektera de geografiska och demografiska skillnaderna inom unionen och dess medlemsstater.

7. Förklaring till artikel 16.4 i fördraget om Europeiska unionen och artikel 238.2 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt

Konferensen förklarar att beslutet om genomförande av artikel 16.4 i fördraget om Europeiska unionen och artikel 238.2 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt kommer att antas av rådet dagen för undertecknandet av Lissabonfördraget och kommer att träda i kraft samma dag som det fördraget träder i kraft. Utkastet till beslut återges nedan.

Utkast till rådets beslut

om genomförande av artikel 16.4 i fördraget om Europeiska unionen och artikel 238.2 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt under tiden 1 november 2014–31 mars 2017 och från och med den 1 april 2017

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR BESLUTAT FÖLJANDE

av följande skäl:

(1) Det bör antas bestämmelser som möjliggör en smidig övergång från det system för beslutsfattande i rådet med kvalificerad majoritet som definieras i artikel 3.3 i protokollet om övergångsbestämmelser, vilket kommer att fortsätta att vara tillämpligt till och med den 31 oktober 2014, till det omröstningssystem som föreskrivs i artikel 16.4 i fördraget om Europeiska unionen och artikel 238.2 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, vilket kommer att tillämpas från och med den 1 november 2014, inbegripet – under en övergångsperiod till och med den 31 mars 2017 – sådana särskilda bestämmelser som föreskrivs i artikel 3.2 i det protokollet.

(2) Det erinras om att det är brukligt att rådet gör sitt yttersta för att stärka den demokratiska legitimiteten hos akter som antas med kvalificerad majoritet.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Avsnitt 1

Bestämmelser med tillämplighet under tiden 1 november 2014–31 mars 2017

Artikel 1

Under tiden 1 november 2014–31 mars 2017 gäller att om rådsmedlemmar som företräder

a) minst tre fjärdedelar av den befolkning eller

b) minst tre fjärdedelar av det antal medlemsstater

som krävs för att utgöra en blockerande minoritet till följd av tillämpningen av artikel 16.4 första stycket i fördraget om Europeiska unionen eller artikel 238.2 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt uppger att de motsätter sig att rådet antar en akt med kvalificerad majoritet, ska rådet hålla överläggningar i frågan.

Artikel 2

Rådet ska under dessa överläggningar göra allt som står i dess makt för att, inom rimlig tid och utan att det påverkar de obligatoriska tidsfrister som anges i unionsrätten, nå en tillfredsställande lösning för att bemöta de farhågor som framförts av de i artikel 1 avsedda rådsmedlemmarna.

Artikel 3

För detta ändamål ska rådets ordförande, med kommissionens bistånd och med iakttagande av rådets arbetsordning, ta alla nödvändiga initiativ för att underlätta skapandet av en bredare bas för överenskommelse i rådet. Rådets medlemmar ska bistå ordföranden.

Avsnitt 2

Bestämmelser med tillämplighet från och med den 1 april 2017

Artikel 4

Från och med den 1 april 2017 gäller att om rådsmedlemmar som företräder

a) minst 55 % av den befolkning eller

b) minst 55 % av det antal medlemsstater

som krävs för att utgöra en blockerande minoritet till följd av tillämpningen av artikel 16.4 första stycket i fördraget om Europeiska unionen eller artikel 238.2 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt uppger att de motsätter sig att rådet antar en akt med kvalificerad majoritet, ska rådet hålla överläggningar i frågan.

Artikel 5

Rådet ska under dessa överläggningar göra allt som står i dess makt för att, inom rimlig tid och utan att det påverkar de obligatoriska tidsfrister som anges i unionsrätten, nå en tillfredsställande lösning för att bemöta de farhågor som framförts av de i artikel 4 avsedda rådsmedlemmarna.

Artikel 6

För detta ändamål ska rådets ordförande, med kommissionens bistånd och med iakttagande av rådets arbetsordning, ta alla nödvändiga initiativ för att underlätta skapandet av en bredare bas för överenskommelse i rådet. Rådets medlemmar ska bistå ordföranden.

Avsnitt 3

Ikraftträdande

Artikel 7

Detta beslut träder i kraft samma dag som Lissabonfördraget träder i kraft.

8. **Förklaring om de praktiska åtgärder som ska vidtas när Lissabonfördraget träder i kraft när det gäller ordförandeskapet i Europeiska rådet och i rådet i konstellationen utrikes frågor**

Om Lissabonfördraget träder i kraft efter den 1 januari 2009, uppmanar konferensen de behöriga myndigheterna i den medlemsstat som utövar det halvårsvis roterande ordförandeskapet i rådet vid den tidpunkten, å ena sidan, och den person som kommer att väljas till Europeiska rådets ordförande och den person som kommer att utses till unionens höga representant för utrikes frågor och säkerhetspolitik, å andra sidan, att i samråd med det följande halvårsvis roterande ordförandeskapet vidta de konkreta åtgärder som behövs för att säkerställa en effektiv övergång när det gäller de materiella och organisatoriska aspekterna av utövandet av ordförandeskapet i Europeiska rådet och i rådet i konstellationen utrikes frågor.

9. Förklaring till artikel 16.9 i fördraget om Europeiska unionen om Europeiska rådets beslut om utövande av rådets ordförandeskap

Konferensen förklarar att rådet bör börja utarbeta beslutet om förfarandena för att genomföra beslutet om hur rådets ordförandeskap ska utövas så snart som Lissabonfördraget har undertecknats och bör ge sitt politiska godkännande inom sex månader. Ett utkast till beslut av Europeiska rådet, vilket kommer att antas samma dag som nämnda fördrag träder i kraft, återges nedan.

Utkast till Europeiska rådets beslut

om utövande av rådets ordförandeskap

Artikel 1

1. Rådets ordförandeskap, med undantag av konstellationen utrikes frågor, ska innehas av på förhand bestämda grupper med tre medlemsstater under en period av 18 månader. Dessa grupper ska sättas samman genom jämlik rotation mellan medlemsstaterna med hänsyn till deras olikartade karaktär och den geografiska jämvikten inom unionen.

2. Varje medlem i gruppen ska i tur och ordning vara ordförande i alla rådskonstellationer i sex månader, med undantag av konstellationen utrikes frågor. Övriga medlemmar av gruppen ska bistå ordförandeskapet i alla dess uppgifter på grundval av ett gemensamt program. Gruppens medlemmar får sinsemellan besluta om alternativa arrangemang.

Artikel 2

Ordförandeskapet för kommittén med de ständiga representanterna för medlemsstaternas regeringar ska innehas av en företrädare för den medlemsstat som innehar ordförandeskapet i rådet i konstellationen allmänna frågor.

Ordförandeskapet för kommittén för utrikes- och säkerhetspolitik ska innehas av en företrädare för unionens höga representant för utrikes frågor och säkerhetspolitik.

Ordförandeskapet i de förberedande organen i de olika rådskonstellationerna, med undantag av konstellationen utrikes frågor, ska ombesörjas av den medlem av gruppen som innehar ordförandeskapet i rådskonstellationen i fråga, såvida inget annat beslutas i enlighet med artikel 4.

Artikel 3

Rådet i konstellationen allmänna frågor ska i samarbete med kommissionen säkerställa samstämmigheten och kontinuiteten i de olika rådskonstellationernas arbete inom ramen för en flerårig programplanering. De medlemsstater som innehar ordförandeskapet ska med bistånd av rådets generalsekretariat vidta alla åtgärder som behövs för att organisera rådets arbete och få det att fungera väl.

Artikel 4

Rådet ska anta ett beslut om tillämpningsåtgärder för detta beslut.

10. Förklaring till artikel 17 i fördraget om Europeiska unionen

Konferensen anser att kommissionen, när den inte längre kommer att inbegripa medborgare från alla medlemsstater, särskilt bör uppmärksamma nödvändigheten av att säkerställa full öppenhet i sina förbindelser med samtliga medlemsstater. Därför bör kommissionen ha nära förbindelser med alla medlemsstater, oavsett om de har en egen medborgare som kommissionsledamot eller ej, och kommissionen bör därvid ägna särskild uppmärksamhet åt nödvändigheten av att utbyta information och samråda med alla medlemsstater.

Konferensen anser även att kommissionen bör vidta alla lämpliga åtgärder för att se till att full hänsyn tas till de faktiska politiska, sociala och ekonomiska förhållandena i alla medlemsstater, även i dem som inte har någon medborgare som kommissionsledamot. En av dessa åtgärder bör vara att man ser till att dessa medlemsstaters ställning beaktas genom att bestämmelser om lämpliga organisatoriska arrangemang antas.

11. Förklaring till artikel 17.6 och 17.7 i fördraget om Europeiska unionen

Konferensen anser att Europaparlamentet och Europeiska rådet i enlighet med bestämmelserna i fördragen har gemensamt ansvar för att den process som leder fram till valet av Europeiska kommissionens ordförande förlöper smidigt. Företrädare för Europaparlamentet och Europeiska rådet kommer därför att före Europeiska rådets beslut hålla de samråd som är nödvändiga, inom den ram som anses lämpligast. I enlighet med artikel 17.7 första stycket kommer dessa samråd att inriktas på kvalifikationerna hos kandidaterna till befattningen som kommissionens ordförande, med beaktande av valen till Europaparlamentet. Arrangemangen för dessa samråd kan komma att bestämmas närmare, vid lämplig tidpunkt, i samförstånd mellan Europaparlamentet och Europeiska rådet.

12. Förklaring till artikel 18 i fördraget om Europeiska unionen

1. Konferensen förklarar att lämpliga kontakter kommer att upprättas med Europaparlamentet under det förberedande arbetet inför utnämningen av unionens höga representant för utrikes frågor och säkerhetspolitik, vilken i enlighet med artikel 18 i fördraget om Europeiska unionen och artikel 5 i protokollet om övergångsbestämmelser kommer att ske samma dag som Lissabonfördraget träder i kraft; den höga representantens mandatperiod kommer att löpa från den dagen till slutet av mandatperioden för den då tjänstgörande kommissionen.

2. Konferensen erinrar vidare om att unionens höga representant för utrikes frågor och säkerhetspolitik, vars mandatperiod inleds i november 2009 samtidigt som och med samma varaktighet som nästa kommissions mandatperiod, kommer att utnämnas i enlighet med bestämmelserna i artiklarna 17 och 18 i fördraget om Europeiska unionen.

13. **Förklaring om den gemensamma utrikes- och säkerhetspolitiken**

Konferensen framhåller att de bestämmelser i fördraget om Europeiska unionen som avser den gemensamma utrikes- och säkerhetspolitiken, inklusive inrättandet av befattningen som unionens höga representant för utrikes frågor och säkerhetspolitik samt inrättandet av en avdelning för yttre åtgärder inte påverkar medlemstaternas nuvarande ansvar för utformningen och genomförandet av deras utrikespolitik och inte heller deras nationella representation i tredjeländer och internationella organisationer.

Konferensen erinrar även om att de bestämmelser som styr den gemensamma säkerhets- och försvarspolitiken inte påverkar den särskilda karaktären hos medlemsstaternas säkerhets- och försvarspolitik.

Konferensen framhåller att Europeiska unionen och dess medlemsstater även fortsättningsvis kommer att vara bundna av bestämmelserna i Förenta nationernas stadga, och särskilt säkerhetsrådets och dess medlemmars primära ansvar för att upprätthålla internationell fred och säkerhet.

14. **Förklaring om den gemensamma utrikes- och säkerhetspolitiken**

Utöver de särskilda regler och förfaranden som avses i artikel 24.1 i fördraget om Europeiska unionen framhåller konferensen att bestämmelserna om den gemensamma utrikes- och säkerhetspolitiken, däribland när det gäller unionens höga representant för utrikes frågor och säkerhetspolitik och avdelningen för yttre åtgärder, inte kommer att påverka varje enskild medlemsstats nuvarande rättsliga grund, ansvar och befogenheter i fråga om att utforma och genomföra sin utrikespolitik, sin nationella diplomattjänst, sina förbindelser med tredjeländer och sitt deltagande i internationella organisationer, inbegripet en medlemsstats medlemskap i FN:s säkerhetsråd.

Konferensen noterar även att bestämmelserna om den gemensamma utrikes- och säkerhetspolitiken inte ger kommissionen några nya befogenheter att ta initiativ till beslut eller ger Europaparlamentet en utökad roll.

Konferensen erinrar även om att bestämmelserna som styr den gemensamma säkerhets- och försvarspolitiken inte påverkar den särskilda karaktären hos medlemsstaternas säkerhets- och försvarspolitik.

15. **Förklaring till artikel 27 i fördraget om Europeiska unionen**

Konferensen förklarar att så snart Lissabonfördraget har undertecknats bör rådets generalsekreterare, den höga representanten för den gemensamma utrikes- och säkerhetspolitiken, kommissionen och medlemsstaterna inleda det förberedande arbetet med den europeiska avdelningen för yttre åtgärder.

16. **Förklaring till artikel 55.2 i fördraget om Europeiska unionen**

Konferensen anser att möjligheten att göra översättningar av fördragen till de språk som avses i artikel 55.2 bidrar till att uppnå målet för unionen att respektera rikedomen hos sin kulturella och språkliga mångfald enligt artikel 3.3 fjärde stycket. I detta sammanhang bekräftar konferensen den vikt som unionen fäster vid Europas kulturella mångfald och den särskilda uppmärksamhet som den fortsatt kommer att ägna dessa och andra språk.

Konferensen rekommenderar de medlemsstater som vill utnyttja den möjlighet som medges i artikel 55.2 att inom sex månader efter undertecknandet av Lissabonfördraget meddela rådet till vilket eller vilka språk som fördragen kommer att översättas.

17. **Förklaring om företräde**

Konferensen erinrar om att fördragen och den rätt som antas av unionen på grundval av fördragen i enlighet med Europeiska unionens domstols fasta rättspraxis har företräde framför medlemsstaternas rätt på de villkor som fastställs i nämnda rättspraxis.

Dessutom har konferensen beslutat att till slutakten foga yttrandet från rådets juridiska avdelning om företräde i dess lydelse enligt dokument 11197/07 (JUR 260):

”Yttrande från rådets juridiska avdelning

av den 22 juni 2007

Det följer av rättspraxis vid domstolen att EG-lagstiftningens företräde är en grundläggande princip inom gemenskapsrätten. Enligt domstolen är denna princip en konstitutiv del av Europeiska gemenskapens särdrag. Vid tidpunkten för den första domen enligt denna rättspraxis (Costa mot Enel, den 15 juli 1964, mål 6/64 ([1])) nämndes inte företräde i fördraget. Så är fallet än idag. Att principen om företräde inte kommer att införas i det framtida fördraget ändrar inte på något vis den gällande principen och gällande rättspraxis från domstolen.

([1]) *’Härav följer (…) att den rätt som uppkommit ur fördraget och som härrör från en autonom källa [kan] alltså inte, till följd av sin självständiga och särpräglade karaktär, … rättsligt befinna sig i konflikt med någon som helst nationell lagtext utan att förlora sin gemenskapskaraktär och utan att den rättsliga grunden för själva gemenskapen sätts i fråga.’ ”*

18. **Förklaring om avgränsningen av befogenheter**

Konferensen understryker att, i enlighet med det system för uppdelning av befogenheter mellan unionen och medlemsstaterna som föreskrivs i fördraget om Europeiska unionen och fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, ska varje befogenhet som inte tilldelas unionen i fördragen tillhöra medlemsstaterna.

När fördragen tilldelar unionen en befogenhet som ska delas med medlemsstaterna på ett visst område, ska medlemsstaterna utöva sin befogenhet i den mån som unionen inte har utövat sin befogenhet eller har beslutat att inte längre utöva den. Den sistnämnda situationen kan uppstå när de behöriga unionsinstitutionerna beslutar att upphäva en lagstiftningsakt, särskilt för att säkerställa en ständig respekt för subsidiaritets- och proportionalitetsprinciperna. Rådet får, på initiativ av en eller flera av sina medlemmar (medlemsstaternas företrädare) och i enlighet med artikel 241 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, uppmana kommissionen att lägga fram förslag till upphävande av en lagstiftningsakt. Konferensen välkomnar kommissionens förklaring att den kommer att ägna särskild uppmärksamhet åt dessa uppmaningar.

Företrädarna för medlemsstaternas regeringar, församlade i en regeringskonferens, får också, i enlighet med det ordinarie ändringsförfarande som fastställs i artikel 48.2–48.5 i fördraget om Europeiska unionen, besluta att ändra de fördrag som ligger till grund för unionen, inklusive för att utöka eller minska de befogenheter som tilldelas unionen i de nämnda fördragen.

19. Förklaring till artikel 8 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt

Konferensen är enig om att unionen, i sina allmänna insatser för att undanröja bristande jämställdhet mellan kvinnor och män, inom sina olika politikområden kommer att sträva efter att bekämpa alla slag av våld i hemmet. Medlemsstaterna bör vidta alla nödvändiga åtgärder för att förhindra och bestraffa dessa brottsliga handlingar samt att stödja och skydda brottsoffren.

20. Förklaring till artikel 16 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt

Konferensen förklarar att, varje gång sådana regler om skydd av personuppgifter som kan få direkta konsekvenser för den nationella säkerheten ska antas på grundval av artikel 16, måste vederbörlig hänsyn tas till detta. Den erinrar om att den för närvarande tillämpliga lagstiftningen (se särskilt direktiv 95/46/EG) föreskriver särskilda undantag i detta avseende.

21. Förklaring om skydd av personuppgifter på området för straffrättsligt samarbete och polissamarbete

Konferensen är medveten om att det på grund av de särskilda förhållanden som gäller på områdena för straffrättsligt samarbete och polissamarbete kan visa sig bli nödvändigt med särskilda regler om skydd av personuppgifter och om fri rörlighet för sådana uppgifter på dessa områden, på grundval av artikel 16 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt.

22. Förklaring till artiklarna 48 och 79 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt

Konferensen anser att om ett utkast till lagstiftningsakt på grundval av artikel 79.2 skulle påverka viktiga aspekter av en medlemsstats sociala trygghetssystem, inbegripet dess omfattning, kostnader eller ekonomiska struktur, eller inverka på den ekonomiska jämvikten i det systemet enligt artikel 48 andra stycket, kommer den medlemsstatens intressen vederbörligen att beaktas.

23. Förklaring till artikel 48 andra stycket i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt

Konferensen erinrar om att Europeiska rådet i detta fall ska besluta med konsensus i enlighet med artikel 15.4 i fördraget om Europeiska unionen.

24. Förklaring om Europeiska unionens ställning som juridisk person

Konferensen bekräftar att det faktum att Europeiska unionen är en juridisk person inte på något sätt ger unionen rätt att lagstifta eller agera utanför de befogenheter som medlemsstaterna tilldelat den i fördragen.

25. Förklaring till artiklarna 75 och 215 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt

Konferensen erinrar om att respekt för de grundläggande rättigheterna och friheterna i synnerhet innebär att tillbörlig uppmärksamhet ägnas åt skydd och efterlevnad av den rätt att utnyttja de garantier som föreskrivs i lagar och som tillkommer berörda fysiska personer eller berörda enheter. För detta ändamål och i syfte att garantera en grundlig rättslig prövning av beslut om vidtagande av restriktiva åtgärder mot en fysisk person eller en enhet, måste sådana beslut grunda sig på klara och tydliga kriterier. Dessa kriterier bör vara anpassade till det specifika innehållet i varje restriktiv åtgärd.

26. Förklaring om en medlemsstats icke-deltagande i en åtgärd som grundar sig på avdelning V i tredje delen av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt

Konferensen förklarar att när en medlemsstat väljer att inte delta i en åtgärd som grundar sig på avdelning V i tredje delen av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, kommer rådet att ingående diskutera tänkbara återverkningar och konsekvenser av att medlemsstaten inte deltar i åtgärden.

Dessutom får varje medlemsstat uppmana kommissionen att undersöka situationen med utgångspunkt i artikel 116 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt.

Föregående stycken påverkar inte en medlemsstats möjligheter att hänskjuta frågan till Europeiska rådet.

27. Förklaring till artikel 85.1 andra stycket i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt

Konferensen anser att nationella bestämmelser och förfaranden för inledande av brottsutredningar bör beaktas i de förordningar som avses i artikel 85.1 andra stycket i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt.

28. Förklaring till artikel 98 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt

Konferensen noterar att bestämmelserna i artikel 98 ska tillämpas i enlighet med gällande praxis. Uttrycket ”sådana åtgärder är nödvändiga för att uppväga de ekonomiska nackdelar som uppkommit genom Tysklands delning för näringslivet i vissa av de områden i förbundsrepubliken som påverkats av delningen” ska tolkas i enlighet med befintlig rättspraxis från Europeiska unionens domstol.

29. Förklaring till artikel 107.2 c i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt

Konferensen noterar att artikel 107.2 c ska tolkas i enlighet med befintlig rättspraxis från Europeiska unionens domstol om tillämpligheten av bestämmelserna på stöd som beviljas vissa områden i Förbundsrepubliken Tyskland som påverkats av Tysklands tidigare delning.

30. Förklaring till artikel 126 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt

När det gäller artikel 126 bekräftar konferensen att en ökning av tillväxtpotentialen och ett säkerställande av sunda offentliga finanser utgör de två grundpelarna i unionens och medlemsstaternas ekonomiska politik och budgetpolitik. Stabilitets- och tillväxtpakten är ett viktigt instrument för att uppnå dessa mål.

Konferensen bekräftar på nytt sitt åtagande när det gäller bestämmelserna om stabilitets- och tillväxtpakten, vilka utgör ramen för samordningen av budgetpolitiken i medlemsstaterna.

Konferensen bekräftar att ett system som grundar sig på regler är den bästa garantin för att åtaganden genomförs och för att alla medlemsstater behandlas lika.

I detta sammanhang bekräftar konferensen på nytt även att den står fast vid målen i Lissabonstrategin: nya arbetstillfällen, strukturreformer och social sammanhållning.

Unionen strävar efter att uppnå välavvägd ekonomisk tillväxt och prisstabilitet. I den ekonomiska politiken och budgetpolitiken ska därför de rätta prioriteringarna fastställas när det gäller ekonomiska reformer, innovation, konkurrenskraft och förstärkande av privata investeringar och privatkonsumtionen under perioder med svag ekonomisk tillväxt. Inriktningen i budgetbeslut på nationell nivå

och unionsnivå bör återspegla detta, särskilt genom en omstrukturering av de offentliga inkomsterna och utgifterna samtidigt som budgetdisciplinen respekteras i enlighet med fördragen och stabilitets- och tillväxtpakten.

Vikten av en sund budgetpolitik genom hela konjunkturcykeln understryks av de budgetmässiga och ekonomiska utmaningar som medlemsstaterna står inför.

Konferensen är enig om att medlemsstaterna aktivt bör använda perioder av ekonomisk återhämtning till att stärka de offentliga finanserna och förbättra sin budgetsituation. Målet är att under goda tider gradvis uppnå ett budgetöverskott som ger det nödvändiga utrymmet för anpassning till konjunkturnedgångar och därigenom bidrar till långsiktig stabilitet i de offentliga finanserna.

Medlemsstaterna ser fram emot eventuella förslag från kommissionen och ytterligare bidrag från medlemsstaterna i syfte att förstärka och förtydliga genomförandet av stabilitets- och tillväxtpakten. Medlemsstaterna kommer att vidta alla nödvändiga åtgärder för att öka sina ekonomiers tillväxtpotential. Förbättrad samordning av den ekonomiska politiken skulle kunna stödja denna målsättning. Denna förklaring föregriper inte den framtida debatten om stabilitets- och tillväxtpakten.

31. **Förklaring till artikel 156 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt**

Konferensen bekräftar att de politikområden som beskrivs i artikel 156 i huvudsak faller inom medlemsstaternas behörighetsområde. De främjande åtgärder och samordningsåtgärder som ska vidtas på unionsnivå i enlighet med bestämmelserna i denna artikel är av kompletterande karaktär. De tjänar till att förstärka samarbetet mellan medlemsstaterna och inte till att harmonisera de nationella systemen. De garantier och den praxis som finns i varje medlemsstat när det gäller ansvaret hos arbetsmarknadens parter påverkas inte av dessa åtgärder.

Denna förklaring påverkar inte tillämpningen av de bestämmelser i fördragen som tilldelar unionen befogenheter, inbegripet avseende sociala frågor.

32. **Förklaring till artikel 168.4 c i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt**

Konferensen förklarar att de åtgärder om vilka beslut ska fattas i enlighet med artikel 168.4 c måste respektera de gemensamma angelägenheterna i fråga om säkerhet och ha till syfte att fastställa höga kvalitets- och säkerhetsstandarder, om de nationella standarder som påverkar den inre marknaden i annat fall hindrar att en hög nivå av skydd för människors hälsa uppnås.

33. Förklaring till artikel 174 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt

Konferensen anser att hänvisningen i artikel 174 till öregioner även kan inbegripa hela östater, förutsatt att nödvändiga kriterier uppfylls.

34. Förklaring till artikel 179 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt

Konferensen är enig om att unionen vederbörligen kommer att beakta de grundläggande riktlinjerna och valen i medlemsstaternas forskningspolitik när den vidtar åtgärder inom forskning och teknisk utveckling.

35. Förklaring till artikel 194 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt

Konferensen anser att artikel 194 inte påverkar medlemsstaternas rätt att vidta de åtgärder som behövs för att säkerställa sin energiförsörjning på de villkor som anges i artikel 347.

36. Förklaring till artikel 218 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt om medlemsstaternas förhandlingar om och ingående av internationella avtal avseende området med frihet, säkerhet och rättvisa

Konferensen bekräftar att medlemsstaterna har rätt att förhandla om och ingå avtal med tredjeländer eller internationella organisationer på de områden som omfattas av tredje delen avdelning V kapitlen 3, 4 och 5, om avtalen i fråga överensstämmer med unionsrätten.

37. Förklaring till artikel 222 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt

Utan att det påverkar de åtgärder som unionen har beslutat för att uppfylla kravet på solidaritet med en medlemsstat som utsätts för en terroristattack eller som drabbas av en naturkatastrof eller en katastrof som orsakas av människor, ska ingen av bestämmelserna i artikel 222 vara avsedd att påverka en annan medlemsstats rätt att välja det lämpligaste sättet att uppfylla sitt eget krav på solidaritet med den medlemsstaten.

38. Förklaring till artikel 252 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt angående antalet generaladvokater i domstolen

Konferensen förklarar att om domstolen, i enlighet med artikel 252 första stycket i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, begär att antalet generaladvokater ska utökas med tre (till elva i stället för åtta) kommer rådet genom enhälligt beslut att godkänna en sådan ökning.

I det fallet samtycker konferensen till att Polen, liksom redan nu är fallet med Tyskland, Frankrike, Italien, Spanien och Förenade kungariket, får en ständig generaladvokat och inte längre deltar i rotationssystemet, varvid fem generaladvokater i stället för tre kommer att rotera i det nuvarande rotationssystemet.

39. Förklaring till artikel 290 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt

Konferensen noterar att kommissionen, i enlighet med sin fasta praxis, avser att fortsätta att samråda med av medlemsstaterna utsedda experter vid utarbetandet av kommissionens utkast till delegerade akter på området finansiella tjänster.

40. Förklaring till artikel 329 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt

Konferensen förklarar att medlemsstaterna när de gör en begäran om upprättande av ett fördjupat samarbete får ange om de redan i det skedet avser att tillämpa artikel 333, om utökning av omröstningarna med kvalificerad majoritet, eller använda det ordinarie lagstiftningsförfarandet.

41. Förklaring till artikel 352 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt

Konferensen förklarar att hänvisningen i artikel 352.1 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt till unionens mål avser de mål som anges i artikel 3.2 och 3.3 i fördraget om Europeiska unionen och målen i artikel 3.5 i nämnda fördrag när det gäller yttre åtgärder enligt femte delen i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt. Det är därför uteslutet att en åtgärd som grundar sig på artikel 352 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt endast ska eftersträva mål som anges i artikel 3.1 i fördraget om Europeiska unionen. I detta sammanhang noterar konferensen att i enlighet med artikel 31.1 i fördraget om Europeiska unionen får lagstiftningsakter inte antas på området för den gemensamma utrikes- och säkerhetspolitiken.

42. Förklaring till artikel 352 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt

Konferensen understryker att, i enlighet med Europeiska unionens domstols fasta rättspraxis, kan artikel 352 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, som är en integrerad del av ett institutionellt system som grundas på principen om tilldelad befogenhet, inte ligga till grund för en utvidgning av tillämpningsområdet för unionens befogenhet utöver den allmänna ram som skapas av bestämmelserna i fördragen som helhet, särskilt de bestämmelser i vilka unionens uppgifter och verksamhet fastställs. Denna artikel kan under inga omständigheter användas som grund för antagande av bestämmelser som i sak skulle innebära en ändring av fördragen utan att det förfarande som fastställts för detta ändamål har följts.

43. Förklaring till artikel 355.6 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt

De höga fördragsslutande parterna samtycker till att Europeiska rådet enligt artikel 355.6 antar ett beslut som leder till en ändring av ställningen för Mayotte i förhållande till unionen, så att detta territorium blir ett yttersta randområde enligt artikel 355.1 och artikel 349, när de franska myndigheterna meddelar Europeiska rådet och kommissionen att den pågående utvecklingen när det gäller öns interna ställning medger detta.

B. FÖRKLARINGAR OM PROTOKOLL SOM ÄR FOGADE TILL FÖRDRAGEN

44. Förklaring till artikel 5 i protokollet om Schengenregelverket införlivat inom Europeiska unionens ramar

Konferensen noterar att om en medlemsstat, i enlighet med artikel 5.2 i protokollet om Schengenregelverket införlivat inom Europeiska unionens ramar, har lämnat en underrättelse om att den inte önskar delta i ett förslag eller initiativ, kan underrättelsen dras tillbaka när som helst innan den åtgärd som utvecklar Schengenregelverket antas.

45. Förklaring till artikel 5.2 i protokollet om Schengenregelverket införlivat inom Europeiska unionens ramar

Konferensen förklarar att när Förenade kungariket eller Irland har underrättat rådet om att medlemsstaten inte har för avsikt att delta i en åtgärd som utvecklar en del av Schengenregelverket i vilken den deltar, kommer rådet att hålla en ingående diskussion om eventuella följder av att den medlemsstaten inte deltar i åtgärden. Diskussionen inom rådet bör föras mot bakgrund av de uppgifter som kommissionen lämnar om förhållandet mellan förslaget och Schengenregelverket.

46. Förklaring till artikel 5.3 i protokollet om Schengenregelverket införlivat inom Europeiska unionens ramar

Konferensen erinrar om att om rådet inte fattar något beslut efter en första diskussion om sakfrågorna, får kommissionen lägga fram ett ändrat förslag för ytterligare en omprövning av sakfrågorna i rådet inom tidsfristen på fyra månader.

47. Förklaring till artikel 5.3, 5.4 och 5.5 i protokollet om Schengenregelverket införlivat inom Europeiska unionens ramar

Konferensen noterar att de villkor som ska anges i det beslut som avses i artikel 5.3, 5.4 eller 5.5 i protokollet om Schengenregelverket införlivat inom Europeiska unionens ramar, kan fastställa att den berörda medlemsstaten i förekommande fall ska bära de direkta ekonomiska konsekvenser som med nödvändighet och oundvikligen följer av att den upphör att delta i en del av eller hela det regelverk som avses i ett beslut som fattas av rådet i enlighet med artikel 4 i nämnda protokoll.

48. **Förklaring om protokollet om Danmarks ställning**

Konferensen noterar att Danmark förklarar att det inte kommer att använda sin rösträtt för att förhindra antagande av de bestämmelser som inte är tillämpliga på Danmark när det gäller rättsakter som ska antas av rådet ensamt eller gemensamt med Europaparlamentet och som innehåller både bestämmelser som är tillämpliga på Danmark och bestämmelser som inte är tillämpliga på Danmark, därför att de har en rättslig grund för vilken del I i protokollet om Danmarks ställning är tillämplig.

Konferensen noterar dessutom att Danmark, på grundval av konferensens förklaring om artikel 222, förklarar att landets deltagande i åtgärder eller rättsakter enligt artikel 222 kommer att ske i enlighet med del I och del II i protokollet om Danmarks ställning.

49. **Förklaring om Italien**

Konferensen noterar att det i protokollet om Italien, som 1957 fogades till fördraget om upprättandet av Europeiska ekonomiska gemenskapen, ändrat vid antagandet av fördraget om Europeiska unionen, preciseras följande:

”DE HÖGA FÖRDRAGSSLUTANDE PARTERNA

SOM ÖNSKAR lösa vissa problem avseende Italien,

HAR ENATS OM följande bestämmelser som ska fogas till detta fördrag.

GEMENSKAPENS MEDLEMSSTATER

BEAKTAR att den italienska regeringen genomför ett tioårigt ekonomiskt utvecklingsprogram vars mål är att rätta till obalanserna i den italienska ekonomin i synnerhet genom att bygga upp en infrastruktur i de mindre utvecklade områdena i södra Italien och på de italienska öarna samt genom att skapa nya arbetstillfällen för att avskaffa arbetslösheten,

HÄNVISAR TILL att principerna och målen i den italienska regeringens program har övervägts och blivit godkända av internationella samarbetsorgan i vilka medlemsstaterna är medlemmar,

INSER att det ligger i deras gemensamma intresse att målen i det italienska programmet uppnås,

ÄR ENIGA OM att rekommendera gemenskapens institutioner att använda alla de medel och förfaranden som föreskrivs i fördraget och då särskilt att på ett lämpligt sätt utnyttja Europeiska investeringsbankens och Europeiska socialfondens resurser för att underlätta genomförandet av den italienska regeringens uppgift,

ANSER att gemenskapens institutioner vid tillämpningen av fördraget bör beakta de stora påfrestningar som Italiens ekonomi kommer att utsättas för under de kommande åren och det önskvärda i att undvika sådana riskfyllda belastningar, särskilt vad gäller betalningsbalansen eller sysselsättningsnivån, som skulle kunna äventyra tillämpningen av fördraget i Italien,

ERKÄNNER särskilt att det vid tillämpningen av artiklarna 109h och 109i blir nödvändigt att se till att de åtgärder som krävs av den italienska regeringen inte äventyrar genomförandet av regeringens program för ekonomisk utveckling och höjning av befolkningens levnadsstandard.”

50. **Förklaring till artikel 10 i protokollet om övergångsbestämmelser**

Konferensen uppmanar Europaparlamentet, rådet och kommissionen att inom ramen för sina respektive befogenheter sträva efter att, i lämpliga fall och i den mån det är möjligt inom den tidsfrist på fem år som anges i artikel 10.3 i protokollet om övergångsbestämmelser, anta rättsakter som ändrar eller ersätter de akter som avses i artikel 10.1 i det protokollet.

C. FÖRKLARINGAR FRÅN MEDLEMSSTATERNA

51. Förklaring från Konungariket Belgien om de nationella parlamenten

Belgien preciserar att, enligt dess konstitutionella rätt, agerar såväl det federala parlamentets representanthus och senat som de olika gemenskapernas och regionernas parlamentariska församlingar, med hänsyn till de befogenheter som utövas av unionen, som ingående delar i det nationella parlamentariska systemet eller kammare i det nationella parlamentet.

52. Förklaring från Konungariket Belgien, Republiken Bulgarien, Förbundsrepubliken Tyskland, Republiken Grekland, Konungariket Spanien, Republiken Italien, Republiken Cypern, Republiken Litauen, Storhertigdömet Luxemburg, Republiken Ungern, Republiken Malta, Republiken Österrike, Republiken Portugal, Rumänien, Republiken Slovenien och Republiken Slovakien om Europeiska unionens symboler

Belgien, Bulgarien, Tyskland, Grekland, Spanien, Italien, Cypern, Litauen, Luxemburg, Ungern, Malta, Österrike, Portugal, Rumänien, Slovenien och Slovakien förklarar att flaggan som föreställer en cirkel av tolv gula stjärnor på blå botten, hymnen som är hämtad från Hymn till glädjen i Ludwig van Beethovens nionde symfoni, mottot *Förenade i mångfalden*, euron som Europeiska unionens valuta och Europadagen den 9 maj även i fortsättningen för dem kommer att vara symboler för medborgarnas gemensamma tillhörighet till Europeiska unionen och deras anknytning till denna.

53. Förklaring från Republiken Tjeckien om Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna

1. Republiken Tjeckien erinrar om att bestämmelserna i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna riktar sig till Europeiska unionens institutioner och organ med beaktande av subsidiaritetsprincipen och fördelningen av befogenheter mellan Europeiska unionen och dess medlemsstater såsom den bekräftas i förklaring (nr 18) om avgränsningen av befogenheter. Republiken Tjeckien betonar att bestämmelserna i stadgan riktar sig till medlemsstaterna enbart när de tillämpar unionsrätten och inte när de antar och tillämpar nationell rätt oberoende av unionsrätten.

2. Republiken Tjeckien understryker även att stadgan inte innebär någon utvidgning av tillämpningsområdet för unionsrätten och inte medför någon ny befogenhet för unionen. Den inskränker inte tillämpningsområdet för nationell rätt och begränsar inte några av de nationella myndigheternas nuvarande befogenheter på detta område.

3. Republiken Tjeckien betonar att i den mån som grundläggande rättigheter och principer enligt medlemsstaternas gemensamma konstitutionella traditioner erkänns i denna stadga ska rättigheterna och principerna tolkas i samstämmighet med dessa traditioner.

4. Republiken Tjeckien understryker vidare att ingen bestämmelse i denna stadga får tolkas som att den inskränker eller inkräktar på de mänskliga rättigheter och grundläggande friheter som inom respektive tillämpningsområde erkänns i unionsrätten och de internationella konventioner i vilka unionen eller samtliga medlemsstater är parter, särskilt europeiska konventionen om skydd för de mänskliga rättigheterna och de grundläggande friheterna, samt i medlemsstaternas författningar.

54. Förklaring från Förbundsrepubliken Tyskland, Irland, Republiken Ungern, Republiken Österrike och Konungariket Sverige

Tyskland, Irland, Ungern, Österrike och Sverige noterar att de centrala bestämmelserna i fördraget om upprättandet av Europeiska atomenergigemenskapen inte har ändrats i sak sedan det fördraget trädde i kraft och behöver uppdateras. De stöder därför tanken på en konferens mellan företrädarna för medlemsstaternas regeringar, som bör sammankallas så snart som möjligt.

55. Förklaring från Konungariket Spanien och Förenade konungariket Storbritannien och Nordirland

Fördragen är tillämpliga på Gibraltar i dess egenskap av ett europeiskt territorium för vars yttre förbindelser en medlemsstat är ansvarig. Detta medför inte någon förändring av de berörda medlemsstaternas ståndpunkter.

56. Förklaring från Irland om artikel 3 i protokollet om Förenade kungarikets och Irlands ställning med avseende på området med frihet, säkerhet och rättvisa

Irland bekräftar sin uppslutning bakom unionen som ett område med frihet, säkerhet och rättvisa och med respekt för de grundläggande rättigheterna samt de olika rättssystemen och rättsliga traditionerna i medlemsstaterna, inom vilket medborgarna åtnjuter en hög säkerhetsnivå.

Irland förklarar därför att landet är fast beslutet att i enlighet med artikel 3 i protokollet om Förenade kungarikets och Irlands ställning med avseende på området med frihet, säkerhet och rättvisa i största möjliga utsträckning utöva sin rätt att delta i beslut om åtgärder enligt avdelning V i tredje delen av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt.

Irland kommer i synnerhet att i största möjliga utsträckning delta i åtgärder på området för polissamarbete.

Irland erinrar dessutom om att landet i enlighet med artikel 8 i protokollet skriftligen får meddela rådet att landet inte längre önskar omfattas av protokollet. Irland avser att inom tre år efter Lissabonfördragets ikraftträdande se över hur dessa bestämmelser fungerar.

57. Förklaring från Republiken Italien om Europaparlamentets sammansättning

Italien konstaterar att enligt artikel 10 och artikel 14 i fördraget om Europeiska unionen ska Europaparlamentet vara sammansatt av företrädare för unionens medborgare, vilka ska företrädas med degressiv proportionalitet.

Italien konstaterar även att enligt artikel 9 i fördraget om Europeiska unionen och artikel 20 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt ska varje medborgare i en medlemsstat ha unionsmedborgarskap.

Därför anser Italien, utan att det påverkar tillämpningen av beslutet om valperioden 2009–2014, att varje beslut som antas av Europeiska rådet på Europaparlamentets initiativ och med dess godkännande för att fastställa Europaparlamentets sammansättning ska respektera de principer som anges i artikel 14.2 första stycket.

58. Förklaring från Republiken Lettland, Republiken Ungern och Republiken Malta om stavningen av namnet på den gemensamma valutan i fördragen

Utan att det påverkar den enhetliga stavningen av namnet på Europeiska unionens gemensamma valuta enligt fördragen och hur denna anges på sedlar och mynt, förklarar Lettland, Ungern och Malta att stavningen av namnet på den gemensamma valutan, inbegripet de avledningar av detta ord som används i den lettiska, den ungerska och den maltesiska versionen av fördragen, inte har någon inverkan på de befintliga reglerna i det lettiska, det ungerska och det maltesiska språket.

59. Förklaring från Konungariket Nederländerna till artikel 312 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt

Konungariket Nederländerna kommer att godkänna ett beslut enligt artikel 312.2 andra stycket i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt när en revidering av det beslut som avses i artikel 311 tredje stycket i det fördraget har givit Nederländerna en tillfredsställande lösning på dess i förhållande till unionens budget alltför negativa nettobetalningssituation.

60. Förklaring från Konungariket Nederländerna till artikel 355 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt

Konungariket Nederländerna förklarar att ett initiativ till ett beslut enligt artikel 355.6 i syfte att ändra Nederländska Antillernas och/eller Arubas ställning i förhållande till unionen kommer att läggas fram endast på grundval av ett beslut som fattats i enlighet med Konungariket Nederländernas stadga.

61. Förklaring från Republiken Polen om Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna

Stadgan påverkar inte på något sätt medlemsstaternas rätt att lagstifta på området för allmän moral, familjerätt samt skyddet för människans värdighet och respekt för människans fysiska och moraliska integritet.

62. Förklaring från Republiken Polen om protokollet om Polens och Förenade kungarikets tillämpning av Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna

Republiken Polen förklarar att, med hänsyn till traditionerna från fackföreningsrörelsen Solidaritet och dess betydelsefulla bidrag till kampen för sociala rättigheter och arbetstagares rättigheter, respekterar landet fullt ut de sociala rättigheter och arbetstagares rättigheter som fastställs i unionsrätten och särskilt de rättigheter som bekräftas i avdelning IV i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna.

63. Förklaring från Förenade konungariket Storbritannien och Nordirland om definitionen av begreppet ”medborgare”

Med avseende på fördragen och fördraget om upprättandet av Europeiska atomenergigemenskapen och någon av de akter som har sin grund i dessa fördrag eller som fortsätter att gälla i kraft av dessa, upprepar Förenade kungariket den förklaring landet avgav den 31 december 1982 om definitionen av begreppet ”medborgare” med undantaget att hänvisningen till ”medborgare i de brittiska beroende territorierna” ska tolkas som ”medborgare i de brittiska utomeuropeiska territorierna”.

64. Förklaring från Förenade konungariket Storbritannien och Nordirland om rösträtten i val till Europaparlamentet

Förenade kungariket noterar att artikel 14 i fördraget om Europeiska unionen och andra bestämmelser i fördragen inte är avsedda att ändra grunden för rösträtten i val till Europaparlamentet.

65. Förklaring från Förenade konungariket Storbritannien och Nordirland om artikel 75 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt

Förenade kungariket stöder fullt ut kraftfulla åtgärder när det gäller att besluta om ekonomiska sanktioner som syftar till att förebygga och bekämpa terrorism och därmed sammanhängande verksamhet. Förenade kungariket förklarar därför att det har för avsikt att, i enlighet med artikel 3 i protokollet om Förenade kungarikets och Irlands ställning med avseende på området med frihet, säkerhet och rättvisa, utöva sin rätt att delta i antagandet av alla förslag som läggs fram enligt artikel 75 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt.

JÄMFÖRELSETABELLER (*)

Fördraget om Europeiska unionen

Tidigare numrering i fördraget om Europeiska unionen	Ny numrering i fördraget om Europeiska unionen
AVDELNING I – GEMENSAMMA BESTÄMMELSER	AVDELNING I – GEMENSAMMA BESTÄMMELSER
Artikel 1	Artikel 1
	Artikel 2
Artikel 2	Artikel 3
Artikel 3 (upphävd) ([1])	
	Artikel 4
	Artikel 5 ([2])
Artikel 4 (upphävd) ([3])	
Artikel 5 (upphävd) ([4])	
Artikel 6	Artikel 6
Artikel 7	Artikel 7
	Artikel 8
AVDELNING II – BESTÄMMELSER OM ÄNDRING AV FÖRDRAGET OM UPPRÄTTANDET AV EUROPEISKA EKONOMISKA GEMENSKAPEN I SYFTE ATT UPPRÄTTA EUROPEISKA GEMENSKAPEN	AVDELNING II – BESTÄMMELSER OM DEMOKRATISKA PRINCIPER
Artikel 8 (upphävd) ([5])	Artikel 9
	Artikel 10 ([6])

([1]) Ersatt i sak av artikel 7 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (nedan kallat *EUF-fördraget*) och artikel 13.1 och artikel 21.3 andra stycket i fördraget om Europeiska unionen (nedan kallat *EU-fördraget*).

([2]) Ersätter artikel 5 i fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen (nedan kallat *EG-fördraget*).

([3]) Ersatt i sak av artikel 15.

([4]) Ersatt i sak av artikel 13.2.

([5]) Genom artikel 8 i EU-fördraget, vilken gällde före Lissabonfördragets ikraftträdande (nedan kallat *det nuvarande EU-fördraget*), ändrades EG-fördraget. Dessa ändringar har införlivats i det senare fördraget och artikel 8 är upphävd. Artikelns nummer används för att införa en ny bestämmelse.

([6]) Punkt 4 ersätter i sak artikel 191 första stycket i EG-fördraget.

(*) Dessa två tabeller har sitt ursprung i de tabeller som avses i artikel 5 i Lissabonfördraget, dock utan mittenkolumnen som återgav den tillfälliga numreringen i Lissabonfördraget.

Tidigare numrering i fördraget om Europeiska unionen	Ny numrering i fördraget om Europeiska unionen
	Artikel 11
	Artikel 12
AVDELNING III – BESTÄMMELSER OM ÄNDRING AV FÖRDRAGET OM UPPRÄTTANDET AV EUROPEISKA KOL- OCH STÅLGEMENSKAPEN	AVDELNING III – INSTITUTIONELLA BESTÄMMELSER
Artikel 9 (upphävd) ([7])	Artikel 13
	Artikel 14 ([8])
	Artikel 15 ([9])
	Artikel 16 ([10])
	Artikel 17 ([11])
	Artikel 18
	Artikel 19 ([12])
AVDELNING IV – BESTÄMMELSER OM ÄNDRING AV FÖRDRAGET OM UPPRÄTTANDET AV EUROPEISKA ATOMENERGIGEMENSKAPEN	AVDELNING IV – BESTÄMMELSER OM FÖRDJUPADE SAMARBETEN
Artikel 10 (upphävd) ([13]) *Artiklarna 27a–27e (ersatta)* *Artiklarna 40–40b (ersatta)* *Artiklarna 43–45 (ersatta)*	Artikel 20 ([14])

([7]) Genom artikel 9 i det nuvarande EU-fördraget ändrades fördraget om upprättandet av Europeiska kol- och stålgemenskapen. Det fördraget upphörde att gälla den 23 juli 2002. Artikel 9 är upphävd och dess nummer används för att införa en annan bestämmelse.

([8]) — Punkterna 1 och 2 ersätter i sak artikel 189 i EG-fördraget.
— Punkterna 1–3 ersätter i sak artikel 190.1–190.3 i EG-fördraget.
— Punkt 1 ersätter i sak artikel 192 första stycket i EG-fördraget.
— Punkt 4 ersätter i sak artikel 197 första stycket i EG-fördraget.

([9]) Ersätter i sak artikel 4.

([10]) — Punkt 1 ersätter i sak artikel 202 första och andra strecksatserna i EG-fördraget.
— Punkterna 2 och 9 ersätter i sak artikel 203 i EG-fördraget.
— Punkterna 4 och 5 ersätter i sak artikel 205.2 och 205.4 i EG-fördraget.

([11]) — Punkt 1 ersätter i sak artikel 211 i EG-fördraget.
— Punkterna 3 och 7 ersätter i sak artikel 214 i EG-fördraget.
— Punkt 6 ersätter i sak artikel 217.1, 217.3 och 217.4 i EG-fördraget.

([12]) — Ersätter i sak artikel 220 i EG-fördraget.
— Punkt 2 första stycket ersätter i sak artikel 221 första stycket i EG-fördraget.

([13]) Genom artikel 10 i det nuvarande EU-fördraget ändrades fördraget om upprättandet av Europeiska atomenergigemenskapen. Dessa ändringar har införlivats i det fördraget och artikel 10 är upphävd. Artikelns nummer används för att införa en annan bestämmelse.

([14]) Ersätter även artiklarna 11 och 11a i EG-fördraget.

Tidigare numrering i fördraget om Europeiska unionen	**Ny numrering i fördraget om Europeiska unionen**
AVDELNING V –BESTÄMMELSER OM EN GEMENSAM UTRIKES- OCH SÄKERHETSPOLITIK	AVDELNING V – ALLMÄNNA BESTÄMMELSER OM UNIONENS YTTRE ÅTGÄRDER OCH SÄRSKILDA BESTÄMMELSER OM DEN GEMENSAMMA UTRIKES- OCH SÄKERHETSPOLITIKEN
	Kapitel 1 – Allmänna bestämmelser om unionens yttre åtgärder
	Artikel 21
	Artikel 22
	Kapitel 2 – Särskilda bestämmelser om den gemensamma utrikes- och säkerhetspolitiken
	Avsnitt 1 – Gemensamma bestämmelser
	Artikel 23
Artikel 11	Artikel 24
Artikel 12	Artikel 25
Artikel 13	Artikel 26
	Artikel 27
Artikel 14	Artikel 28
Artikel 15	Artikel 29
Artikel 22 (flyttad)	Artikel 30
Artikel 23 (flyttad)	Artikel 31
Artikel 16	Artikel 32
Artikel 17 (flyttad)	*Artikel 42*
Artikel 18	Artikel 33
Artikel 19	Artikel 34
Artikel 20	Artikel 35
Artikel 21	Artikel 36
Artikel 22 (flyttad)	*Artikel 30*
Artikel 23 (flyttad)	*Artikel 31*
Artikel 24	Artikel 37

Tidigare numrering i fördraget om Europeiska unionen	Ny numrering i fördraget om Europeiska unionen
Artikel 25	Artikel 38
	Artikel 39
Artikel 47 (flyttad)	Artikel 40
Artikel 26 (upphävd)	
Artikel 27 (upphävd)	
Artikel 27a (ersatt) ([15])	*Artikel 20*
Artikel 27b (ersatt) ([15])	*Artikel 20*
Artikel 27c (ersatt) ([15])	*Artikel 20*
Artikel 27d (ersatt) ([15])	*Artikel 20*
Artikel 27e (ersatt) ([15])	*Artikel 20*
Artikel 28	Artikel 41
	Avsnitt 2 – Bestämmelser om den gemensamma säkerhets- och försvarspolitiken
Artikel 17 (flyttad)	Artikel 42
	Artikel 43
	Artikel 44
	Artikel 45
	Artikel 46
AVDELNING VI – BESTÄMMELSER OM POLISSAMARBETE OCH STRAFFRÄTTSLIGT SAMARBETE (upphävd) ([16])	
Artikel 29 (ersatt) ([17])	
Artikel 30 (ersatt) ([18])	
Artikel 31 (ersatt) ([19])	

([15]) Artiklarna 27a–27e i det nuvarande EU-fördraget, om närmare samarbete, ska även ersättas med artiklarna 326–334 i EUF-fördraget.

([16]) Bestämmelserna i avdelning VI i det nuvarande EU-fördraget om polissamarbete och straffrättsligt samarbete ska ersättas med bestämmelserna i kapitlen 1, 4 och 5 i avdelning IV (omnumrerad V) i tredje delen i EUF-fördraget.

([17]) Ersatt av artikel 67 i EUF-fördraget.

([18]) Ersatt av artiklarna 87 och 88 i EUF-fördraget.

([19]) Ersatt av artiklarna 82, 83 och 85 i EUF-fördraget.

Tidigare numrering i fördraget om Europeiska unionen	**Ny numrering i fördraget om Europeiska unionen**
Artikel 32 (ersatt) ([20])	
Artikel 33 (ersatt) ([21])	
Artikel 34 (upphävd)	
Artikel 35 (upphävd)	
Artikel 36 (ersatt) ([22])	
Artikel 37 (upphävd)	
Artikel 38 (upphävd)	
Artikel 39 (upphävd)	
Artikel 40 (ersatt) ([23])	*Artikel 20*
Artikel 40a (ersatt) ([23])	*Artikel 20*
Artikel 40b (ersatt) ([23])	*Artikel 20*
Artikel 41 (upphävd)	
Artikel 42 (upphävd)	
AVDELNING VII – BESTÄMMELSER OM ETT NÄRMARE SAMARBETE (ersatt) ([24])	*AVDELNING IV – BESTÄMMELSER OM FÖRDJUPADE SAMARBETEN*
Artikel 43 (ersatt) ([24])	*Artikel 20*
Artikel 43a (ersatt) ([24])	*Artikel 20*
Artikel 43b (ersatt) ([24])	*Artikel 20*
Artikel 44 (ersatt) ([24])	*Artikel 20*
Artikel 44a (ersatt) ([24])	*Artikel 20*
Artikel 45 (ersatt) ([24])	*Artikel 20*
AVDELNING VIII – SLUTBESTÄMMELSER	AVDELNING VI – SLUTBESTÄMMELSER
Artikel 46 (upphävd)	
	Artikel 47

([20]) Ersatt av artikel 89 i EUF-fördraget.
([21]) Ersatt av artikel 72 i EUF-fördraget.
([22]) Ersatt av artikel 71 i EUF-fördraget.
([23]) Artiklarna 40–40b i det nuvarande EU-fördraget om ett närmare samarbete, ska även ersättas med artiklarna 326–334 i EUF-fördraget.
([24]) Artiklarna 43–45 och avdelning VII i det nuvarande EU-fördraget om ett närmare samarbete, ska även ersättas med artiklarna 326–334 i EUF-fördraget.

Tidigare numrering i fördraget om Europeiska unionen	Ny numrering i fördraget om Europeiska unionen
Artikel 47 (ersatt)	*Artikel 40*
Artikel 48	Artikel 48
Artikel 49	Artikel 49
	Artikel 50
	Artikel 51
	Artikel 52
Artikel 50 (upphävd)	
Artikel 51	Artikel 53
Artikel 52	Artikel 54
Artikel 53	Artikel 55

Fördraget om Europeiska unionens funktionssätt

Tidigare numrering i fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen	Ny numrering i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt
FÖRSTA DELEN – PRINCIPERNA	FÖRSTA DELEN – PRINCIPERNA
Artikel 1 (upphävd)	
	Artikel 1
Artikel 2 (upphävd) ([25])	
	Avdelning I – Unionens befogenhetskategorier och befogenhetsområden
	Artikel 2
	Artikel 3
	Artikel 4
	Artikel 5
	Artikel 6
	Avdelning II – Allmänna bestämmelser

([25]) Ersatt i sak av artikel 3 i EU-fördraget.

Tidigare numrering i fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen	**Ny numrering i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt**
	Artikel 7
Artikel 3.1 (upphävd) ([26])	
Artikel 3.2	Artikel 8
Artikel 4 (flyttad)	*Artikel 119*
Artikel 5 (ersatt) ([27])	
	Artikel 9
	Artikel 10
Artikel 6	Artikel 11
Artikel 153.2 (flyttad)	Artikel 12
	Artikel 13 ([28])
Artikel 7 (upphävd) ([29])	
Artikel 8 (upphävd) ([30])	
Artikel 9 (upphävd)	
Artikel 10 (upphävd) ([31])	
Artikel 11 (ersatt) ([32])	*Artiklarna 326–334*
Artikel 11a (ersatt) ([32])	*Artiklarna 326–334*
Artikel 12 (flyttad)	*Artikel 18*
Artikel 13 (flyttad)	*Artikel 19*
Artikel 14 (flyttad)	*Artikel 26*
Artikel 15 (flyttad)	*Artikel 27*
Artikel 16	Artikel 14
Artikel 255 (flyttad)	Artikel 15
Artikel 286 (ersatt)	Artikel 16

([26]) Ersatt i sak av artiklarna 3–6 i EUF-fördraget.
([27]) Ersatt av artikel 5 i EU-fördraget.
([28]) Införande av bestämmelserna i protokollet om djurskydd och djurens välfärd.
([29]) Ersatt i sak av artikel 13 i EU-fördraget.
([30]) Ersatt i sak av artikel 13 i EU-fördraget och artikel 282.1 i EUF-fördraget.
([31]) Ersatt i sak av artikel 4.3 i EU-fördraget.
([32]) Ersatt även av artikel 20 i EU-fördraget.

Tidigare numrering i fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen	**Ny numrering i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt**
	Artikel 17
ANDRA DELEN – UNIONS-MEDBORGARSKAP	ANDRA DELEN – ICKE-DISKRIMINERING OCH UNIONSMEDBORGARSKAP
Artikel 12 (flyttad)	Artikel 18
Artikel 13 (flyttad)	Artikel 19
Artikel 17	Artikel 20
Artikel 18	Artikel 21
Artikel 19	Artikel 22
Artikel 20	Artikel 23
Artikel 21	Artikel 24
Artikel 22	Artikel 25
TREDJE DELEN – GEMENSKAPENS POLITIK	TREDJE DELEN – UNIONENS POLITIK OCH INRE ÅTGÄRDER
	Avdelning I – Den inre marknaden
Artikel 14 (flyttad)	Artikel 26
Artikel 15 (flyttad)	Artikel 27
Avdelning I – Fri rörlighet för varor	Avdelning II – Fri rörlighet för varor
Artikel 23	Artikel 28
Artikel 24	Artikel 29
Kapitel 1 – Tullunionen	Kapitel 1 – Tullunionen
Artikel 25	Artikel 30
Artikel 26	Artikel 31
Artikel 27	Artikel 32
Tredje delen, avdelning X – Tullsamarbete (flyttad)	Kapitel 2 – Tullsamarbete
Artikel 135 (flyttad)	Artikel 33
Kapitel 2 – Förbud mot kvantitativa restriktioner mellan medlemsstaterna	Kapitel 3 – Förbud mot kvantitativa restriktioner mellan medlemsstaterna
Artikel 28	Artikel 34

Tidigare numrering i fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen	**Ny numrering i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt**
Artikel 29	Artikel 35
Artikel 30	Artikel 36
Artikel 31	Artikel 37
Avdelning II – Jordbruk	Avdelning III – Jordbruk och fiskeri
Artikel 32	Artikel 38
Artikel 33	Artikel 39
Artikel 34	Artikel 40
Artikel 35	Artikel 41
Artikel 36	Artikel 42
Artikel 37	Artikel 43
Artikel 38	Artikel 44
Avdelning III – Fri rörlighet för personer, tjänster och kapital	Avdelning IV – Fri rörlighet för personer, tjänster och kapital
Kapitel 1 – Arbetstagare	Kapitel 1 – Arbetstagare
Artikel 39	Artikel 45
Artikel 40	Artikel 46
Artikel 41	Artikel 47
Artikel 42	Artikel 48
Kapitel 2 – Etableringsrätt	Kapitel 2 – Etableringsrätt
Artikel 43	Artikel 49
Artikel 44	Artikel 50
Artikel 45	Artikel 51
Artikel 46	Artikel 52
Artikel 47	Artikel 53
Artikel 48	Artikel 54
Artikel 294 (flyttad)	Artikel 55
Kapitel 3 – Tjänster	Kapitel 3 – Tjänster
Artikel 49	Artikel 56

Tidigare numrering i fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen	**Ny numrering i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt**
Artikel 50	Artikel 57
Artikel 51	Artikel 58
Artikel 52	Artikel 59
Artikel 53	Artikel 60
Artikel 54	Artikel 61
Artikel 55	Artikel 62
Kapitel 4 – Kapital och betalningar	Kapitel 4 – Kapital och betalningar
Artikel 56	Artikel 63
Artikel 57	Artikel 64
Artikel 58	Artikel 65
Artikel 59	Artikel 66
Artikel 60 (flyttad)	*Artikel 75*
Avdelning IV – Visering, asyl, invandring och annan politik som rör fri rörlighet för personer	Avdelning V – Ett område med frihet, säkerhet och rättvisa
	Kapitel 1 – Allmänna bestämmelser
Artikel 61	Artikel 67 ([33])
	Artikel 68
	Artikel 69
	Artikel 70
	Artikel 71 ([34])
Artikel 64.1 (ersatt)	Artikel 72 ([35])
	Artikel 73
Artikel 66 (ersatt)	Artikel 74
Artikel 60 (flyttad)	Artikel 75
	Artikel 76

([33]) Ersätter även artikel 29 i det nuvarande EU-fördraget.
([34]) Ersätter artikel 36 i det nuvarande EU-fördraget.
([35]) Ersätter även artikel 33 i det nuvarande EU-fördraget.

Tidigare numrering i fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen	**Ny numrering i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt**
	Kapitel 2 – Politik som gäller gränskontroll, asyl och invandring
Artikel 62	Artikel 77
Artikel 63 punkterna 1 och 2 och artikel 64.2 ([36])	Artikel 78
Artikel 63 punkterna 3 och 4	Artikel 79
	Artikel 80
Artikel 64.1 (ersatt)	*Artikel 72*
	Kapitel 3 – Civilrättsligt samarbete
Artikel 65	Artikel 81
Artikel 66 (ersatt)	*Artikel 74*
Artikel 67 (upphävd)	
Artikel 68 (upphävd)	
Artikel 69 (upphävd)	
	Kapitel 4 – Straffrättsligt samarbete
	Artikel 82 ([37])
	Artikel 83 ([37])
	Artikel 84
	Artikel 85 ([37])
	Artikel 86
	Kapitel 5 – Polissamarbete
	Artikel 87 ([38])
	Artikel 88 ([38])
	Artikel 89 ([39])

([36]) Artikel 63 punkterna 1 och 2 i EG-fördraget ska ersättas med artikel 78.1 och 78.2 i EUF-fördraget och artikel 64.2 ska ersättas med artikel 78.3 i EUF-fördraget.

([37]) Ersätter artikel 31 i det nuvarande EU-fördraget.

([38]) Ersätter artikel 30 i det nuvarande EU-fördraget.

([39]) Ersätter artikel 32 i det nuvarande EU-fördraget.

Tidigare numrering i fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen	Ny numrering i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt
Avdelning V – Transporter	Avdelning VI – Transporter
Artikel 70	Artikel 90
Artikel 71	Artikel 91
Artikel 72	Artikel 92
Artikel 73	Artikel 93
Artikel 74	Artikel 94
Artikel 75	Artikel 95
Artikel 76	Artikel 96
Artikel 77	Artikel 97
Artikel 78	Artikel 98
Artikel 79	Artikel 99
Artikel 80	Artikel 100
Avdelning VI – Gemensamma regler om konkurrens, beskattning och tillnärmning av lagstiftning	Avdelning VII – Gemensamma regler om konkurrens, beskattning och tillnärmning av lagstiftning
Kapitel 1 – Konkurrensregler	Kapitel 1 – Konkurrensregler
Avsnitt 1 – Regler tillämpliga på företag	Avsnitt 1 – Regler tillämpliga på företag
Artikel 81	Artikel 101
Artikel 82	Artikel 102
Artikel 83	Artikel 103
Artikel 84	Artikel 104
Artikel 85	Artikel 105
Artikel 86	Artikel 106
Avsnitt 2 – Statligt stöd	Avsnitt 2 – Statligt stöd
Artikel 87	Artikel 107
Artikel 88	Artikel 108
Artikel 89	Artikel 109
Kapitel 2 – Bestämmelser om skatter och avgifter	Kapitel 2 – Bestämmelser om skatter och avgifter

Tidigare numrering i fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen	**Ny numrering i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt**
Artikel 90	Artikel 110
Artikel 91	Artikel 111
Artikel 92	Artikel 112
Artikel 93	Artikel 113
Kapitel 3 – Tillnärmning av lagstiftning	Kapitel 3 – Tillnärmning av lagstiftning
Artikel 95 (flyttad)	Artikel 114
Artikel 94 (flyttad)	Artikel 115
Artikel 96	Artikel 116
Artikel 97	Artikel 117
	Artikel 118
Avdelning VII – Ekonomisk och monetär politik	Avdelning VIII – Ekonomisk och monetär politik
Artikel 4 (flyttad)	Artikel 119
Kapitel 1 – Ekonomisk politik	Kapitel 1 – Ekonomisk politik
Artikel 98	Artikel 120
Artikel 99	Artikel 121
Artikel 100	Artikel 122
Artikel 101	Artikel 123
Artikel 102	Artikel 124
Artikel 103	Artikel 125
Artikel 104	Artikel 126
Kapitel 2 – Monetär politik	Kapitel 2 – Monetär politik
Artikel 105	Artikel 127
Artikel 106	Artikel 128
Artikel 107	Artikel 129
Artikel 108	Artikel 130
Artikel 109	Artikel 131
Artikel 110	Artikel 132

Tidigare numrering i fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen	**Ny numrering i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt**
Artikel 111.1–111.3 och 111.5 (flyttad)	*Artikel 219*
Artikel 111.4 (flyttad)	*Artikel 138*
	Artikel 133
Kapitel 3 – Institutionella bestämmelser	Kapitel 3 – Institutionella bestämmelser
Artikel 112 (flyttad)	*Artikel 283*
Artikel 113 (flyttad)	*Artikel 284*
Artikel 114	Artikel 134
Artikel 115	Artikel 135
	Kapitel 4 – Särskilda bestämmelser för de medlemsstater som har euron som valuta
	Artikel 136
	Artikel 137
Artikel 111.4 (flyttad)	Artikel 138
Kapitel 4 – Övergångsbestämmelser	Kapitel 5 – Övergångsbestämmelser
Artikel 116 (upphävd)	
	Artikel 139
Artikel 117.1 och 117.2 sjätte strecksatsen och 117.3–117.9 (upphävd)	
Artikel 117.2 fem första strecksatserna (flyttade)	*Artikel 141.2*
Artikel 121.1 (flyttad) *Artikel 122.2 andra meningen (flyttad)* *Artikel 123.5 (flyttad)*	Artikel 140 ([40])
Artikel 118 (upphävd)	
Artikel 123.3 (flyttad) *Artikel 117.2 fem första strecksatserna (flyttad)*	Artikel 141 ([41])

([40]) — Artikel 140.1 ska ha samma lydelse som artikel 121.1,
— artikel 140.2 ska ha samma lydelse som artikel 122.2 andra meningen,
— artikel 140.3 ska ha samma lydelse som artikel 123.5.

([41]) — Artikel 141.1 ska ha samma lydelse som artikel 123.3,
— artikel 141.2 ska ha samma lydelse som de fem första strecksatserna i artikel 117.2.

Tidigare numrering i fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen	**Ny numrering i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt**
Artikel 124.1 (flyttad)	Artikel 142
Artikel 119	Artikel 143
Artikel 120	Artikel 144
Artikel 121.1 (flyttad)	*Artikel 140.1*
Artikel 121.2–121.4 (upphävd)	
Artikel 122.1, 122.2 första meningen, 122.3, 122.4, 122.5 och 122.6 (upphävd)	
Artikel 122.2 andra meningen (flyttad)	*Artikel 140.2 första stycket*
Artikel 123.1, 123.2 och 123.4 (upphävd)	
Artikel 123.3 (flyttad)	*Artikel 141.1*
Artikel 123.5 (flyttad)	*Artikel 140.3*
Artikel 124.1 (flyttad)	*Artikel 142*
Artikel 124.2 (upphävd)	
Avdelning VIII – Sysselsättning	Avdelning IX – Sysselsättning
Artikel 125	Artikel 145
Artikel 126	Artikel 146
Artikel 127	Artikel 147
Artikel 128	Artikel 148
Artikel 129	Artikel 149
Artikel 130	Artikel 150
Avdelning IX – Gemensam handelspolitik (flyttad)	*Femte delen, avdelning II – Den gemensamma handelspolitiken*
Artikel 131 (flyttad)	*Artikel 206*
Artikel 132 (upphävd)	
Artikel 133 (flyttad)	*Artikel 207*
Artikel 134 (upphävd)	
Avdelning X – Tullsamarbete (flyttad)	*Tredje delen, avdelning II, kapitel 2 – Tullsamarbete*

Tidigare numrering i fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen	**Ny numrering i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt**
Artikel 135 (flyttad)	*Artikel 33*
Avdelning XI – Socialpolitik, utbildning, yrkesutbildning och ungdomsfrågor	Avdelning X – Socialpolitik
Kapitel 1 – Sociala bestämmelser (upphävd)	
Artikel 136	Artikel 151
	Artikel 152
Artikel 137	Artikel 153
Artikel 138	Artikel 154
Artikel 139	Artikel 155
Artikel 140	Artikel 156
Artikel 141	Artikel 157
Artikel 142	Artikel 158
Artikel 143	Artikel 159
Artikel 144	Artikel 160
Artikel 145	Artikel 161
Kapitel 2 – Europeiska socialfonden	Avdelning XI – Europeiska socialfonden
Artikel 146	Artikel 162
Artikel 147	Artikel 163
Artikel 148	Artikel 164
Kapitel 3 – Utbildning, yrkesutbildning, ungdomsfrågor	Avdelning XII – Utbildning, yrkesutbildning, ungdomsfrågor och idrott
Artikel 149	Artikel 165
Artikel 150	Artikel 166
Avdelning XII – Kultur	Avdelning XIII – Kultur
Artikel 151	Artikel 167
Avdelning XIII – Folkhälsa	Avdelning XIV – Folkhälsa
Artikel 152	Artikel 168
Avdelning XIV – Konsumentskydd	Avdelning XV – Konsumentskydd

Tidigare numrering i fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen	**Ny numrering i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt**
Artikel 153.1, 153.3, 153.4 och 153.5	Artikel 169
Artikel 153.2 (flyttad)	*Artikel 12*
Avdelning XV – Transeuropeiska nät	Avdelning XVI – Transeuropeiska nät
Artikel 154	Artikel 170
Artikel 155	Artikel 171
Artikel 156	Artikel 172
Avdelning XVI – Industri	Avdelning XVII – Industri
Artikel 157	Artikel 173
Avdelning XVII – Ekonomisk och social sammanhållning	Avdelning XVIII – Ekonomisk, social och territoriell sammanhållning
Artikel 158	Artikel 174
Artikel 159	Artikel 175
Artikel 160	Artikel 176
Artikel 161	Artikel 177
Artikel 162	Artikel 178
Avdelning XVIII – Forskning och teknisk utveckling	Avdelning XIX – Forskning och teknisk utveckling samt rymden
Artikel 163	Artikel 179
Artikel 164	Artikel 180
Artikel 165	Artikel 181
Artikel 166	Artikel 182
Artikel 167	Artikel 183
Artikel 168	Artikel 184
Artikel 169	Artikel 185
Artikel 170	Artikel 186
Artikel 171	Artikel 187
Artikel 172	Artikel 188
	Artikel 189

Tidigare numrering i fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen	**Ny numrering i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt**
Artikel 173	Artikel 190
Avdelning XIX – Miljö	Avdelning XX – Miljö
Artikel 174	Artikel 191
Artikel 175	Artikel 192
Artikel 176	Artikel 193
	Avdelning XXI – Energi
	Artikel 194
	Avdelning XXII – Turism
	Artikel 195
	Avdelning XXIII – Civilskydd
	Artikel 196
	Avdelning XXIV – Administrativt samarbete
	Artikel 197
Avdelning XX – Utvecklingssamarbete (flyttad)	*Femte delen, avdelning III, kapitel 1 – Utvecklingssamarbete*
Artikel 177 (flyttad)	*Artikel 208*
Artikel 178 (upphävd) ([42])	
Artikel 179 (flyttad)	*Artikel 209*
Artikel 180 (flyttad)	*Artikel 210*
Artikel 181 (flyttad)	*Artikel 211*
Avdelning XXI – Ekonomiskt, finansiellt och tekniskt samarbete med tredje land (flyttad)	*Femte delen, avdelning III, kapitel 2 – Ekonomiskt, finansiellt och tekniskt samarbete med tredjeländer*
Artikel 181a (flyttad)	*Artikel 212*
FJÄRDE DELEN – ASSOCIERING AV UTOMEUROPEISKA LÄNDER OCH TERRITORIER	FJÄRDE DELEN – ASSOCIERING AV UTOMEUROPEISKA LÄNDER OCH TERRITORIER
Artikel 182	Artikel 198
Artikel 183	Artikel 199

([42]) Ersatt i sak av artikel 208.1 andra stycket andra meningen EUF-fördraget.

Tidigare numrering i fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen	**Ny numrering i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt**
Artikel 184	Artikel 200
Artikel 185	Artikel 201
Artikel 186	Artikel 202
Artikel 187	Artikel 203
Artikel 188	Artikel 204
	FEMTE DELEN – UNIONENS YTTRE ÅTGÄRDER
	Avdelning I – Allmänna bestämmelser om unionens yttre åtgärder
	Artikel 205
Tredje delen, avdelning IX – Gemensam handelspolitik (flyttad)	Avdelning II – Den gemensamma handelspolitiken
Artikel 131 (flyttad)	Artikel 206
Artikel 133 (flyttad)	Artikel 207
	Avdelning III – Samarbete med tredjeländer och humanitärt bistånd
Tredje delen, avdelning XX – Utvecklingssamarbete (flyttad)	Kapitel 1 – Utvecklingssamarbete
Artikel 177 (flyttad)	Artikel 208 ([43])
Artikel 179 (flyttad)	Artikel 209
Artikel 180 (flyttad)	Artikel 210
Artikel 181 (flyttad)	Artikel 211
Tredje delen, avdelning XXI – Ekonomiskt, finansiellt och tekniskt samarbete med tredje land (flyttad)	Kapitel 2 – Ekonomiskt, finansiellt och tekniskt samarbete med tredjeländer
Artikel 181a (flyttad)	Artikel 212
	Artikel 213
	Kapitel 3 – Humanitärt bistånd
	Artikel 214
	Avdelning IV – Restriktiva åtgärder

([43]) Punkt 1 andra stycket andra meningen ersätter i sak artikel 178 i EG-fördraget.

Tidigare numrering i fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen	**Ny numrering i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt**
Artikel 301 (ersatt)	Artikel 215
	Avdelning V – Internationella avtal
	Artikel 216
Artikel 310 (flyttad)	Artikel 217
Artikel 300 (ersatt)	Artikel 218
Artikel 111.1–111.3 och 111.5 (flyttad)	Artikel 219
	Avdelning VI – Unionens förbindelser med internationella organisationer och tredjeländer samt unionens delegationer
Artiklarna 302–304 (ersatta)	Artikel 220
	Artikel 221
	Avdelning VII – Solidaritetsklausul
	Artikel 222
FEMTE DELEN – GEMENSKAPENS INSTITUTIONER	SJÄTTE DELEN – INSTITUTIONELLA OCH FINANSIELLA BESTÄMMELSER
Avdelning I – Institutionella bestämmelser	Avdelning I – Institutionella bestämmelser
Kapitel 1 – Institutionerna	Kapitel 1 – Institutionerna
Avsnitt 1 – Europaparlamentet	Avsnitt 1 – Europaparlamentet
Artikel 189 (upphävd) ([44])	
Artikel 190.1–190.3 (upphävd) ([45])	
Artikel 190.4–190.5	Artikel 223
Artikel 191 första stycket (upphävd) ([46])	
Artikel 191 andra stycket	Artikel 224
Artikel 192 första stycket (upphävd) ([47])	
Artikel 192 andra stycket	Artikel 225
Artikel 193	Artikel 226

([44]) Ersatt i sak av artikel 14.1 och 14.2 i EU-fördraget.
([45]) Ersatt i sak av artikel 14.1–14.3 i EU-fördraget.
([46]) Ersatt i sak av artikel 11.4 i EU-fördraget.
([47]) Ersatt i sak av artikel 14.1 i EU-fördraget.

Tidigare numrering i fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen	Ny numrering i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt
Artikel 194	Artikel 227
Artikel 195	Artikel 228
Artikel 196	Artikel 229
Artikel 197 första stycket (upphävd) ([48])	
Artikel 197 andra, tredje och fjärde styckena	Artikel 230
Artikel 198	Artikel 231
Artikel 199	Artikel 232
Artikel 200	Artikel 233
Artikel 201	Artikel 234
	Avsnitt 2 – Europeiska rådet
	Artikel 235
	Artikel 236
Avsnitt 2 – Rådet	Avsnitt 3 – Rådet
Artikel 202 (upphävd) ([49])	
Artikel 203 (upphävd) ([50])	
Artikel 204	Artikel 237
Artikel 205.2 och 205.4 (upphävd) ([51])	
Artikel 205.1 och 205.3	Artikel 238
Artikel 206	Artikel 239
Artikel 207	Artikel 240
Artikel 208	Artikel 241
Artikel 209	Artikel 242
Artikel 210	Artikel 243
Avsnitt 3 – Kommissionen	Avsnitt 4 – Kommissionen

([48]) Ersatt i sak av artikel 14.4 i EU-fördraget.
([49]) Ersatt i sak av artikel 16.1 i EU-fördraget och artiklarna 290 och 291 i EUF-fördraget.
([50]) Ersatt i sak av artikel 16.2 och 16.9 i EU-fördraget.
([51]) Ersatt i sak av artikel 16.4 och 16.5 i EU-fördraget.

Tidigare numrering i fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen	Ny numrering i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt
Artikel 211 (upphävd) ([52])	
	Artikel 244
Artikel 212 (flyttad)	*Artikel 249.2*
Artikel 213	Artikel 245
Artikel 214 (upphävd) ([53])	
Artikel 215	Artikel 246
Artikel 216	Artikel 247
Artikel 217.1, 217.3 och 217.4 (upphävd) ([54])	
Artikel 217.2	Artikel 248
Artikel 218.1 (upphävd) ([55])	
Artikel 218.2	Artikel 249
Artikel 219	Artikel 250
Avsnitt 4 – Domstolen	Avsnitt 5 – Europeiska unionens domstol
Artikel 220 (upphävd) ([56])	
Artikel 221 första stycket (upphävd) ([57])	
Artikel 221 andra och tredje styckena	Artikel 251
Artikel 222	Artikel 252
Artikel 223	Artikel 253
Artikel 224 ([58])	Artikel 254
	Artikel 255
Artikel 225	Artikel 256
Artikel 225a	Artikel 257

([52]) Ersatt i sak av artikel 17.1 i EU-fördraget.
([53]) Ersatt i sak av artikel 17.3 och 17.7 i EU-fördraget.
([54]) Ersatt i sak av artikel 17.6 i EU-fördraget.
([55]) Ersatt i sak av artikel 295 i EUF-fördraget.
([56]) Ersatt i sak av artikel 19 i EU-fördraget.
([57]) Ersatt i sak av artikel 19.2 första stycket i EU-fördraget.
([58]) Första meningen i första stycket är ersatt i sak av artikel 19.2 andra stycket i EU-fördraget.

Tidigare numrering i fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen	Ny numrering i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt
Artikel 226	Artikel 258
Artikel 227	Artikel 259
Artikel 228	Artikel 260
Artikel 229	Artikel 261
Artikel 229a	Artikel 262
Artikel 230	Artikel 263
Artikel 231	Artikel 264
Artikel 232	Artikel 265
Artikel 233	Artikel 266
Artikel 234	Artikel 267
Artikel 235	Artikel 268
	Artikel 269
Artikel 236	Artikel 270
Artikel 237	Artikel 271
Artikel 238	Artikel 272
Artikel 239	Artikel 273
Artikel 240	Artikel 274
	Artikel 275
	Artikel 276
Artikel 241	Artikel 277
Artikel 242	Artikel 278
Artikel 243	Artikel 279
Artikel 244	Artikel 280
Artikel 245	Artikel 281
	Avsnitt 6 – Europeiska centralbanken
	Artikel 282
Artikel 112 (flyttad)	Artikel 283

Tidigare numrering i fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen	**Ny numrering i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt**
Artikel 113 (flyttad)	Artikel 284
Avsnitt 5 – Revisionsrätten	Avsnitt 7 – Revisionsrätten
Artikel 246	Artikel 285
Artikel 247	Artikel 286
Artikel 248	Artikel 287
Kapitel 2 – Gemensamma bestämmelser för flera institutioner	Kapitel 2 – Unionens rättsakter, förfaranden för antagande och andra bestämmelser
	Avsnitt 1 – Unionens rättsakter
Artikel 249	Artikel 288
	Artikel 289
	Artikel 290 ([59])
	Artikel 291 ([59])
	Artikel 292
	Avsnitt 2 – Förfaranden för antagande av akter och andra bestämmelser
Artikel 250	Artikel 293
Artikel 251	Artikel 294
Artikel 252 (upphävd)	
	Artikel 295
Artikel 253	Artikel 296
Artikel 254	Artikel 297
	Artikel 298
Artikel 255 (flyttad)	*Artikel 15*
Artikel 256	Artikel 299
	Kapitel 3 – Unionens rådgivande organ
	Artikel 300
Kapitel 3 – Ekonomiska och sociala kommittén	Avsnitt 1 – Ekonomiska och sociala kommittén

([59]) Ersätter i sak artikel 202 tredje strecksatsen i EG-fördraget.

Tidigare numrering i fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen	Ny numrering i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt
Artikel 257 (upphävd) ([60])	
Artikel 258 första, andra och fjärde styckena	Artikel 301
Artikel 258 tredje stycket (upphävd) ([61])	
Artikel 259	Artikel 302
Artikel 260	Artikel 303
Artikel 261 (upphävd)	
Artikel 262	Artikel 304
Kapitel 4 – Regionkommittén	Avsnitt 2 – Regionkommittén
Artikel 263 första och femte styckena (upphävd) ([62])	
Artikel 263 andra, tredje och fjärde styckena	Artikel 305
Artikel 264	Artikel 306
Artikel 265	Artikel 307
Kapitel 5 – Europeiska investeringsbanken	Kapitel 4 – Europeiska investeringsbanken
Artikel 266	Artikel 308
Artikel 267	Artikel 309
Avdelning II – Finansiella bestämmelser	Avdelning II – Finansiella bestämmelser
Artikel 268	Artikel 310
	Kapitel 1 – Unionens egna medel
Artikel 269	Artikel 311
Artikel 270 (upphävd) ([63])	
	Kapitel 2 – Flerårig budgetram
	Artikel 312
	Kapitel 3 – Unionens årliga budget

([60]) Ersatt i sak av artikel 300.2 i EUF-fördraget.
([61]) Ersatt i sak av artikel 300.4 i EUF-fördraget.
([62]) Ersatt i sak av artikel 300.3 och 300.4 i EUF-fördraget.
([63]) Ersatt i sak av artikel 310.4 i EUF-fördraget.

Tidigare numrering i fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen	**Ny numrering i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt**
Artikel 272.1 (flyttad)	Artikel 313
Artikel 271 (flyttad)	*Artikel 316*
Artikel 272.1 (flyttad)	*Artikel 313*
Artikel 272.2–272.10	Artikel 314
Artikel 273	Artikel 315
Artikel 271 (flyttad)	Artikel 316
	Kapitel 4 – Genomförande av budgeten och ansvarsfrihet
Artikel 274	Artikel 317
Artikel 275	Artikel 318
Artikel 276	Artikel 319
	Kapitel 5 – Gemensamma bestämmelser
Artikel 277	Artikel 320
Artikel 278	Artikel 321
Artikel 279	Artikel 322
	Artikel 323
	Artikel 324
	Kapitel 6 – Bekämpning av bedrägeri
Artikel 280	Artikel 325
	Avdelning III – Fördjupade samarbeten
Artiklarna 11 och 11a (ersatta)	Artikel 326 ([64])
Artiklarna 11 och 11a (ersatta)	Artikel 327 ([64])
Artiklarna 11 och 11a (ersatta)	Artikel 328 ([64])
Artiklarna 11 och 11a (ersatta)	Artikel 329 ([64])
Artiklarna 11 och 11a (ersatta)	Artikel 330 ([64])
Artiklarna 11 och 11a (ersatta)	Artikel 331 ([64])
Artiklarna 11 och 11a (ersatta)	Artikel 332 ([64])

([64]) Ersätter även artiklarna 27a–27e, 40–40b och 43–45 i det nuvarande EU-fördraget.

Tidigare numrering i fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen	**Ny numrering i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt**
Artiklarna 11 och 11a (ersatta)	Artikel 333 ([64])
Artiklarna 11 och 11a (ersatta)	Artikel 334 ([64])
SJÄTTE DELEN – ALLMÄNNA BESTÄMMELSER OCH SLUTBESTÄMMELSER	SJUNDE DELEN – ALLMÄNNA BESTÄMMELSER OCH SLUTBESTÄMMELSER
Artikel 281 (upphävd) ([65])	
Artikel 282	Artikel 335
Artikel 283	Artikel 336
Artikel 284	Artikel 337
Artikel 285	Artikel 338
Artikel 286 (ersatt)	*Artikel 16*
Artikel 287	Artikel 339
Artikel 288	Artikel 340
Artikel 289	Artikel 341
Artikel 290	Artikel 342
Artikel 291	Artikel 343
Artikel 292	Artikel 344
Artikel 293 (upphävd)	
Artikel 294 (flyttad)	*Artikel 55*
Artikel 295	Artikel 345
Artikel 296	Artikel 346
Artikel 297	Artikel 347
Artikel 298	Artikel 348
Artikel 299.1 (upphävd) ([66])	
Artikel 299.2 andra, tredje och fjärde styckena	Artikel 349
Artikel 299.2 första stycket och 299.3–299.6 (flyttad)	*Artikel 355*

([64]) Ersätter även artiklarna 27a–27e, 40–40b och 43–45 i det nuvarande EU-fördraget.
([65]) Ersatt i sak av artikel 47 i EU-fördraget.
([66]) Ersatt i sak av artikel 52 i EU-fördraget.

Tidigare numrering i fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen	**Ny numrering i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt**
Artikel 300 (ersatt)	*Artikel 218*
Artikel 301 (ersatt)	*Artikel 215*
Artikel 302 (ersatt)	*Artikel 220*
Artikel 303 (ersatt)	*Artikel 220*
Artikel 304 (ersatt)	*Artikel 220*
Artikel 305 (upphävd)	
Artikel 306	Artikel 350
Artikel 307	Artikel 351
Artikel 308	Artikel 352
	Artikel 353
Artikel 309	Artikel 354
Artikel 310 (flyttad)	*Artikel 217*
Artikel 311 (upphävd) ([67])	
Artikel 299.2 första stycket och 299.3–299.6 (flyttad)	Artikel 355
Artikel 312	Artikel 356
Slutbestämmelser	
Artikel 313	Artikel 357
	Artikel 358
Artikel 314 (upphävd) ([68])	

([67]) Ersatt i sak av artikel 51 i EU-fördraget.
([68]) Ersatt i sak av artikel 55 i EU-fördraget.